

Deux Jours des Quatres.

~~M. J. de la Roche~~
~~de la Roche~~

De la Roche

De la Roche

De la Roche

De la Roche

OFFICIA
SANCTORVM
IN BREVIARIO ROMANO
EX MANDATO SVMMORVM
Pontificum apponenda, tàm de præcepto,
quàm ad libitum recitanda.

ET ALIA, QVÆ IN REGNIS
HISPANIARVM, PORTVGALLIÆQVE,
& alijs locis recitari possunt juxtà Rubricas Breuiarij
Romani ex Decretis Sac. Rit. Congregationis:
Auctoritate superiorũ nouissimè recognita.

VLYSSIPONE.

Excudebat IOANNES A COSTA.

1676
M. D C. L X X V I.

Cum facultate Superiorum.

Universidade de Coimbra
Faculdade de Letras

1317777162

Faculdade de Letras de Coimbra
INSTITUTO DE ESTUDOS ROMÂNICOS
Biblioteca de Estudos Românicos
N.º 10.352
9.28/9/82

13/4

CF
F
4
4

DELLICIA
SANTORVM

IN BREVIARIO ROMANO
EX MANDATO SYMMORVM
PONTIFICUM PONTIFICANDI TAM DE PRECEPTO
QUAM AD LIBITUM RECHANDA

ET ALIA QVAE IN REGNIS
HISPANIAE VI, PORTUGALLIAE VI
ET ALIIS RECHANDA POSTERIORIBUS RECHANDA
ROMANI EX DECRETIS SACRI CONGREGATIONIS
SACRISANAE SUPPLICIUM RECHANDA

VEYSSIPONE

Ex auctoritate Iohannis a ...

MDCCLXXVI

...

SERIES SANCTORVM
QVOS SVMMI PONTIFICES ALEX-
xander VII. Clemens IX. & X. suis ritibus
decorarunt ab Ecclesia recolendos.

ALEXANDER VII.

SAncti Francisci Salesij Ep. & Conf. semid. 29. Ianuarij.
S. Alexij Confess. semidup. ad libitum vbique 17. Iulij.
S. Caroli Episcop. & Conf. dup. 4. Nouembris.

CLEMENS IX.

S. Andreae Corfini Episcop. & Conf. semid. ad libitum 4. Februarij.
S. Romualdi Abbatis Duplex. 7. Februarij.
S. Vincentij Ferrerij Conf. sem. ad libitum 5. Aprilis.
S. Monicæ Viduæ semid. 4. Maij.
S. Petri Cælestini Papæ, & Conf. 19. Maij.
S. Philippi Nerij Conf. Duplex 26. Maij.
S. Ignatij Conf. Duplex 31. Iulij.
S. Raymundi Nonnati Conf. semid. ad libitum 31. Augusti.
Impressionis Sacrorum stigmatum S. Francisci sem. 17. Septemb.
S. Thomæ de Villanoua Conf. semid. 18. Septembris.
S. Remigij Ep. & Conf. semid. ad libitum 1. Octobris.
S. Terehię Virg. Duplex 15. Octobris.

CLEMENS X.

S. Canuti Regis, & Mart. semid. ad libitum 19. Ianuarij.
S. Raymundi de Peñafort Conf. semidup. 23. Ianuarij.
S. Petri Nolasco Conf. Duplex 31. Ianuarij.
S. Ioseph Confessoris Duplex 2. class. 19. Martij.
S. Petri Mart. Duplex 29. Aprilis.
S. Catharinæ Senensis Virg. Duplex 30. Aprilis.

S. Venantij Mart. semidup. 18. Maij.
 S. Mariæ Magdalene de Pazzis Virg. sem. 25. Maij.
 S. Norberti Ep. & Conf. Dupl. 6. Iunij.
 S. Margaritæ Reg. Scot. Vid. semidup. ad libitum 10. Iunij.
 S. Antonij de Padua Conf. Dup. 13. Iunij.
 S. Ioannis Gualberti Abbatis semid. ab libitum 12. Iulij.
 S. Henrici Conf. semid. 15. Iulij.
 S. Apollinaris Ep. & Mart. dup. 23. Iulij.
 S. Caietani Conf. semid. 7. Augusti.
 S. Claræ Virg. Duplex 12. Augusti.
 S. Philippi Benitij Conf. semid. 23. Augusti.
 S. Nicolai de Tolentino Conf. Dup. 10. Septembris.
 S. Eustachij, & Sociorum Mart. Dup. 20. Septembris.
 S. Wenceslai Mart. semid. ad libitum 28. Septembris.
 SS. Angelorum Custodum Dupl. 2. Octobris.
 S. Brunonis Conf. Dup. 6. Octobris.
 S. Petri de Alcantara Conf. semid. 19. Octobris.
 S. Elifabeth Vid. Dup. 19. Nouembris.
 S. Cecilie Virg. & Mart. Dup. 22. Nouembris.
 S. Francisci Xauerij Conf. Dup. 3. Decembris.
 S. Nicolai Episcop. & Conf. Dup. 6. Decembris.
 Conceptio Beate V. Mariæ Dup. 2. class. cum oct.
 Beati Pij Quinti Papæ, & Conf. semid. de præcepto Romæ, & alicubi 5. Maij.

KALENDARIVM

SANCTORVM, QVORVM OFFI-
cia de noua concessa in hoc appendice
continentur.

JANUARIUS.

- 8 Sancti Laurentij Iustiniani dup.p.106.
- 14 Sanctissimi Nominis Iesv. Duplex 2.classis, in multis Dioecesibus,
& Religionibus.pag.1.
19 S.Canuti Regis Daniæ Mart.Semid.ad libitum, cum com. SS. Marij,
Marthæ,&c.Mart.pag.7.
23 S.Raymundi de Peñafort Conf.Semid.de præcepto.pag.9.
29 S.Francisci Salesij Episc.& Conf.Semid.pag.11.
31 S.Petri Nolasci Confess.Duplex.pag.12.

FEBRUARIUS.

- 4 Andree Corsini Episc.& Conf.Semid.ad libit.pag.14.

MARTIUS.

- 19 S.Joseph Conf.Duplex 2.class.pag.15.

APRILIS.

- 5 S.Vincentij Ferrer.Confess.Semid.ad libitum.pag.16.

MAIUS.

- 4 S.Monice Viduæ, Semid.pag.18.
4 Coronę D.N. Jesu Christi Duplex, in multis Dioecesibus.pag.20.
18 S.Venantij Mart.Semid.pag.26.
19 S.Petri Cælestini Papæ,& Conf.Semid.pag.29.
- 20 S.Bernardini Senens.Conf.Semid.pag.31.
25 S.Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virg.Semid.pag.33.
- 26 S.Philippi Nerij Conf.Duplex.pag.34.

translatio S. Didaci a 2^{fr} post. Gra iiii
post pascha, esta iunto a. s. Roza*

JU.

JUNIUS.

- 13 S. Antonij de Padua Conf. Duplex. Cum Octauario. pag. 35.
-

JULIUS.

- 4 S. Elifabeth Viduæ Reginæ Portug. Duplex. pag. 48.
12 S. Joannis Gualberti Abbatis. Semid. ad libitum. pag. 53.
15 S. Henrici Imperatoris Conf. Semid. pag. 56.
— 31 S. Ignatij Conf. Duplex pag. 57.
* In Dominica Tertia Julij Festum Sancti Angeli Custodis Regnis. 97
-

AUGUSTUS.

- 7 S. Caietani Conf. Semid. pag. 59.
— 12 S. Claræ Virg. Duplex pag. 61.
23 S. Philippi Benitij Conf. Semidup. pag. 62.
30 S. Rosæ à Sancta Maria. Duplex pag. 65.
31 S. Raymundi Nonnati Conf. Semid. ad libitum. pag. 66.
-

SEPTEMBER.

- 17 SS. Nominis B. Mariæ Virg. Duplex maius, in aliquibus Diocesisibus,
& Ordinibus. pag. 67.
18 S. Thomæ de Villa Noua Episc. & Conf. Semid. ad libitum. pag. 73.
28 S. Wenceslai Ducis Bohemiæ Mart. Semid. ad libitum. pag. 75.
-

OCTOBER.

- 1 S. Remigij Episc. & Conf. Semid. ad libitum. pag. 76.
* Dominica prima infra Kalendas Octobris Festum Rosarij B. M. V
Duplex maius in aliquibus Diocesisibus, & Ordinibus. pag. 78.
19 S. Petri de Alcantara Conf. Semid. pag. 81.
-

NOVEMBER.

- * Dominica aliqua Nouembris Festum Patrocinij B. Mariæ Virg. Du-
plex maius, in aliquibus Diocesisibus, & Ordinibus. pag. 83.
— 19 S. Elifabeth Reginæ Hungarię Viduæ Duplex. pag. 84.
-

DECEMBER.

- 3 S. Francisci Xauerij Conf. Duplex. pag. 86.
— 8 Conceptio B. Mariæ Virg. Duplex 2. class. cum Octau. pag. 88.
* Sexta feria infra Dominicam Passionis festum Septem Dolorum B. Ma-
rię dup. p. 99.
-

LICEN-

LICENÇAS.

Podese tornar a imprimir o *Quaderno dos Sanctos* novos, de que se faz menção, & impresso tornarà ao Conselho para se conferir, & se dar licença para correr, & sem ella não correrà. Lisboa 24. de Janeiro de 1676.

*Manoel de Magalhaens de Menezes. Manoel Pimentel de Sousa.
Manoel de Moura Manoel. Fr. Valerio de S. Raymundo.*

Podese imprimir. Lisboa. 14. de Feuereiro de 1676.
Fr. C. Bispo de Martyria.

Que se possa imprimir, vistas as licenças do S. Officio, & Ordinario, & despois de impresso, tornarà a esta Meza pera se conferir, & taixar, & sem isso não correrà, Lisboa 15. de Feuereiro de 1676.

Marquez P. Carneiro. Roxas. Basto.

Visto estarem conformes com seu Original, podem correr estes Officios. Lisboa 28. de Feuereiro 1676.

*Magalhaens de Menezes. Manoel Pimentel de Souza,
Manoel de Moura Manoel. Fr. Valerio de S. Raymundo.*

Taixão estes Officios em reis em papel. Lisboa

Marques Presidente, Miranda, Carneiro,

RUBRICÆ ALIQUOT BREVIARIO ROMANO ADDENDÆ,
à Sac. Rit. Congreg. nouissimé emanatæ, annuente SS. D. N. Clemente X.
16. Septembris 1673.

- 1 **I**N collecta, *Et famulos tuos.* Ultra Papam, Archiepiscopum, vel Episcopam, & Regem, nullus alius Princeps nominandus est.
- 2 Moniales in Lectione breui ante Completorium debent dicere, *Iube Domine, & Fratres sobrii estote,* non aliter.
- 3 Conclusio Orationis, quæ legitur in festo S. Ludouici 25. Augusti, corrigenda est, & dicendum, *Qui tecum uiuit, & regnat.*
- 4 In Dominicis tertia Aduentus, & quarta Quadragesimæ pulsanda sunt organa in Missa, & vtrisque Vesperis.
- 5 Festa Sanctorum ad libitum impedita die Dominico, aut aliquo festorum móbilium, non sunt transferenda, quidquid antea in contrarium decisum fuerit, 2. Decemb. 1673. annuente SS. 20. eiusdem mensis.
Sub Clemente IX. 8. Iunij 1669.
- 6 Infra octauam SS. Corporis Christi de Sanctis simplicibus occurrentibus fit tantum commemoratio absque nona Lectione de eo.

Vrbis, & Orbis.

Sac. Rituum Congregatio ad pias preces Catholicorum Scotiæ Sanctissimo porrectas, & per eundem ad ipsam Sac. Congregationem pro suo sensu remissas, benignè inclinata censuit posse concedi, vt in posterum recitari possit Officium Sanctæ Margaritæ Regine Scotiæ Semiduplex ad libitum de Communi, nec Virg. nec Mart. die 10. Junij eiusdem festo ab omnibus Christi fidelibus vtriusque sexus, tum sæcularibus, tum Regularibus, qui ad Horas Canonicas tenentur in Ecclesia Vniuersali, si Sanctissimo Domino Nostro placuerit. Hac die 2. Decembris 1673.

Et facta de prædictis Sanctissimo relatione per me Secretarium, Sanctitas Sua benignè annuendo sensum eiusdem Congregationis approbavit, & confirmavit. Die 20. Decembris 1673.

F. M. Episc. Portuens. Card. Brancatius.

Loco ✠ Sigilli.

Bernardinus Casalius Sac. Rit. Congreg. Secreo.

OFFICIA PROPRIA SANCTORVM.

DIE XIV. JANUARIJ.

In Feflo Sanctiffimi Nominis Jefu.

Duplex fecundæ classis, ad Vesperas,

Antiph.

OMnis, qui inuocauerit nomen Domini, faluus erit. *Pfal.* Dixit Dominus, cū reliquis de Dominica; & loco vltimi, *Pfalms.* Credidi, *Ant.* Sanctum, & terribile nomen ejus, initium sapientię timor Domini.

Antiph. Ego autem in Domino gaudebo, & exultabo in Deo Jefu meo.

Antiph. A Solis ortu vsque ad occasū, laudabile nomen Domini. *Antiph.* Sacrificabo hostiam laudis, & nomen Domini inuocabo.

Capitulum. Philip. 2. á 8.

FRatres, Christus humiliavit semetipsum, factus obediens vsque ad mortē, mortē autē Crucis. Propter quod & Deus exaltauit illum, & donauit illi nomē, quod est super omne nomen: vt in nomine Jefu omne genu flectatur, cælestium, terrestriū, & infernorum.

Hymnus.

IJesu dulcis memoria,

Dans vera cordi gaudia:

Sed super mel, & omnia,

Ejus dulcis præsentia.

Nil canitur suauius,

Nil auditur iucundius.

Nil cogitatur dulcius,

Quám Jefus Dei Filius.

Jesu spes pœnitentibus,

Quám pius es petentibus!

Quám bonus te quærentibus!

Sed quid inuenientibus?

Nec lingua valet dicere,

Nec littera exprimere:

Expertus potest credere,

Quid sit Jefum diligere.

Sis, Jefu, nostrum gaudium,

Qui es futurus præmium:

Sit nostra in te gloria,

Per cuncta semper sæcula. Amen.

ŷ. Sit nomen Domini, benedictum:
ꝛ. Ex hoc nunc, & vsque in sæculū,
alleluia.

Ad Magnificat.

Antiph. Fecit mihi magna, qui potēs est, & sanctum nomen ejus, alleluia.

Oratio.

DEus, qui Vnigenitum Filium tuum constituisti humani generis saluatorem, & Jefum vocari iussisti: concede propitius, vt cujus sanctū nomen veneramur in terris, ejus quoque aspectu perfruamur in celis. Per eundem Dominum.

Et fit commemoratio Octauæ Eptaphaniæ tantū.

Ad Completorium, & alias Horas diei in fine Hymnorum dicitur. Jefu, tibi sit gloria, qui natus es de Virgine.

Ad Matutinum Inuitatorium.

A

Ad-

Admirabile nomen Iesu, quod est super omne nomen. * Venite adoremus. *Psalmus.* Venite exultemus.

Hymnus.

Iesu Rex admirabilis,
Et triumphator nobilis,
Dulcedo ineffabilis,
Totus desiderabilis.

Quando cor nostrum visitas,
Tunc lucet ei veritas,
Mundi vilescit vanitas,
Et intus feruet charitas.

Jesu dulcedo cordium,
Fons viuus, lumen mentium,
Excedens omne gaudium,
Et omne desiderium.

Jesum omnes agnoscite,
Amorem ejus poscite:
Jesum ardenter quærite,
Quærendo inardescite.

Te nostra, Jesu, vox sonet,
Nostri te mores exprimant,
Te corda nostra diligant,
Et nunc, & in perpetuum.

Amen.

In primo Nocturno.

Antiph. Domine Dominus noster, quã admirabile est nomen tuum in vniuersa terra. *Psalm.* Domine Dominus noster, cū reliquis, vt in *Officio paruo Beatæ Mariæ. Psalmus* verò iste incipitur à secundo v. Quoniam eleuata est.

Antiph. In nomine Jesu omne genu flectatur cælestium, terrestrium, & infernorū. *Psalm.* Cæli enarrant. *Antiph.* Confitemini Domino, & inuocate nomen ejus, mementote, quoniã excelsum est nomē ejus. *Psalm.* Domini est terra. v. Propter nomen tuū Domine propriiaberis peccato

meo. r. Multum est enim.

De actibus Apostolorum.

Lectio j. Cap. 3. á 1.

Petrus autem, & Joannes ascendebant in templum ad horam orationis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex vtero matris suæ, bajulabatur: quem ponebant quotidie ad portam templi, quæ dicitur Speciosa, vt peteret eleemosynam ab introeuntibus in templum. Is cum vidisset Petrum, & Joannem incipientes introire in templum, rogabat, vt eleemosynam acciperet. Intuens autē in eum Petrus cum Joanne, dixit: Respice in nos. At ille intendebat in eos, sperans se aliquid accepturum ab eis. Petrus autem dixit: Argentum, & aurum non est mihi: quod autem habeo, hoc tibi do: In nomine Jesu Christi Nazareni surge, & ambula. Et apprehensa manu ejus dextera, alleuauit eum, & protinus consolidatæ sunt bases ejus, & plantæ. Et exiliens stetit, & ambulabat: & intrauit cum illis in templum ambulans, & exiliens & laudans Deum.

r. Ecce concipies, & paries filium, & vocabis nomen ejus Jesum: * Ipse enim saluum faciet populum suum á peccatis eorum.

v. Vocatum est nomen ejus Jesus, quod vocatum est ab Angelo, priusquam in vtero conciperetur. Ipse.

Lectio ij.

ET vidit omnis populus eum ambulans, & laudantē Deū, Cognoscebant autem illū, quod ipse erat, qui ad eleemosynam sedebat ad Speciosam portam templi, & impleti

pleti sūt stupore, & extasi, in eo quod contigerat illi. Cū teneret autem Petrum, & Joannem, cucurrit omnis populus ad eos ad porticum, quæ appellatur Salomonis, stupentes. Vidēs autem Petrus, respondit ad populū: Viri Israelitæ, quid miramini in hoc, aut nos quid intuemini, quasi nostra virtute, aut potestate fecerimus hunc ambulare? Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Jacob, Deus Patrum nostrorum glorificavit Filium suum Jesum, quem vos quidem tradidistis, & negastis ante faciem Pilati, iudicāte illo dimitti. Vos autem Sanctū, & justum negastis, & petistis virum homicidam donari vobis: auctorem verò vitæ interfecistis, quem Deus suscitavit à mortuis, cujus nos testes sumus. Et in fide nominis ejus hunc, quem vos vidistis, & nostis, confirmavit nomen ejus: & fides, quæ per eum est, dedit integram sanitatē istā in conspectu omnium vestrū.

℞. Benedictum est nomen tuū Deus patrum nostrorum, qui cum iratus fueris, misericordiæ recordaberis: * Et in tempore tribulationis peccata dimittis, ꝑ. Et benedictum nomen majestatis tuæ in æternum, qui facis mirabilia solus. Et in tempore.

Lectio iij.

FActum est autem in crastinum ut congregarentur principes eorum, & seniores, & Scribæ in Jerusalem; & Annas Princeps Sacerdotum, & Caiphas, & Joannes, & Alexāder, & quotquot erant de genere sacerdotali. Et statuentes eos in medio interrogabant: In qua virtute, aut in

quo nomine fecistis hoc vos? Tunc repletus Spiritu Sancto Petrus, dixit ad eos: Principes populi, & seniores audite: Si nos hodie dijudicamur in beneficio hominis infirmi, in quo iste saluus factus est, notū sit omnibus vobis, & omni plebi Israel: quia in nomine Domini, nostri Jesu Christi Nazareni, quem vos crucifixistis, quem Deus suscitavit à mortuis, in hoc iste astat coram vobis sanus. Hic est lapis, qui reprobatus est à vobis edificantibus, qui factus est in caput anguli: & nō est in alio aliquo salus. Nec enim aliud nomen est sub cælo datum hominibus, in quo oporteat nos saluos fieri.

℞. Laudabo nomen tuum assidue: * Et collaudabo illud in confessione.

ꝑ. Lætabor, & exultabo in te: psallam nomini tuo Altissime. Et collaudabo. Gloria Patri. Et collaudabo.

In secundo Nocturno.

Antiph. Memores erunt nominis tui Domine in omni generatione, & generatione. *Psalm.* Eructavit. *Antiph.* Magnificate Dominum mecum, & exaltemus nomen ejus in idiplum, *Psalm.* Deus noster refugiū. *Antiph.* Omnes Gentes quascumque fecisti, venient, & adorabunt coram te Domine: & glorificabunt nomen tuum. *Psalm.* Fundamenta ejus. ꝑ. Propter gloriam nominis tui Domine libera nos, ℞. Et propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Sermo 15. super Cantica, circa medium

Non otiosè Spiritus Sāctus nomen sponsi oleo comparat, cū

ita docet sponfam ad sponsum clamare: Oleum effusum nomen tuum. Oleum enim lucet, pascit, & vngit. Fouet ignem, nutrit carnē, lenit dolorem: lux, cibus, medicina. Vide idē nunc & de spōsi nomine. Lucet prædicatum: pascit recogitatum: inuocatum lenit, & vngit. Et percurremus singula. Vnde putas in toto orbe tanta, & tam subita fidei lux, nisi de prædicato nomine Jesu? Nonne in hujus nominis luce Deus nos vocauit in admirabile lumen suum? quibus illuminatis, & in lumine isto videntibus lumen, dicat meritó Paulus: Fuistis aliquando tenebræ; nunc autem lux in Domino.

ꝛ. Sperent in te, qui nouerunt nomen tuum. * Quoniam non dereliquisti quærentes te Domine. ꝥ. Exurge Domine, adiuua nos, & libera nos propter nomen tuum. Quoniam.

Lectio v.

HOc denique nomen coram regibus, & gētibus, & filiis Israel portare iussus est idem Apostolus, & portabat nomen tamquam lumen, & illuminabat patriam, & clamabat vbique: Nox præcessit, dies autē appropinquauit: abijciamus ergo opera tenebrarum, & induamur arma lucis, sicut in die honestē ambulemus. Et monstrabat omnibus lucernam super candelabrum: annuntians in omni loco Jesum, & hunc crucifixū. Quomodo lux ista resplenduit, ac peritrix cunctorum intuentium oculos, quando de ore Petri tamquā fulgur egrediens, claudi vnus corporales plātas solidauit, & bases, mul-

tosq; spiritualiter cæcos illuminauit? Numquid nō ignem sparsit, cū ait. In nomine Jesu Christi Nazareni surge, & ambula?

ꝛ. Confiteamur nomini tuo magno: * Quoniam terribile, & sanctum est. ꝥ. Hi in curribus, & hi in equis; nos autem in nomine Domini Dei nostri inuocabimus. Quoniam.

Lectio vj.

NEc tantū lux est nomen Jesu, sed est, & cibus. An non toties confortaris, quoties recordaris? Quid æquē mētem cogitantis impinguat? Quid ita exercitatos reparat sensus, virtutes roborat, vegetat mores bonos, atque honestos, castas fouet affectiones? Aridus est omnis animæ cibus, si non oleo isto infunditur. Insipidus est, si non hoc sale conditur. Si scribas, non sapit mihi, nisi legero ibi Jesum. Si disputes, aut conferas, nō sapit mihi, nisi sonuerit ibi Jesus. Jesus mel in ore, in aure melos, in corde júbilus. Sed est, & medicina. Tristatur aliquis nostrūm? Veniat in cor ejus Jesus, & inde saliat in os, & ecce ad exortū nominis lumen nubium omne diffugit, redit serenum. Labitur quis in crimen? currit insuper ad laqueum mortis desperando? nonne, si inuocet nomen vitæ, confestim respirabit ad vitam?

ꝛ. Lætentur omnes, qui sperant in te Domine, in æternum exultabunt, & habitabis in eis, & gloriabuntur in te omnes, * Qui diligunt nomen tuum. ꝥ. Domine in lumine vultus tui ambulabunt, & in nomine tuo exultabunt tota die. Qui diligunt. Gloria

Patri

Patri. Qui diligunt.

In tertio Nocturno.

Antiph. Cantate Domino, & benedicite nomini ejus: anuntiate de die in diem salutare ejus. *Psalm.* Cantate 1.

Antiph. Secundum nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terræ: Iustitia plena est dextera tua. *Psalm.*

Dominus regnavit, exultet. *Antiph.*

Cantate Deo, psalmum dicite nomini ejus: iter facite ei, qui ascendit super occasum, Dominus nomen illi. *Psalm.*

Cantate ij. y. Afferte Domino gloriam, & honorem. *R.* Afferte Domino gloriam nomini ejus.

Lectio Sancti Evangelij secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 2. c.

In illo tempore: Postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur puer: vocatum est nomen ejus Iesus. Et reliqua. Homilia Sancti Bernardi Abbat.

Serm. 1. de Circumcisione.

Magnū, & mirabile Sacramentum. Circumciditur puer, & vocatur Iesus. Quid sibi vult ista conexio? Circumcisio nempe magis saluandi, quam Saluatoris esse videtur: & Saluatorem circumcidere potius decet, quam circumcidi: sed agnosce mediatorem Dei, & hominū, qui ab ipso natiuitatis suæ exordio diuinis humana sociat, ima sumis. Nascitur ex muliere, sed cui fecunditatis fructus sic accedat, ut non decidat flos virginitatis, Pannis inuoluitur; sed panni ipsi Angelicis laudibus honorantur. Absconditur in presepio; sed proditur radiante stella de cælo. Sic

& Circumcisio veritatem susceptæ probat humanitatis, & nomen, quod est super omne nomen, gloriam indicat maiestatis. Circumcidetur tamquam verus Abrahamæ filius: Iesus vocatur tamquam Filius Dei.

R. Tribulationem, & dolorem inveni, * Et nomen Domini inuocaui.

y. Turris fortissima nomen Domini, in ipso speraui, & adjutus sum. Et nomen. Benedictio. Diuinum auxilium.

Lectio viij.

Nequè enim ad instar priorum meus iste Iesus nomen vacuū, aut inane portat. Non est in eo magni nominis umbra, sed veritas. Cælitus siquidem inditum nomen Evangelista testatur: Quod vocatum est ab Angelo, priusquam in utero conciperetur. Et attende verbi profunditatem: Postquam natus est Iesus, Iesus vocatur ab hominibus, qui vocatus est ab Angelo, priusquam in utero conciperetur. Idem quippè & Angeli Saluator, & hominis: sed hominis ab Incarnatione, Angeli ab initio creaturæ. Vocatum est, ait, nomen ejus Iesus, quod vocatum est ab Angelo. In ore ergo duorum, vel trium testium stat omne verbum, & ipsum, quod in Propheta abbreviatum, manifestius in Evangelio legitur, caro factum.

R. Expectabo nomen tuum Domine. * Quonium bonum est in conspectu Sanctorum tuorum.

y. Ut confiteamur nomini sancto tuo, & gloriemur in laude tua. Quoniam. Gloria. Quoniam.

Nona Lectio de S. Felice Mart.

*Pro Ecclesijs in quibus hoc Festum est
titulare.*

Idem, Serm. 2. de Circumcisione.

Lectio jx.

Merito sanè dum circumcidi-
tur puer, qui natus est nobis
Saluator vocatur, quod videlicet ex
hoc jam cœperit operari salutē no-
stram; immaculatū illum pro nobis
sanguinem fundens. Neque enim jā
quærere est Christianis, cur voluerit
Dominus Christus circūcidi: prop-
ter hoc siquidē circumcisus est, prop-
ter quod natus, propter quod passus.
Nihil horum propter se, sed omnia
propter electos. Nec in peccato ge-
nitus, nec à peccato circumcisus, nec
mortuus est pro peccato suo, magis
autem propter delicta nostra. Quod
vocatū est, inquit, ab Angelo, pri-
usquam in vtero conciperetur. Voca-
tum planè, non impositum: nempè
hoc ei nomen est ab æterno. A natu-
ra propria habet, vt sit Saluator: in-
natum est ei nomen hoc, non inditū
ab humana, vel Angelica creatura.
Te Deum laudamus.

AD LAUDES.

& per Horas, Antiphonæ.

Oleum effusum nomen tuum,
ideó adolescentulę dilexerunt
te. *Psal.* Dominus regnavit, *cum reli-*
quis. *Antiph.* Scitote, quia Dominus,
ipse est Deus, cuius nomē in æternū.
Antiph. Sitiuit anima mea ad nomen
Sanctum tuum Domine.

Antiph. Benedictum nomen gloriæ
sux, sanctum, & laudabile, & supere-
xaltatum in sæcula.

Antiph. Juuenes, & virgines, senes cū
junioribus laudate nomen Domini,
quia exaltatum est nomen ejus so-
lius.

Capitulum. Philip. 2. à 8.

Fratres, Christus humiliavit se-
metipsū, factus obediens vsque
ad mortem, mortem autem Crucis.
Propter quod & Deus exaltauit illū,
& donauit illi nomen, quod est su-
per omne nomen: vt in nomine Jesu
omne genu flectatur, cælestium, ter-
restrium, & infernorum.

Hymnus.

Iesu decus Angelicum,
In aure dulce canticum,
In ore mel mirificum,
In corde nectar cælicum.

Qui te gustant, esuriunt,
Qui bibunt, adhuc sitiunt,
Desiderare nesciunt,
Nisi Jesum, quem diligunt.

O Jesu mi dulcissime,
Spes suspirantis animæ!
Te quærunt piæ lacrimæ,
Te clamor mentis intimæ.

Mane nobiscum Domine,
Et nos illustra lumine:
Pulsâ mentis caligine
Mundum reple dulcedine.

Jesu flos Matris Virginis,
Amor nostræ dulcedinis,
Tibi laus, honor nominis,
Regnum beatitudinis. Amen.

ÿ. Adjutorium nostrum in nomine
Domini. ð. Qui fecit cælum, & ter-
ram.

Ad Benedictus. Antiph.

Dedit se, vt liberaret populum, & ac-
quireret sibi nomen æternū. Alleluia.

Oratio.

Oratio.

DEus, qui Unigenitum Filium tuum constituisti humani generis Saluatorem, & Jesum vocari iussisti: concede propitius; ut cuius sanctum nomen veneramur in terris, ejus quoque aspectu perfruamur in celis. Per eundem Dominum nostrum.

Postea fit commemoratio. S. Felicis Mart. Ad Hymnos Horarum, & ad Primam in R. br. dicitur. V. Qui natus es de Maria Virgine.

Ad Tertiam. Antiph. Scitote.

Capitulum. Fratres, Christus humiliavit. *R. breu.* Sit nomen Domini benedictum, * Alleluia, alleluia. Sit nomen. Ex hoc nunc, & usque in seculum. Alleluia, alleluia. Gloria. * Sit nomen Domini. *V.* Afferte Domino gloriam, & honorem, alleluia.

R. Afferte Domino gloriam nomini ejus, alleluia.

Ad Sextam Antiph. Sitiuit.

Capitulum. Philip. 2. b

IN nomine Jesu omne genu flectatur celestium, terrestrium, & infernorum; & omnis lingua confiteatur, quia Dominus Jesus Christus in gloria est Dei Patris.

R. breu. Afferte Domino gloriam, & honorem. * Alleluia, alleluia. * Afferte. *V.* Afferte Domino gloriam nomini ejus. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Afferte *V.* Magnificate Dominum mecum, alleluia. *R.* Et exaltemus nomen ejus in idipsum, alleluia.

Ad Nonam Antiph. Juvenes, & virgines.

Capitulum. Colof. 3. c

OMne quodcumque facitis in verbo, aut in opere, omnia in nomine Domini Jesu Christi, gratias agentes Deo, & Patri per ipsum.

R. breu. Magnificate Dominum mecum, Alleluia, alleluia. * Magnificate *V.* Et exaltemus nomen ejus in idipsum. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. * Magnificate.

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini, alleluia. *R.* Qui fecit caelum, & terram, alleluia.

In secundis Vesperis omnia dicuntur sicut in primis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Vocabis nomen ejus Jesum: ipse enim saluum faciet populum suum a peccatis eorum, alleluia.

Oratio ut supra.

Deinde fit commemoratio. S. Pauli primi Eremitae, & S. Mauri Abbat.

DIE XIX. JANUARIJ.

In Festo Sancti Canuti Mart. Regis Daniæ, semid. ad libitum.

Omnia de Communi unius Martyris, præter Orationem, & Lectiones secundi Nocturni.

In ij. Vesper. Cathedræ S. Petri fit commemoratio. S. Canuti Martyris, ante commemoratio. SS. Marij, Marthæ, Audifacis, & Abacum Martyrum.

Oratio.

DEus, qui ad illustrandam Ecclesiam tuam, Beatum Canutum Danorum Regem martyrij palma, & gloriosis miraculis decorare dignatus es, concede propitius; ut sicut ipse Dominice Passionis imitator fuit,

fuit, ita nos per ejus vestigia gradientes, ad gaudia sempiterna peruenire mereamur. Per eundem Dominum, &c.

*Lectioes primi Nocturni de Scriptura
occurrente.*

In secundo Nocturno.

Lectio jv.

CAnutus Quartus, Suenonis Esthritij Danorū Regis filius, fide, pietate, & morum honestate conspicuus, eximiae sanctitatis à teneris annis specimen dedit. Paternū sceptrum summa omnium acclamatione adeptus, Religioni promouendæ sedulo incumbere, Ecclesias redditibus augere, & pretiosa suppellectili ornare cœpit. Tum zelo propagandæ fidei succēsus, barbara regna justo certamine aggressus, deuictas, subditasq; nationes Christianæ legi subjugauit. Victorijs autem plurimis gloriosus, & diuitijs auctus, regale diadema ad Christi Crucifixi pedes abiecit; se, & regnum illi subijciens, qui Rex regū est, & Dominus dominantium. Corpus suum jejunijs, cilicijs, & flagellis castigauit. In oratione, & contemplatione assiduus, erga pauperes profusus, erga omnes beneficus sēper fuit, nec v̄mquam à iustitia, diuinæque legis semita deflexit.

℞. Honestum fecit illum Dominus, & custodiuit eum ab inimicis, & à seductoribus tutauit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ̄. Descenditque cū illo in foueam, & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit illi.

Lectio v.

His, alijsque virtutibus imbutus ad supremum perfectionis apicem Sāctus Rex properabat. Accidit autem, vt Angliæ regnum à Vuilhelmo Normannorum Duce formidabili exercitu inuaderetur. Anglis verò, Danorum opem implorantibus, cū succurrere Rex decreuisset; belli expeditionem Olao fratri commisit. Qui regnandi cupiditate illectus, arma vertit in Regis perniciem, militibus, & populo contra illum concitatis. Nec defuerunt rebellionis fomenta: cū enim Rex editis legibus decimas Ecclesijs solui, Dei, & Ecclesię præcepta seruari, transgressores puniri sanxisset; plerique peruersi ac scelerati homines exacerbati, primum quidem tumultuari, tum plebem commouere, ac tandem Sāctissimo Regi necem moliri cœperunt. ℞. Desideriū animæ ejus tribuisti ei Domine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. ̄. Quoniam præuenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Lectio vj.

Sciens igitur Rex, futurorū prescius, mortem sibi propter iustitiam imminere: ea prænuntiata, ad Ecclesiam Sācti Albani Martyris Othoniæ, tamquam ad locum certaminis, profectus est; Sacramentis munitus, agonem suum Domino commēdabat. Mox ibi adueniens conjuratorum multitudo, Ecclesiæ ignem admouere, fores confringere, & in eam irrum;

irrumperē tentarūt. Quod cūm per-
ficere non possent, ad fenestras acce-
dentes, saxa, & sagittas in Sanctū Re-
gem, flexis genibus pro inimicis orā-
tem, magno impetu jaculari nō ces-
sarūt; donec lapidum, & telorum ic-
tibus, ac tandem lancea confossus,
glorioso martyrio, ante altare exten-
sis brachijs procumbens, coronatus
est, sedēte in Apostolico throno Gre-
gorio Septimo. Multis postea mira-
culis Martyrē suum illustravit Deus,
nam graui penuria & diuersis cala-
mitatibus oppressa Dania, patrati sa-
crilegij pēnas luit. Plures etiā varijs
languoribus afflicti, ad ejus tumultū
remedium, & incolumitatem conse-
cuti sunt. Cumque Regina, sacrum e-
jus corpus noctu clam furripere, &
aliō transferre conaretur; emissio cæ-
litus ingenti splendore, perterrita ā
proposito cessauit.

R. Stola iucūditatis induit eum Do-
minus: * Et coronam pulchritudinis
posuit super caput ejus. *V.* Cibauit
illum Dominus pane vitæ, & intel-
lectus: & aqua sapiētiae salutaris po-
tauit illum. Et coronam. Gloria Pa-
tri. Et coronam.

In tertio Nocturno.

*Homilia S. Gregorij Papæ in Euan-
gelium. Si quis vult post me venire,
de Communi vnius Martyris.*

*Nona Lectio & cōmem. in Laudibus
SS. Marij, Martæ, & c. Martyr.*

*Missæ, In virtute tua Domine, de Cō-
muni vnius Martyris non Pōtificis. O-
ratio, Deus, qui ad illustrandam Ec-
clesiam tuam, vt supra.*

Euangelium. Si quis vult post me

venire, de Communi vnius Martyris.

DIE XXII. JANUARI.

*In Festo S. Raymundi de Peñafort. Cōf.
Semiduplex de præcepto. Omnia de Cō-
muni Confessoris non Pontificis præter
ea, quæ sequuntur.*

*In vesp. & Matut. dicatur in Hymno.
Hac die lætus meruit supremos lau-
dis honores.*

Oratio.

DEus qui Beatum Raymundū,
pœnitentiæ Sacramenti insignē
ministrum elegisti, & per maris vn-
das mirabiliter traduxisti: cōcede, vt
ejus intercessione, dignos pœnitentiæ
fructus facere, & ad æternæ salutis
portū peruenire valeamus. Per Do-
minum, &c.

*Lectioes primi Nocturni de Scriptu-
ra occurrente.*

In secundo Nocturno.

Lectio iij.

RAymundus, Barcinone in His-
pania ex nobili familia de Pen-
naforti originem duxit. A prima pu-
eritia Religionis Christianæ rudimē-
tis imbutus eximiæ jam tunc corpo-
ris, & animi indole, ad virtutem, &
pietatem in dies magis augebatur.
Adolescens Bononiæ, Pontificio, ci-
uilique juri incumbēs, Doctoris lau-
rea coronatus, sacros Canones, publi-
cē, magna cum hominum admirati-
one est interpretatus. Iam inde, clara
tanti Viri fama per Italiā increbres-
centi, ā Berengario Barcinonensi E-
piscopo, in patriam reductus, Eccle-
siæ Canonicatu ornatur. Ea dignitate
auctus, magno integritatis, ac doctri-

ne splendore, modestia, & morū suauitate fulsit. Erga Deiparam Virginē singulari pietatis affectu ducebatur. Ingentem hinc apud omnes auctoritatem, & sanctitatis opinionem sibi cōciliauit. Verūm ad sublimius vitæ genus aspirans, abdicatis honoribus, ipretisque mundi oblectamētis, quadragesimo quinto circiter ætatis anno, Ordinē Prædicatorum, solenni ritu, sacro Religionis habitu suscepto, Barcinone professus est.

Lectio v.

Hic jam nouus miles, eximios fecit in virtute progressus. Mira in eo humilitas; & licet talis, ac tantus, eo tamē ipso demissius sentire de se, alijs omnia, sibi nihil tribuere, libētius delitescere, quā in lucem prodire consueuerat. Obedientia adeo singularis, vt sepulto voluntatis arbitrio, totus, è Superiorum nutu pēderet. Paupertas, mundi curarum abdicatio, jejunandi (præterquam diebus Dominicis) consuetudo, orandi assiduitas, Angelo sæpius eū ad preces familiariter excitante, in eodem enituere. Cœlestem castitatem adeo feliciter coluit, vt eam, ad extremum vsque vitæ diem, integerrimam seruauerit. Monitu Sacrę Virginis Marię sibi in somnis apparentis, vna cū Beato Petro Nolasco, & Jacobo Aragonum Rege, Ordinem Beatę Marię de Mercede redemptionis captiuorū fundauit, cui certas viuendi leges, ab Apostolica Sede approbatas præscripsit, atque eundem Petrum primum Generalem Ordinem Magistrū, suis ipse manibus, habitu Religionis in-

ditū creauit. A Gregorio Nono Romanam vocatus, & Capellani, ac Pœnitentiarij Romanę Ecclesię dignitate decoratus, Romanorum Pontificum decreta, in diuersis Cōcilijs, Epistolis sparsa, eiusdem Pontificis iussu, in vnum Decretalium volumen redegit, Archiepiscopatum Tarracensem, sibi ab Apostolica Sede oblatum constantissimē recusauit.

Lectio vj.

Generalis totius Ordinis Prædicatorū Magister summo omnium consensu declaratus, quāquam diū reluctans, ac ægrè magistratum iniens, biennio post ab eo officio, mœrentibus omnibus, sponte se abdicauit. Jacobo Aragonū Regi, sacre Inquisitionis in suis regnis instituendæ auctor fuit: innumera adhuc viuens patrauit miracula, inter, quę illud clarissimum celebratur, quod ex insula Baleari maiori, Barcinonem trajecit nullo nauigio, sed pallio tantum super aquas expanso, ductaque ejus ora instar veli ad baculum, quo tamquam malo vteretur, veluti solidis tabulis vectus, centū sexaginta milliaria, sex horis confecit, cunctis circū littora stupentibus. Plenus tandem virtutibus, & longa ætate confectus, Sacramētis omnibus ritè munitus, prope centenarius obdormiuit in Domino, anno salutis millesimo ducentesimo septuagesimo quinto, ipsa Epiphanię die, post mortem etiā miraculis illustris: nam è primo ejus sepulchro puluis enascitur, qui licet copiosē inde exportetur, nūquā tamen deficit, eoque multæ, grauēque

que corporis infirmitates curantur. Relatus est in Sanctorum numerum solenni ritu á Clemente Octauo, anno Domini millesimo sexcentesimo primo, tertio Calendas Maij.

In tertio Nocturno.

Homilia Sancti Gregorij Papæ, in Euangelium. Sint lumbi vestri præcincti. De Communi Confessoris non Pontificis. Missa, Os iusti, de Comm. Confessoris non Pontificis, Oratio propria.

DIE XXIX. JANUARIJ.

In festo S. Francisci Salesij Episc. & Cõf. Semiduplex.

In Hymno ad Vesperas, & Matutinũ dicatur: Hac die lætus meruit supremos Laudis honores.

Oratio.

DEus, qui ad animarum salutem Beatum Franciscũ Cõfessorem tuum, atque Pontificem, omnibus omnia factum esse voluisti: concede propitius, vt charitatis tuæ dulcedine perfusi, ejus dirigentibus monitis, ac suffragantibus meritis, æterna gaudia consequamur. Per Dominũ, &c.

Lectioes primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio jv.

FRANCISCUS in oppido Salesio, vnde familiae cognomen, pijs, & nobilibus parentibus natus, à teneris annis futuræ sanctitatis iudicia præbuit, morum innocentia, & grauitate. Adolecens liberalibus disciplinis eruditus, mox Philosophiæ, ac Theologiæ Parisijs operam dedit: & ne quid sibi deesset ad animi culturam,

Juris vtriusque lauream summa cum laude Patauij obtinuit. In sacra æde Lauretana perpetuæ virginitatis votum quo pridem Parisijs se obstrinxerat, innouauit: à cuius virtutis proposito nullis vnquam demonũ fraudibus, nullis sensuum illecebris potuit dimoueri.

R. Inueni David seruum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

ÿ. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v.

RECUSATA in Sabaudia Senatu amplissima dignitate, Clericali militiæ nomen dedit: tum Sacerdotio initiatus, & Geneuensis Ecclesiæ præposituram adeptus, ejus muneris partes adeo perfectè expleuit, vt eum Granerius Episcopus vindicandis ab hæresi Calviniana Chaballicensibus, aliisque Geneuæ finitimis populis, Diuini verbi præconem destinaret. Quam expeditionem alacri animo suscipiens, asperrima quæque perpessus est, sapè ab hæreticis conquisitus ad necem, varijsque calumnijs, & insidijs vexatus. Sed inter tot discrimina, & agones, insuperabilis ejus constantia semper enituit; Deiq; ope protectus septuaginta duo millia hereticorum ad Catholicam Fidem reduxisse dicitur, inter quos multinobilitate, & doctrina insignes numerantur.

R. Posui adiutorium super potètem, & exaltaui electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

ÿ. Inueni David seruum meum,

B ij oleo

oleo sancto meo unxi eum: Manus.

Lectio vj.

Mortuo Granerio, qui eum sibi coadjutorem decerni curauerat, Episcopus consecratus, sanctitatis suæ radios circumquaque diffudit, zelo Ecclesiasticæ disciplinæ, pacis studio, misericordia in pauperes, omnique virtute cōspicius. Ad Diuini cultus augmentū nouū Ordinē Sāctimonialium instituit, à Visitatione Beatæ Virginis nūcupatum, sub regula Sancti Augustini; cui addidit constitutiones, sapientia, discretionē, & suauitate mirabiles. Suis itaq; scriptis cęlesti doctrina refertis Ecclesiā illustrauit, quibus iter ad Christianā perfectionem tutum, & planum demonstrat. Annū denique agēs quinquagesimum quintum, dum ē Gallia Annesium regreditur, post Sacrum in die Sancti Ioannis Euangelistæ Lugduni celebratum, graui morbo correptus, sequenti die migravit in cælum, anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo secundo. Ejus Corpus Annesium delatum, in Ecclesia Monialium dicti Ordinis honorificè conditū fuit, cœpitque statim miraculis clarescere. Quibus ritè probatis, ab Alexandro Septimo Pontifice Maximo in Sanctorum numerum relatus est, assignata ejus festiuitati die vigesima nona Ianuarij.

✠. Iste est, qui ante Deū magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorū. ✠. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & peruenit ad cęlestia reg-

na. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse intercedat.

In tertio Nocturno Homilia S. Gregor. Papæ in Euangelium.

Homo peregré proficiscens, ut in Cōm. Conf. Pontif.

Missæ Statuit ei, &c. de eodem comuni, prima Oratio propria, ut supra.

DIE XXX. IANUARIJ.

Tertia die infra Octauā S. Iuliani, fit de S. Martina Virg. & M. Semiduplex, ut in Breuiario Romano, cum com. Oct.

DIE XXXI. IANUARIJ.

In festo S. Petri Nolasci Cōfes. Ordinis B. M. de Mercede Redemptionis Captiuorum Fundatoris. Duplex.

In Hymn. Vesp. & Mat. dicatur.

Hac die lætus meruit supremos Laudis honores.

Oratio.

Deus, qui in tuæ charitatis exemplum, ad fideiū redēptionem, Sanctum Petrum Nolascum Ecclesiam tuam noua prole fecundare diuinitus docuisti: ipsius nobis intercessionē concede, à peccati seruitute solutis, in cęlesti patria perpetua libertate gaudere. Qui uiuis, &c.

In primo Nocturno Lēctiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iij.

Petrus Nolascus, Reaudi propè Carcaſonam in Gallia nobili genere natus, singulari erga proximum charitate excelluit. Cujus virtutis præfagiū fuit; quod cū adhuc in incunabulis vagiret infans, examē apud

ad eum conuolauit, & fauum mellis in ejus dextera construxit. Adolescens parentibus orbatus, Albigensium hæresim, quæ tunc in Gallia grassabatur, execrans, diuendito patrimonio, in Hispaniam secessit, & apud Beatam Virginem Montis Serrati votum, quo pridem se obstrinxerat, exoluit. Tum Barchinonam pergens, cum Christi fidelibus ab hostium seruitute redimendis omnem pecuniam consumpisset, se ipsum pro ijs liberandis venire, aut in illorum vincula suffici cupere dicebat.

Æ. Honestum fecit illum Dominus, & custodiuit eum ab inimicis, & a seductoribus tutauit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ¶. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

QUam gratum Deo fuerit hoc Sancti viri desiderium, subsequens declarauit euentus: nam noctu oranti, & de Christianorum in captiuitate degentium subsidio multa animo volenti Beata Virgo apparens, Filio suo, sibi que acceptissimum fore suggessit, si ad sui honorem Religiosorum Ordo institueretur, quibus præcipue esset cura captiuos ab infidelium tyrannide liberare. Huic cælesti monito illico obtemperans, vna cum Sancto Raymundo de Pegnafort, & Iacobo Primo Rege Aragoniæ, de eadem re à Dei Genitrice ipsa nocte præmonitis, Religionem Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum instituit: Sodalibus suis quarto voto obstrictis, manendi in pignus

sub Paganorum potestate, si pro Christianorum liberatione opus fuerit.

Æ. Amiauit eum Dominus, & ornauit eum, stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronauit eum. ¶. Induit eum Dominus lorica Fidei, & ornauit eum. Et ad portas.

Lectio vij.

EDITO virginitatis voto, illibatam perpetuo castitatem seruauit. Patientia, humilitate, abstinentia, ceterisque virtutibus mirabiliter enituit. Prophetiæ dono illustris, futura prædixit: inter quæ maximè celebratur, quod Iacobus Rex Valentiam à Mauris occupatam expugnauerit, accepta prius ab eo obtinendæ victoriæ securitate. Angeli Custodis, ac Deiparæ Virginis frequenti apparitione recreabatur. Senio tandem confectus, de imminenti morte certior factus, in morbum incidit, sanctisque refectus Sacramentis, fratres suos ad charitatem erga captiuos cohortatus, & Psalmum, Confitebor tibi Domine in toto corde meo, deuotissime recitans, ad illa verba, Redemptionem misit Dominus populo suo, spiritum Deo reddidit, media nocte Vigiliæ Natiuitatis Domini, anno millesimo ducentesimo quinquagesimo sexto. Cujus festiuitatem Alexander Septimus die trigesima prima Ianuarij celebrari præcepit.

Æ. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam. * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus.

ÿ. Iste est qui contempfit vitam mū-
di, & peruenit ad cęlestia regna. Quia
te vidi. Gloria Patri. Quia te vidi.

*In tertio Nocturno, Homilia venera-
bilis Bedę Presbyteri in Euangelium.
Nolite timere pusillus grex, de com-
muni Confessoris non Pontificis.*

*Missæ. Justus vt palma florebit, &c.
de communi Confessoris non Pontificis,
Orat. Deus qui in tuę, &c. vt supra.*

DIE IV. FEBRUARII.

*In festo S. Andreę Corsin. Episcopi,
& Conf. semid. ad libit.*

*Omnia de cōmuni Cōf. Pontif. præter
Orationē, & Lectiones secūdi Nocturni.*

*In Hymno ad Vesperas, & Matut. di-
catur. Hac die lætus meruit supremos
Laudis honores.*

Oratio.

DEus plebis tuę miserator, cui
Beatus Andreas Pōtifex abdi-
cato sæculi fastu, liberiori placuit mi-
nisterio: da quęsumus, pastoris sui
solēnia recensenti, ejus non destitui
suffragio, cujus confidit meritis tuę
restitui gratior majestati. Per Domi-
num nostrum, &c.

*In primo Nocturno Lectiones de Scri-
ptura occurrente.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Andream Florentię ex nobili
Corsinorum familia natū pa-
rentes precibus á Deo impetrarunt,
& beatę Virgini spopōderunt. Qua-
lis autem futurus esset, diuino præsa-
gio, antequam nasceretur, ostensum
est: nam mater grauida sibi visa est
per quietem lupum edidisse; qui ad

Carmelitarum ædē pergens, in ipso
templi vestibulo statim in agnum
conuersus est. Adolescens pié, & in-
genuè educatus, cum sensim ad vitia
declinaret, sæpè à matre increpatus
fuit. Vbi autem cognouit, se parentū
voto Deiparę Virgini dicatum fuis-
se, Dei amore succensus, deque visu
matris admonitus, Carmelitarū in-
stitutum amplexus est, in quo varijs
tentationibus à dæmone vexatus,
numquam tamen potuit à Religio-
nis proposito dimoueri. Mox Lute-
tiam missus, emenso studiorum cur-
riculo, & laurea donatus, in patriam
reuocatur, sui que Ordinis regimini
in Hetruria præficitur.

ꝛ. Inueni Dauid. I I.

Lectio v.

INtereà Fesulana Ecclesia suo vi-
duata Pastore eum sibi Episcopū
elegit: quo munere se indignū esti-
mans, diū latuit ignotus, donec pue-
ri voce mirabiliter loquentis prodi-
tus, & extra urbem inuentus, ne di-
uinę cōtradiceret voluntati, Episco-
patum suscepit. Ea dignitate auctus,
humilitati, quam semper coluerat,
impensius incubuit, & pastoralis soli-
citudini misericordiam, in pauperes
liberalitatem, orationis assiduitatem,
vigilias, aliasque virtutes adjunxit, &
spiritu etiam prophetico clarus fuit;
adè vt ejus sanctitas ab omnibus
celebraretur.

ꝛ. Posui adiutorium. I I.

Lectio vj.

His permotus Vrbanus Quin-
tus, ad sedandas Bononię tur-
bas, Andream legatum misit: quo in

mu.

munere multa perpeffus, ciuiū odia,
quæ ad internecionem exarferāt, ſū-
ma prudētia reſtrinxit; tum reſtituta
tranquillitate ad propria reuerſus eſt
Nec multò poſt aſſiduis laboribus, &
voluntaria carnis maceratione con-
fectus, obitus die à Beata Virgine ſibi
prædicto, ad cæleſtia regna migravit
anno Domini milleſimo trecentefi-
mo ſeptuageſimo tertio, ætatis ſuæ
ſeptuageſimo primo. Quem Vrba-
nus Octauus multis, magniſque mi-
raculis clarum, Sanctorum numero
adſcripſit. Ejus corpus Florentiæ in
Eccleſia ſui Ordinis quieſcit, & ma-
xima ciuiū veneratione colitur, qui-
bus non ſemel in præſenti discrimi-
ne præſidio fuit.

In tertio Nocturno.

*Homilia S. Gregorij Papa in Euangel.
Homo quidam peregrè proficiſcens,
de Comuni Conf. Pontificis.*

*Miſſa de Comuni Confessor. Pontif.
Statuit. Prima Oratio vt ſupra, reli-
qua de eodem Commun.*

DIE XIX. MARTII.

*In feſto Sancti Joſeph Conf. Duplex
ſecundæ claffis.*

*Omnia vt in Breuiario Romano præ-
ter ea, quæ hic habentur propria.*

Capitulum. Eccleſ. 31.

BEatus vir, qui inuentus eſt ſine
macula: & qui poſt aurum non
abiit, nec ſperauit in pecunię theſau-
ris. Quis eſt hic, & laudabimus eum?
fecit enim mirabilia in vita ſua.

In utriſque Veſperis.

Hymnus.

TE, Joſeph, celebrent agmina
Cæli tum,

Te cuncti reſonent Chriſtiadum
chori,

Qui clarus meritis junctus eſt in-
clytæ

Caſto fœdere Virgini.

Almo cum tumidam germine con-
jugem

Admirans, dubio tangeris anxius,

Afflatu ſuperi Flaminiſ Angelus,

Conceptum puerum docet.

Tum natum Dominum ſtringis, ad
exteras

Ægypti profugum tu ſequeris
plagas,

Amiſſum Solymis quæris, & in-
uenis,

Miſcens gaudia fletibus.

Post mortem reliquos mors pia cõ-
ſecrat,

Palmamque emeritos gloria ſuf-
cipit:

Tu viuēs, ſuperis par fruēris Deo,

Mira ſorte beatior.

Nobis Summa Trias, parce præcan-
tibus,

Da Joſeph meritis ſidera ſcādere:

Vt tandē liceat nos tibi perpetim

Gratum promere canticū. Amen.

ŷ. Os juſti meditabitur ſapientiam.

ꝛ. Et lingua ejus loquetur iudicium

Ad Magnificat pro primis Veſp.

Antiph.

Joſeph fili Dauid noli timere ac-
cipere Mariam conjugem tuam:
quod enim in ea natum eſt, de Spiri-
tu Sancto eſt: pariet autem filium,
& vocabis nomen ejus Ieſum.

Oratio.

Sanctiſſimæ Genitricis tuæ Spõſi,
quæſumus Domine, meritis ad-
juuemur

juuemur: vt quod possibilitas nostra
non obtinet, ejus nobis intercessione
donetur. Qui viuis, & regnas, &c.

Ad Matutinum Hymnus.

CÆlitum Ioseph decus, atque
nostræ

Certa spes vitæ, columenq; mūdi,
Quas tibi læti canimus, benignus
Suspice laudes.

Te fator rerum statuit pudicæ
Virginis spōsum, voluitque Verbi
Te patrem dici, dedit & ministrū
Esse salutis.

Tu Redemptorem stabulo jacentē,
Quem Chorus Vatum cecinit fu-
turum,
Aspicias gaudens, humilisque natū
Numen adoras.

Rex Deus Regum, Dominator or-
bis,

Cujus ad nutum tremunt inferorum
Turba, cui pronus famulatur Æther,
Se tibi subdit.

Laus sit excelsæ Triadi perennis,
Quæ tibi præbens superos honores,
Det tuis nobis meritis beatæ
Gaudia vitæ. Amen.

AD LAUDES.

Capitulū, Beatus vir qui, &c. vt supra.
Hymnus.

Iste, quem læti colimus fideles,
Cujus excelsos canimus triūphos
Hac die Ioseph meruit perennis
Gaudia vitæ.

O nimis felix, nimis ô beatus,
Cujus extremam vigiles ad horam
Christus, & Virgo simul astiterunt
Ore sereno.

Hinc Stygis victor, laqueo solutus
Carnis, ad sedes placido sopore

Migrat æternas, rutilisque cingit
Tempora fertis.

Ergo regnantem flagitemus omnes,
Adsit vt nobis, veniamque nostris
Obtinens culpis, tribuat supernæ
Munera pacis.

Sint tibi plausus, tibi sint honores,
Trine, qui regnas, Deus; & coro-
nas

Aureas seruo tribuis fideli
Omne per æuum. Amen.

ÿ. Justum deduxit Dominus per vias
rectas.

æ. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Benedictus Antiphona.

Angelus Domini apparuit in sō-
nis Ioseph, dicens. Surge, & ac-
cipe puerum, & matrem ejus, & vade
in terram Israel, defuncti sunt enim,
qui quærebant animam pueri.

In secundis Vesperis.

ÿ. Justus vt palma florebit.

æ. Sicut cedrus Libani multiplicabi-
tur.

Ad Magnificat, Antiphona.

Missus est Angelus Gabriel ad
Virginem desponsatam viro,
cui nomen erat Ioseph, de domo
Dauid: & nomen Virginis Maria, de
qua natus est Iesus, qui vocatur
Christus.

DIE V. APRILIS.

*In festo S. Vicentij Ferrerij Confes.
semiduplex, ad libitum.*

*Omnia de Comm. Conf. non Pontif.
præter Orationem, & Lectiōnes secun-
di Nocturni.*

Ora.

Oratio.

DEUS qui Ecclesiam tuam Beati Vincentij Cōfessoris tui meritis, & prædicatione illustrare dignatus es: cōcede nobis famulis tuis; vt & ipsius instruamur exēplis, & ab omnibus ejus patrocinio liberemur aduersis. Per Dominum nostrum, &c.

Lectioes primi Nocturni de Scriptura occurrente. Si verò in Quadragesima, Beatus vir, qui inuentus est sine macula, de Comm. Confes. non Pontif.

In secundo Nocturno.

Lectio jv.

Vincentius honesta stirpe Valentiæ in Hispania natus, ab ineunte ætate cor gessit senile. Qui cum caliginosi hujus sæculi labilem cursum pro ingenij sui modulo consideraret. Religionis habitum in Ordine prædicatorum decimo octauo ætatis suæ anno suscepit; & emissa solemni professione, sacris litteris sedulo incumbens, Theologiæ lauream summa cum laude consecutus est. Mox obtenta à superioribus licētia, verbum Dei prædicare, Judæorum perfidiam arguere, Saracenorum errores confutare, tanta virtute, & efficacia cepit, vt ingentem ipsorum infidelium multitudinem ad Christi fidem perduxerit, & multa Christianorū milia à peccatis ad pœnitētiā, à vitijs ad virtutē reuocarit. Electus eniu à Deo, vt monita salutis in omnes gentes, tribus, & linguas diffunderet, & extremi tremendique iudicij diem appropinquare ostenderet, omnium auditorum animos terrore cōcussos, atque à terrenis affectibus auulsos, ad

Dei amorem excitabat.

ꝛ. Honestum fecit. 13.

Lectio v.

IN hoc autem Apostolico munere hic vitæ ejus tenor perpetuus fuit. Quotidie Missam summo mane cū cantu celebrauit, quotidie ad populum concionem habuit; inuiolabile semper jejunium, nisi vrgens adesset necessitas, seruauit; sancta, & recta cōsilia nulli denegauit; carnes numquā comedit, nec vestem lineam induit; populorum jurgia sedauit, dissidētia regna pace composuit: & cum vestis inconsutilis Ecclesiæ diro schismate scinderetur, vt vniretur, & vnita seruaretur, plurimum laborauit. Virtutibus omnibus claruit, suosque detractores, & persecutores in simplicitate, & humilitate ambulans, cum mansuetudine recepit, & amplexus est.

ꝛ. Amavit eum. 13.

Lectio vj.

Per ipsam diuina virtus, in confirmationē vitæ, & prædicationis ejus, multa signa, & miracula fecit. Nam frequentissime super ægros manus imposuit, & sanitatem adepti sunt: spiritus immūdos è corporibus expulit; surdis auditum, mutis loquelam, cæcis visum restituit: leprosos mundauit, mortuos suscitauit. Senio tandem, & morbo confectus infatigabilis Euāgelij præco, plurimis Europæ prouincijs cum ingenti animarum fructu peragratis, Venetiæ in Britannia minori, prædicationis, & vitæ cursum feciliter consummauit, anno salutis millesimo quadringentesimo

tesimo decimo nono, quem Calixtus Tertius Sanctorum numero adscripsit.

℞. Iste homo. 14.

In tertio Nocturno.

Homilia S. Gregorij Papæ in Evangelium. Sint lumbi vestri præcincti, de Comuni Confessoris non Pontificis.

Missæ. Os iusti. Cum oratione propria.

DIE IV. MAIJ.

In festo S. Monicæ viduæ, matris S. Augustini semiduplex.

Omnia de Comuni Sanctarum nec Virginum, nec Martyrū, præter ea quæ hic habentur propria.

Oratio.

DEus moerentiū consolator, & in te sperantiū salus, qui Beatæ Monicæ piæ lacrymas in conuersione filij sui Augustini, misericorditer suscepisti: da nobis vtriusq; interuentu peccata nostra deplorare, & gratiæ tuæ indulgentiam inuenire. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno.

Lectioes de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iij.

Monica, Sancti Augustini dupliciter mater, quia cum & mundo, & cælo peperit, marito mortuo, quem senectute confectum Jesu Christo conciliauit, castam, & operibus misericordiæ exercitam viduitatem agebat: in assiduis verò ad Deū orationibus pro filio, qui in Manichæorum sectam inciderat, lacrymas effundebat: quem etiam Mediolanū secuta est: vbi ipsum frequenter hor-

tabatur, vt ad Episcopum Ambrosiū se conferret. Quod cum ille fecisset, ejus & publicis concionibus, & priuatis colloquijs, Catholicæ Fidei veritatem edoctus, ab eodem baptizatus est.

℞. Propter veritatem, & mansuetudinem, & iustitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua, alleluia. ♪. Specie tua, & pulchritudine tua, intende, prosperè procede, & regna. Et deducet.

Lectio v.

MOx in Africam redeūtes, cū ad Ostia Tiberina constitissent, incidit in febrem. Quo in morbo, cum eam quodam die anima defecisset, vt se collegit: Vbi, inquit, eram? Et astantes intuens. Ponite hic matrem vestram: tantum vos rogo, vt ad altare Domini memineritis mei. Nono autem die Beata mulier animā Deo reddidit. Ejus corpus ibi in Ecclesia Sanctæ Aureæ sepultum est: quod postea à Martino Quinto Summo Pontifice Romam translatum, in Ecclesia Sācti Augustini honorificè conditum est.

℞. Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatē: * Propterea vnxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ, alleluia. ♪. Propter veritatem, & mansuetudinē, & iustitiam. Propterea.

Lectio vi.

Ex lib. 9. confes. cap. 12.

Subdit verò Augustinus, de matris morte differens: Neque enim decere arbitramur funus illud questibus lacrymosis, gemitibusque celebrare, quia illa nec miserè, nec omnino

ninò moriebatur: hoc & documentis morum ejus, & fide non ficta, rationibusque certis tenebamus. Atque inde paulatim reducebam in pristinum sensum ancillam tuam, conuersationemque ejus piam in te & sanctam, in nos blandam, atque morigeram, qua subito destitutus sum, & libuit flere de illa, & pro illa, & si quis peccatum inuenerit, fleuisse me matrem meam exigua parte horæ, matrem oculis meis mortuam, quæ me multos annos fleuerat, vt oculis suis viuerem, nò irrideat, sed potius, si est grãdi charitate, pro peccatis meis fleat ipse ad te Patrem omnium fratrum Christi tui.

ꝛ. Fallax gratia, & vana est pulchritudo: * Mulier timens Deum, ipsa laudabitur, alleluia.

ꝥ. Date ei de fructu manuum suarum, & laudent eam in portis opera ejus. Mulier. Gloria Patri. Mulier.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Euangelij secundum Lucam.

Lectio viij.

IN illo tempore: Ibat Jesus in ciuitatem, quæ vocatur Naim: & ibat cum eo discipuli ejus, & turba copiosa. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini
Episcopi.

Serm. 44. de Verb. Dom.

DE iuvene illo resuscitato gausa est mater vidua: de hominibus in spiritu quotidie suscitatis gaudet mater Ecclesia. Ille quidem mortuus erat corpore: illi autem mente. Illius mors visibilis visibiliter plan-

gebatur; illorum mors invisibilis nec quærebatur, nec videbatur. Quæsiuit illi, qui nouerat mortuos. Ille solus nouerat mortuos, qui poterat facere viuos. Nisi enim ad mortuos suscitandos venisset, Apostolus non diceret: Surge, qui dormis, & exurge à mortuis, & illuminabit te Christus.

ꝛ. Os suum aperuit sapientiæ, & lex clementiæ in lingua ejus considerauit femitas domus suæ: * Et panem otiosa non comedit, alleluia. ꝥ. Gustauit, & vidit, quia bona est negotiatio ejus: non extingetur in nocte lucerna ejus. Et panem.

Lectio viij.

TRes autem mortuos inuenimus à Domino resuscitados visibiliter, millia invisibiliter. Quot autem mortuos visibiliter suscitauerit, quis nouit? Non enim omnia, quæ fecit, scripta sūt. Joannes hoc dixit: Multa alia fecit Jesus, quæ si scripta essent, arbitror totum mundum non posse libros capere. Multi ergo sunt alij sine dubio suscitati, sed nò tres frustra commemorati. Dominus enim noster Jesus Christus ea, quæ faciebat corporaliter, etiam spiritualiter volebat intelligi. Neque enim tantum miracula propter miracula faciebat; sed vt illa, quæ faciebat, mira essent videtibus, vera essent intelligentibus.

ꝛ. Regnum mundi, & omnem ornatum sæculi contempsi propter amorem Domini mei Jesu Christi: * Quæ vidi, quem amaui, in quem credidi, quem dilexi, alleluia. ꝥ. Eructauit cor meum verbum bonum, dico ego opera mea Regi. Quem vidi. Gloria

C ij

Patri

Patri. Quem vidi.

Lectio jx.

Quem admodum qui videt litteras in codice optimè scripto, & non nouit legere, laudat quidem antiquarij manum, admirans apicum pulchritudinem: sed quid sibi velint, quid indicent illi apices, nescit, & est oculis laudator, mente non cognitor. Alius autem & laudat artificium, & capit intellectum: ille vtique, qui nõ solum videre, quod cõmune est omnibus, potest, sed etiam legere; quod qui non didicit, non potest. Ita qui viderunt Christi miracula, & non intellexerunt, quid sibi vellent, & quid intelligentibus quodammodo innuerent, mirati sunt tantum, quia facta sunt: alij verò & facta mirati, & intellecta affecuti. Tales nos in schola Christi esse debemus. Te Deum laudamus.

Missæ, quæ habetur in Missali Romano. Oratio vt supra.

DIE IV. MAIJ.

In festo Coronæ Domini, duplex in aliquibus Diocesibus.

Ad Vesperas, Antiph.

Milites Præsidis, cum reliquis, de Laudibus, vt infra. Psalmus. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica, & loco ultimi Psalmus. Laudate Dominum omnes gentes.

Capitulum. Cant. 3.

Egredimini, & videte filiæ Sion Regem Salomonem in diadmate, quo coronauit illum mater sua in die desponsationis illius, & in

die lætitiæ cordis ejus.

In utrisque Vesperis Hymnus.

Lauda fidelis concio
Spinæ trophæum inclytum:
Per quam perit perditio,
Vitæque datur meritum.
Nos á puncturis liberat
Æterni Patris Filius,
Dum Spinis pungi tolerat
Spinarum culpæ nescius.
Cum Spinarum aculeum
Christus pro nobis pertulit,
Per Diadema spineum
Vitæ coronam contulit.
Plaudat turba fidelium,
Quod per Spinæ ludibrium
Purga Creator omnium
Spineti nostri vitium.
Vt sis perenne mentibus
Paschale Jesu gaudium;
A morte dira criminum
Vitæ renatos libera.
Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui á mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna sæcula. Amen.

ÿ. Tuam Coronam adoramus Domine; alleluia &c. Tuum gloriosum recolimus triumphum, alleluia.

Ad Magnificat.

Antiph. Apprehendit Pilatus Jesu, & flagellauit: Et milites plectentes Coronam de Spinis, imposuerunt capiti ejus, & veste purpurea circumdederunt eum, alleluia, alleluia.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus, vt qui in memoriam passionis Domini nostri Jesu Christi

Co-

Coronam ejus spineam veneramur
in terris: ab ipso gloria, & honore co-
ronari mereamur in cælis. Qui tecū
viuit.

Ad Matutinum, Inuitatorium.

Christum Regem pro nobis Spinis
coronatum. * Venite adoremus, al-
leluia.

Psalms. Venite exultemus.

Hymnus. Lauda fidelis concio, *ut su-
pra in Vesperis.*

In primo Nocturno.

Antiph. Maledicta terra in opere tuo;
Spinis, & tribulos germinabit tibi,
alleluia. *Psalms.* Beatus vir, *cum reli-
quis in Fæsto Inventionis S. Crucis die
iij. Maij.*

ŷ. Tuam Coronam adoramus, Do-
mine, alleluia. &. Tuum gloriosum
recolimus triumphum, alleluia.

De Isaia Propheta.

Lectio j.

Q Vis credidit auditui nostro? &
brachium Domini cui reuela-
tum est? Et ascendet sicut virgultum
coram eo, & sicut radix de terra siti-
enti: non est species ei, neque decor;
& vidimus eum, & non erat aspe-
ctus, & desiderauimus eū: Despectū,
& nouissimum virorum, virum do-
lorum, & scientem infirmitatem:
& quasi absconditus vultus ejus, &
despectus, vnde nec reputauimus eū.
&. Ecce vidimus eum non habentem
speciem, neque decorem: aspectus e-
jus in eo non est; hic peccata nostra
portauit, & pro nobis dolet; ipse autē
vulneratus est propter iniquitates
nostras. * Cujus liuore sanati sumus,
alleluia. ŷ. Verē languores nostros

ipse tulit, & dolores nostros ipse por-
tauit. Cujus.

Lectio ij.

Verē languores nostros ipse tu-
lit, & dolores nostros ipse por-
tauit: & nos putauimus eum qua-
si leprosum, & percussum à Deo, &
humiliatum. Ipse autem vulneratus
est propter iniquitates nostras, atri-
tus est propter scelera nostra: disci-
plina pacis nostrę super eum, & li-
uore ejus sanati sumus. Omnes nos
quasi oues errauimus, vnusquisque in
viam suam declinauit: & posuit Do-
minus in eo iniquitatē omniū nostrū
&. Quid sunt plagę istę in medio
manuum tuarum? * Et dicet: His
plagatus sum in domo eorum, qui
diligebant me, alleluia. Framea sus-
citare super pastorem meum, & su-
per virū coherentem mihi. Et dicit.

De Zacharia Propheta.

Cap. 12. ŷ. 9. Cap. 13. ŷ. 6. &c.

Lectio iij.

ET erit in die illa: quæram cõte-
tere omnes Gentes, quæ veniunt
contra Jerusalem. Et effundam super
domum David, & super habitatores
Jerusalem, spiritum gratiæ, & precū:
& aspicient ad me, quem confixerūt:
& plangent eum planctu quasi super
vnigenitum, & dolebunt super eum,
vt doleri solet in morte primogeniti.
In die illa magnus erit planctus in
Jerusalem. Et dicetur ei: Quid sunt
plagæ istę in medio manuum tuarū?
Et dicet: His plagatus sum in domo
eorum, qui diligebant me. Framea
suscitare super pastorem meum,
& super virum coherentem mihi;

C iij

di.

dicit Dominus exercituum : percutere pastorem, & dispergentur oves, & conuertam manum meam ad paruulos.
R. Tuam Coronam spineam veneramur Domine, tuam gloriosam recolimus Passionem: * Miserere nobis, qui passus es pro nobis, alleluia. *ŷ.* Salua presentem cateruam in tuis hodie laudibus congregatam. Miserere. Gloria Patri. Miserere.

In secundo Nocturno.

Antiph. Pro frumento ortus est mihi tribulus, & pro hordeo Spina, alleluia. *Psalm.* Cum inuocarem. *Psalm.* Verba mea.

Psalm. Domine Dominus noster.

ŷ. Gloria & honore coronasti eum Domine, alleluia.

R. Et constituisti eum super opera manuum tuarum, alleluia.

Ex tractatu Sancti Athanasij de Passione Domini.

Lectio i. Tom. 3.

Cum exueretur Dominus, eo ipso inuisibiliter erigebatur de diabolo trophæum: & quo illud manifestum fieret, narratur a Ioanne, indutum fuisse purpura: a Matthæo verò, & Marco, chlamyde coccinea, Coronamque illi ex Spinis super caput esse positam, & calamum in manus datum; & ita cum eum produxissent, genibus flexis adorasse. Miraculum nouum, & incredibile, & magnæ sine dubio victoriæ insignie: quæ enim ut hominem cõdemnauerant, eum mortuum deinde ut Deum adorauerunt: & quem aspernabantur ut vilem, & contemptibilem, eum confitebatur Regem: cui tunicam, &

vestem dextraxerant, eum purpura circumdederunt: & quem ignorantes contumelijs afficiebãt, eum Prophetam etiam nolentes appellauerunt: & quem per ludibrium subsannationeque pulsabant, ei triumphalia addiderunt ornamenta, coccineam chlamydem, & Coronam spineam, & calamum. Nam tametsi ea quasi per contumeliam agebant, efficiebatur tamen inde, ut ab eo latenter spoliarentur.

R. Corona aurea super caput ejus: * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, & opus fortitudinis, alleluia. *ŷ.* Quoniam præuenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus Coronam de lapide pretioso. Expressa.

Sermo Sancti Ambrosij Episcopi.

Serm. 72. qui est. 19. de Sancto Cypriano.

Lectio v.

Videamus diligenter, ne ex palmitate operis nostri non nascatur dulcedinis vicia, sed fellis; ne dicatur nobis, quod Judæis dictum est per Prophetam: Sustinuit, ut faceret vnam, fecit autem spinas: & non iustitiam, sed clamorem. Quam dura conditio, ut possessio quæ Domino suo suauitatis fructus afferre debuit, Spinarum illum asperitate compunxerit: hoc est cum Judæi Saluatorem debuerint tota fidei deuotione suscipere, Spinarum eum coronauerunt Passione. Quæ Corona quidem, quantum in Judæis est, erat injuriarum contumelia; quantum in Domino, erat Corona virtutum. Compungunt ergo,

go Judæi Dominum, dum coronant. compungunt, dum crucifigunt. Unde ait Scriptura Sancta. Videbunt in quem compunxerunt.

R. Omnes amici mei dereliquerunt me, & præualuerunt insidiantes mihi, tradidit me, quem diligebā: * Et terribilibus oculis plaga crudeli percutientes, subsannabāt mihi, alleluia. *ŷ.* Inter iniquos projecerunt me, & non pepercerunt animæ meæ. Et terribilibus.

Lectio vj.

Igitur, fratres, videte, ne & nobis dicatur: Sustinui, vt faceret vuā, fecit autem spinas: hoc est, ne Spinās, quas Domino Judæi cruentis imposuerūt manibus, nos iniquis sensibus apponamus, & compungamus eum non asperitate sentium, sed operum prauitate. Sunt enim spinæ cordis, quæ Verbū Dei etiam vulnerare cōsueuerunt, de quibus meminit in Euangelio Saluator, dicens: Seminātis fermen cecidisse inter Spinās, & crevisse eas, ac suffocasse, quod fatū est. Ergo, fratres, videte, ne vinea vestra non vuas, sed Spinās faciat, ne vindemia vestra non vinum afferat, sed acetum. Quisquis enim vindemiam legit, & pauperibus non largitur, ille acetum colligit, non vinum. Quisquis messes recondit, & indigentibus non ministrat, iste non alimonie fructus reposuit, sed tribulos auaritiæ congregauit. Nā propterea ait Scriptura de terra nostra: Spinās, & tribulos germinauit tibi.

R. Vineā mea electa, ego te plantaui: * Quomodo conuersa es in ama-

ritudinem, vt me Spinis coronares? alleluia. *ŷ.* Sepiui te, & lapides elegeri ex te, & ædificaui turrim. Quomodo. Gloria Patri, &c. Quomodo.

In tertio Nocturno.

Antiph. Grauatā est super me manus tua: conuersus sum in ærumna mea, dum configitur Spina, alleluia.

Psalms. Cantate Domino, j.

Psalms. Dominus regnauit, exultet terra. *Psalms.* Cantate, ij.

ŷ. Eris Corona gloriæ in manu Domini, alleluia.

R. Et diadema regni in manu Dei tui, alleluia.

Lectio S. Euangelij secundum

Joannem.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo tempore: Apprehendit Pilatus Jesum, & flagellauit: et milites plectentes Coronam de spinis, imposuerunt capiti ejus. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini.

Episcopi.

Tract. 116. in Joannem.

Hoc Pilatus non ob aliud fecisse credendus est, nisi vt ejus injurijs Judæi fatiati, sufficere sibi existimarent, & vsque ad ejus mortem sæuire desisterent. Ad hoc pertinet, quod idem Præses cohortem suam etiam permisit facere, quæ sequuntur, aut fortassis & iussit, quamuis hoc Euangelista tacuerit: dixit enim, quid deinde fecerint milites, Pilatum tamen id iussisse non dixit.

R. Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, vt sequamini vestigia ejus, * Qui peccatum non fecit, nec inuentus est dolus in

ore

ore ejus, alleluia.

¶ Qui cum malediceretur, non maledicebat; cum pateretur, non conminabatur. Qui peccatum.

Lectio viij.

ET milites, inquit, plectentes Coronam de spinis, imposuerunt capiti ejus, & veste purpureâ circumdederunt eum, & veniebant ad eum, & dicebant: Ave Rex Judæorum, & dabant ei alapas. Sic implebatur quæ de se prædixerat Christus: sic martyres informabantur ad omnia, quæ persecutori libuisset facere, perferenda: sic paulisper, occultata tremenda potentia, commendabatur prius imitanda patientia; sic regnum, quod de hoc mundo non erat, superbū mundum non atrocitate pugnandi, sed patiendi humilitate vincebat: sic illud granum multiplicandum seminabatur horribili contumelia, vt mirabili pullularet in gloria.

¶ Milites Præsidis suscipientes Jesū in prætorium, congregauerunt ad eū vniuersam cohortem; & exuentes eum clamydem coccineam circumdederunt ei: * Et plectentes Coronā de spinis posuerunt super caput ejus, alleluia. ¶ Genuflexo ante eum, illudebant ei, dicentes: Ave Rex Judæorum. Et plectentes. Gloria Patri. Et plectentes.

Lectio jx.

EX iis ergo Jesus portans Coronam spineam & purpureum vestimentum: & dicit ei Pilatus: Ecce homo. Hic apparet non ignorante Pilato hæc à militibus facta, siue iusserit ea, sine permiserit, illa scilicet

causa, quam supra diximus, vt hæc ejus ludibria inimici licētissimè biberent, & vltius sanguinem non siterent. Egreditur ad eos Jesus portans spineam Coronam, & purpureum vestimētum, non clarus imperio, sed plenus opprobrio, & dicit eis: Ecce homo. Si Regi inuidetis, jam parcite, quia dejectū videtis. Flagellatus est, Spinis coronatus, ludibriosa veste amictus est, amaris conuitijs illusus est, alapis cæsus est: feruet ignominia, frigescat inuidia; sed non frigescit, inardescit potius, & increfcit.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES,

& per Horas. Antiph.

Milites Præsidis suscipientes Jesum in prætorium, congregauerunt ad eum vniuersam cohortem, alleluia. *Psalm.* Dominus regnavit, cū reliquis de Dominica. *Antiph.* Et exuentes eum, clamydem coccineam circumdederunt ei, alleluia.

Antiph. Et plectentes Coronam de spinis, posuerunt super caput ejus, & arundinem in dextera ejus, alleluia.

Antiph. Et genu flexo ante eum, illudebant ei, dicentes: Ave Rex Judæorum, alleluia. *Antiph.* Et expuentes in eum, acceperunt arundinem, & percutiebant caput ejus, alleluia.

Capitulum. Sap. 3.

Egredimini, & videte filiæ Sion Regem Salomonem in diadematē, quo coronauit illum mater sua in die desponsationis illius, & in die lætitiæ cordis ejus.

Hymnus

Hymnus.

A Terno Regi gloriæ
 Deuota laudum cantica
 Fideles soluant hodie
 Pro Corona Dominica.
 Coronat Regem omnium
 Corona contumeliæ:
 Cujus nobis opprobrium
 Coronam confert gloriæ.
 De Spinarum aculeis
 Christo Corona plectitur:
 Qua ministris tartareis
 Mundi potestas tollitur.
 Corona Christi capitis,
 Sacro perfusa sanguine,
 Pœnis solutis debitis,
 Reos purgat à crimine.
 Ut sis perenne mentibus
 Paschale Jesu gaudium;
 A morte dira criminum
 Vitæ renatos libera.
 Deo Patri sit gloria,
 Et filio, qui à mortuis
 Surrexit, ac Paraclito,
 In sempiterna sæcula. Amen.
 ¶ Dominus regnauit, decorem induit, alleluia. *℞.* Induit Dominus fortitudinem, & præcinxit se virtute, alleluia.

Ad Benedictus.

Antiph. Milites induunt Jesum purpura, & imponunt ei plectentes spineam Coronam, & cœperunt salutare eum: Aue Rex Judæorum, alleluia.

A D T E R T I A M.

Antiph. Et expuētes eum. *Capitulum.*
 Egredimini. *ut supra.*
℞. br. Tuam Coronam adoramus Domine, Alleluia. Tuam Coronam.

¶ Tuum gloriosum recolimus triumphum. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Tuam. ¶ Gloria, & honore coronasti eum Domine, alleluia.

℞. Et constituisti eum super opera manuum tuarum, alleluia.

A D S E X T A M.

Antiph. Et plectentes coronam.

Ioan. Apocal. cap. 6.

Capitulum.

Veni, & vide: & ecce equus albus, & qui sedebat super illum, habebat arcum, & data est ei Corona, & exiuit vincens, ut vinceret.

℞. br. Gloria, & honore coronasti eum Domine, Alleluia, alleluia. Gloria, & honore. ¶ Et constituisti eum super opera manuum tuarum. Alleluia, alleluia, Gloria Patri, &c. Gloria, & honore. *℞.* Eris Corona gloriæ in manu Domini, alleluia. ¶ Et Diadema Regni in manu Dei tui, alleluia.

A D N O N A M.

Antiph. Et expuētes in eum.

Capitulum. *Isaiæ cap. 28. b.*

IN die illa erit Dominus exercituum Corona gloriæ, & sceptrum exultationis residuo populi sui.

℞. br. Eris Corona gloriæ in manu Domini. Alleluia, alleluia. Eris Corona. ¶ Et Diadema Regni in manu Dei tui. Alleluia, alleluia, Gloria, &c. Eris Corona.

¶ Dominus regnauit, decorem induit, alleluia. *℞.* Induit Dominus fortitudinem, & præcinxit se virtute, alleluia.

In secundis Vesperis omnia, ut in primis. *Ad Magnificat.*

Antiph. O Coronæ miranda dignitas

D mor-

mortis poenas debitas repellis, tu spes lapsis, firmitas infirmis, tu restauras Coronas perditas, alleluia, alleluia.

DIE XVIII. MAII.

In festo S. Venantij Martyris, semidupl.

Omnia de Comuni Martyrum tempore Paschali, præter ea, quæ hic sunt præriia. Capitulum. Sap. 5.

Stabunt iusti in magna constantia aduersus eos, qui se angustiauerunt, & qui abstulerunt labores eorum.

Hymnus.

Martyr Dei Venantius,
Lux, & decus Camerinum,

Tortore victo, & iudice

Lætus triumphum concinit.

Annis puer, post vincula,

Post carceres, post verbera,

Longa fame frementibus

Cibus datur leonibus.

Sed ejus innocentia

Parcit leonum immanitas,

Pedesque lambunt Martyris,

Irae, famisque immemores.

Verfo deorsum vertice

Haurire fumum cogitur:

Costas vtrimque, & viscera

Succensa lampas vstulat.

Sit laus Patri, sit Filio,

Tibique Sancte Spiritus:

Da per preces Venantij

Beata nobis gaudia. Amen.

Ÿ. Sancti, & iusti in Domino gaude-
te, alleluia. R. Vos elegit Deus in
hæreditatem sibi, alleluia.

Ad Magnificat.

Antiph. Lux perpetua lucebit San-
ctis tuis Domine, & æternitas tem-

porum, alleluia.

Oratio.

Deus, qui hunc diem Beati Venantij Martyris tui triumpho consecrasti: exaudi preces populi tui, & præsta; vt qui ejus merita veneramur, fidei constantiam imitemur. Per Dominum nostrum.

Ad Matutinum Inuitatorium.

Exultet in Domino Sancti, * alleluia

Hymnus.

Athleta Christi nobilis

Idola damnat Gentium,

Deique amore saucius

Vitæ pericla despicit,

Loris reuinctus alperis

E rupe præceps voluitur:

Spineta vultum lancinat:

Per saxa corpus scinditur.

Dum membra raptant Martyris,

Languent siti satellites:

Signo Crucis Venantius

E rupe fontes elicit.

Bellator ò fortissimè

Qui perfidis tortoribus

E caute præbes poculum,

Nos rore gratiæ irriga.

Sit laus Patri, si Filio,

Tibique Sancte Spiritus:

Da per preces Venantij

Beata nobis gaudia.

Amen.

In primo Nocturno.

Lectioes de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iij.

Venantius Camers quindecim annos natus, cū Christianæ Religionis accusaretur apud Antiochū, qui sub Decio Imperatore Camerino præ-

præerat, in porta ciuitatis Præfidi se obtulit: quem ille pollicitationibus, ac terroribus diu tentatū flagris cedi & vinculis astringi iussit: sed ijs mirabiliter ab Angelo solutus, lampadibus postea aduritur, atq; inuerso ore fumo supposito suspēditur. Ejus cōstantiam in tormentis demiratus Anastasius Cornicularius; & quod eum ab Angelo iterum solutum candida veste supra fumum ambulantem vidisset, in Christum credidit, & à Beato Porphyrio Presbytero cū familia baptizatus, paulo post martyrij palmā cum eodem promeruit.

℞. Lux perpetua lucebit Sanctis tuis Domine, * Et æternitas temporum, alleluia, alleluia. ŷ. Lætitia sempiterna erit super capita eorum: gaudiū, & exultationem obtinebunt. Et æternitas.

Extra tempus Paschale.

℞. Honestum fecit. 13.

Lectio v.

AT Venantius Præfidi sistitur, & ab eo iterum frustra tētatus vt Christi fidē desereret, in carcerem conjicitur: quō Attalus Præco mittitur, qui ei dicat, se quoque Christianum fuisse, & ei nomini propterea renuntiasse, quod cognouisset inane esse fidei commentum, quo Christiani presentibus se abdicant ob vanam futurorum spē. Verum nobilis Christi athleta callidi hostis insidias non ignorans, diaboli ministrum à se penitus reiecit. Quare ad Præfidē iterum adducto omnes cōtusi sunt dentes, maxillæque fractæ, atque ita cæsus in sterquilinum dejicitur. Sed

inde ab Angelo quoque ereptus, rursus sterit ante iudicem: qui, Venantio adhuc loquēte, è tribunali cecidit, & in ea voce, verus est Venantij Deus, nostros Deos destruite, exclamans expirauit.

℞. In seruis suis, alleluia, * Consolabitur Deus, alleluia. ŷ. Judicabit Dominus populum suum, & in seruis suis. Consolabitur.

Extra tempus Paschale.

℞. Desiderium. 8.

Lectio vj.

QUod cum Præfidi nuntiatum esset, ex templo Venantium leonibus objici iussit; qui naturali feritate omissa, ad ejus se pedes abjecerunt: interim ille populum Christi fidem edocebat. Quare inde amotus, iterū in carcerē traditur. Cumq; postridie Præfidi referret Porphyrius, se per visum noctu populos, quos Venantius aqua tingeat, clarissima luce fulgentes, ipsum verò Præfidem obscurissima caligine opertum vidisse, Præses ira incensus, eū illicò capite plecti imperat. Deinde Venantiū per loca vepribus, & carduis confita trahi vsque ad vesperam. Is cum semianimis relictus esset, manēse iterū Præfidi præsetauit, cujus iussu statim é rupe præcipitatur: sed inde etiam diuinitus ereptus, denuo per loca aspera ad mille passus trahitur: vbi militibus sic æstuatibus, in proxima cōualle ex lapide, in quo & genuum formā reliquit, sicut etiā nūc in ejus Ecclesia videre licet, Crucis signo à Venantio facto, aquæ manarunt. Eo miraculo plures permoti in Christū

Dij cre-

crediderunt, quos omnes Præses eo loco vna cum Venantio capite feriri iussit. Fulgura, & terræ motus eo tēpore ita magni fuere, vt Præses aufugeret: qui paucis tamen post diebus, diuinā haud valēs effugere iustitiā, turpissimam mortem oppetijt. Christiani interim Venantij, & aliorū corpora honorifico loco sepelierunt, quæ Camerini in Ecclesia Venantio dicata condita adhuc sunt.

℞. Filix Jerusalem venite, & videte Martyres cum coronis, quibus coronauit eos Dominus; * In die solēnitatis, & lætitiæ, alleluia. *ψ.* Quoniam confortauit feras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. In die solēnitatis. Gloria Patri. In die solēnitatis.

Extra tempus Paschale.
℞. Stola iucunditatis. *IO.*

In tertio Nocturno.
Homilia S. Augustini Episcopi in Euāgelium. Ego sum vitis vera: & Pater meus, &c. *vt in Communi Martyr. tempor. Paschali.*

AD LAUDES
& per Horas.

Antiph. Sancti tui Domine, cum reliquis de Communi.

Capitulum.
Stabunt iusti in magna constātia aduersus eos, qui se angustiauerunt, & qui abstulerunt labores eorum.

Hymnus.
DUm nocte pulsa Lucifer
Diem propinquam nuntiat,
Nobis refert Venantius
Lucis beatæ munera.

Nam criminum caliginem,

Stygisque noctem depulit:
Veroque ciues lumine
Diuinitatis imbuat.

Aquis sacris baptismatis
Lustrauit ille patriam:
Quos tinxit vnda milites
In astra misit Martyres.
Nunc Angelorum particeps,
Adesto votis supplicum:
Procul repelle crimina,
Tuumque lumen ingere.
Sit laus Patri, sit Filio,
Tibique Sancte Spiritus:
Da per preces Venantij
Beata nobis gaudia. Amen.

ψ. Pretiosa in conspectu Domini, alleluia. *℞.* Mors Sanctorum eius, alleluia.

Ad Benedictus
Antiph. Filix Jerusale, venite, & videte Martyres cum coronis, quibus coronauit eos Dominus in die solēnitatis, & lætitiæ, alleluia, alleluia.

Oratio.
DEus, qui hunc diem Beati Venantij Martyris tui triumpho consecrasti: exaudi preces populi tui, & præsta; vt qui ejus merita veneramur, fidei constantiā imitemur, Per Dominum, &c.

Missæ. Protexisti me Deus, &c.
de eodem Commun. Orationes prop.
Prima. Deus, qui hunc diem, &c. *vt supra.*

Secreta.
Hanc oblationem, omnipotens Deus, B. Venantij merita tibi reddant acceptam: vt ipsius subsidijs aduti, gloriæ ejus consortes efficiamur, &c.

Post

Post communio.

Sumplimus Domine æternæ vi-
tæ Sacramenta te humiliter de-
precâtes: vt B. Venâtio Martyre tuo
pro nobis deprecante, veniam nobis
côcilient, & gratiâ. Per Dominû, &c.

Si autem celebretur post tempus Pasch.
Omnia dicuntur vt in Commun. vnius
Mart. extra tēpus Pasch. præter ea, quæ
hic sūt propria: & in tertio Nocturno,
Homilia S. Gregorij Papæ in Euāg. Si
quis veniat ad me, &c. de Cōmuni vnius
Mart. Missa. In virtute tua Domine,
&c. vt in Cōmuni vnius Martyr. non
Pontif. Orationes vt supra, & Euāgel.
Si quis venit ad me, &c. de Cōmuni
Martyr. Pontif.

In secundis Vesperis à Capitulo fit de
Sancto Petro Cælestino Papa, & Cōf.
cùm comm. Venantij Martyris.

DIE XIX. MAII.

In Festo Sancti Petri Cælestini Pa-
pæ, & Confessoris, Semiduplex.

Omnia de cōmuni Confess. Pontif.
præter ea quæ sequuntur.

Oratio.

Deus, qui Beatum Petrum Cæ-
lestinum ad Summi Pōtifica-
tus apicem sublimasti, quique illum
humilitati postponere docuisti: con-
cede propitius: vt ejus exemplo cun-
cta mūdi despiciere, & ad promissa
humilibus præmia peruenire felici-
ter mereamur. Per Dominum.

Deinde fit cōm. S. Venantij Martyris.

Posteâ Sanctæ Pudencianæ Virgin.

In primo Nocturno, | Lectiones de
Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Petrus, à nomine quo Pōtifex est
appellatus, Cælestinus dictus,
honestis, Catholicisque parentibus
Æfernię in Sānitibus natus, adoles-
centiā vix ingressus, vt animū à mū-
di illecebris custodiret, in solitudi-
nē secessit. Ibi contēplationibus mē-
tem nutriēs, corpus in seruitutē redi-
gēs, ferream catenam ad nudam car-
nem adhibebat. Congregationē, quæ
posteâ Cælestinorum dicta est, iūb
Regula Sancti Benedicti instituit.
Hinc quasi lucerna supra candela-
brum posita, cum abscondi nequiret
(Romana Ecclesia diū viduata Pa-
store) in Petri Cathedrā ignorans, &
absens ascitus, magna nouitatis ad-
miratione non minus quā repentino
gaudio cunctos affecit. Cum autem
in Pontificatus sublimitate colloca-
tus, varijs distentus curis, affuetis in-
cumbere meditationibus vix posse
cognosceret, oneri pariter, & honori
voluntariē cessit. Indeque priscā vi-
tæ rationem repetēs, obdormiuit in
Domino: ejusque pretiosam mortem
Cruce præfulgens in aère ante cubi-
culi ostium reddidit amplius glorio-
sam. Miraculis multistam viuēs, quā
post obitum claruit, quibus ritē ex-
aminatis, Clemēs Quintus anno post-
quam decessit vndecimo, Sanctōrum
numero ad scripsit.

ꝛ. Inueni David. 14.

Ex libro Moralium S. Gregorij
Papæ.

Lib. 10. cap. 16. in cap. 12. Job.

D iij Le

Lectio v.

Deridetur iusti simplicitas. Huius mundi sapiētia est, cor machinationibus tegere, sensum verbis velare; quæ falsa sunt, vera ostēdere: quæ vera sunt, falsa demōstrare. Hæc nimirum prudentia vsu á iuuenibus scitur, hæc à pueris pretio discitur, hanc qui sciunt, ceteros despiciendo superbiunt: hanc qui nesciunt, subiecti, & timidi in alijs mirantur: quia ab eis hæc eadē duplicitatis iniquitas nomine palliata diligitur, dū mētisperueritas vrbānitas vocatur. Hęc sibi obsequentibus præcipit honorū culmina quærere, adepta temporalis gloriæ vanitate gaudere, irrogat ab alijs mala multiplicius reddere: cum vires suppetūt, nullis resistētibus cedere; cum virtutis possibilitas deest, quidquid explere per malitiam non valent, hoc in pacifica bonitate simulare. & Posui adiutorium. 12.

Lectio vj.

AT cōtra, sapiētia iustorum est, nil per ostensionē fingere, sensum verbis aperire, vera vt sunt diligere, falsa deuitare; bona gratis exhibere, mala libentius tolerare, quā facere: nullam injuriæ vltionē quærere, pro veritate contumeliam lucrum putare. Sed hęc iustorum simplicitas deridetur, quia ab huius mūdi sapiētibus puritatis virtus fatuitas creditur. Omne enim quod innocenter agitur, ab eis proculdubio stultū putatur: & quidquid in opere veritas approbat, carnali sapiētiae fatuū sonat. Quid nāque stultius videtur mūdo, quā mentē verbis osten-

dere, nil callida machinatione simulare, nullas injurijs contumelias reddere, pro maledicentibus orare, paupertatem quærere, possessa relinquere, rapienti non resistere, percutienti alteram maxillam præbere?

& Ille est, qui ante Deum. 12.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Euangelij secundū Matthæum.

Lectio vj. Cap. 19.

IN illo tempore: Dixit Simon Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te, quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia Venerabilis Bedæ Presbyteri.

Homilia in natali S. Benedicti.

Perfectus ille est, qui abiens vendit omnia, quæ habet, & dat pauperibus, ac veniēs sequitur Christū: habebit enim thesaurū non deficientē in cælis. Vnde benè interrogante Petro, dixit talibus Jesus: Amē dico vobis, quod vos qui secuti estis me, in regeneratione cum sederit Filius hominis in sede maiestatis suæ sedebitis & vos super sedes duodecim, iudicantes duodecim tribus Israel. In hac quippe vita pro ejus nomine laborātes, in alia præmiū sperare docuit: id est, in regeneratione, cū videlicet in vitā immortalē fuerimus resurgendo regenerati, qui in vitam caducam mortaliter eramus geniti.

& Amavit eum Dominus, & ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. † Induit eum Dominus lorica fidei

fidei, & ornauit eum. Et ad portas.

Lectio viij.

ET iusta prorsus retributio, vt qui hic pro Christo humanæ gloriæ celsitudinis neglexerunt, illic à Christo iudices glorificati singulariter cum eo assideant, qui à sequendis eius vestigijs nulla ratione poterant auelli. Nemo autem putet, duodecim tantum Apostolos, quia pro Juda præuaricante Mathias electus est, tunc esse iudicatuos: sicut nec duodecim solæ sunt tribus Israel iudicandæ: alioquin tribus Leui, quæ tertia decima est, in iudicata recedet.

Tu autem Domine.

¶ Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando reuertatur à nuptijs. y. Vigilate ergo, quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos similes.

Gloria Patri. Et vos similes.

Lectio ix.

Pudentiana Virgo Pudentis Romani filia, parentibus orbata, cū admirabili pietate Christianam Religionem coleret, vna cū sorore Praxede pecuniam ex vendito patrimonio redactam pauperibus distribuit, seque jejunijs, & orationibus dedit. Cujus etiam opera tota ejus familia, in qua erant nonaginta sex homines, à Pio Pontifice baptizata est. Quod autem ab Antonio Imperatore sancitum erat, ne Christiani publicè sacrificia facerent: Pius Pontifex in ædibus Pudentianæ cum Christianis

facra celebrabat, Quibus illa benigne acceptis, quæ ad vitam necessaria essent, suppeditabat. Itaque; In his Christianæ pietatis officijs migravit è vita, & in sepulchro patris ad cœmeteriū Priscillæ Via Salaria sepulta est, decimo quarto Kalendas Iunij.

Te Deum laudamus.

Si hoc Festum transferatur, nona Lectio de eadem Homilia habetur in Festo Conuersionis S. Pauli 25. Ianuarij.

In Laud. fit commemor. S. Pudentianæ Virgin.

Missæ. Satuit ei Dominus, de Communi Confes. Pontif. Oratio vt supra. Euāgelium. Ecce nos reliquimus omnia, vt in Communi Abbatum, & cōmem. S. Pudentianæ Virgin.

In Secundis Vesperis à Capitulo de sequenti Festo cum commemoratione S. Petri Cælestini.

DIE XX. MAIL.

In Festo Sancti Bernardini Senensis Confessoris Semiduplex.

Omnia de Communi Confess. non Pōtif. præter Orationem, & Lectiones secundi Nocturni.

Oratio.

Domine Jesu, qui Beato Bernardino Cōfessori tuo eximiū sancti nominis tui amorem tribuisti: ejus, quæsumus, meritis, & intercessionem, Spiritum nobis tuæ dilectionis benignus infunde. Qui viuis, & regnas cum Deo Patre in vnitatem ejusdem Spiritus Sancti Deus.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Le-

Lectio iu.

Bernardinus Albicesca nobili Senesi familia ortus, ab ineunte etate non obscura factitatis dedit indicia: nam a pijs parentibus honeste educatus. neglectis puerilibus ludis, inter prima Grammaticae studia, pietatis operibus animu intedit, jejunijs, orationi, & Beatissimae Virginis cultui praecipue addictus, Misericordia vero in pauperes fuit insigni: quae quidem omnia procedente tempore, quo melius posset excolere, eorum numero adscribi voluit, qui Senis in hospitali domo Beatae Mariae de Scala Deo inferuiunt. vnde complures sanctitate celebres viri prodierunt. Ibi corporis afflictione, & aegrotantium cura, dum atrox pestilentia grassaretur, incredibili charitate sese exercuit. Inter caeteras autem virtutes castitatem, egregia forma repugnante, sanctissime custodiuit, adeo ut eo praesente nemo unquam, ne impudentissimus quidem, verbum minus honestum proferre auderet.

ꝛ. Honestum fecit. 13.

Lectio v.

Graui morbo tentatus, eoque ad quatuor menses patientissime tolerato, demum incolumis, de religiosae vitae instituto capeffendo deliberare coepit: quo ut sibi viam munit, aediculam in extrema vrbe conduxit, in qua cum sese abdidisset, asperrimam omni ex parte vitam traheret, Deum assidue orans, ut quid sibi sequendum esset, ostenderet: quare diuinitus factum est, ut Beati Francisci Ordinem praeter ceteris optaret, in quo humilitate, patientia, aliisque re-

ligiosi hominis virtutibus excelluit. Id cum coenobij Rector animaduerneret, jamque antea Bernardini doctrinam, & Sacrarum Litterarum peritiam perspectam haberet, praedicandi onus eidem imposuit: quo humilissime suscepto, cum se minus idoneum agnosceret ob vocis exilitatem, ac rauitatem, Dei ope implorata, non sine miraculo ejusmodi impedimento liberatus est.

ꝛ. Amauit eum. 13.

Lectio vj.

Cumque ea tempora vitijs, criminibusque redudarent, & cruentis factionibus in Italia, diuina, humanaque omnia permixta essent, Bernardinus vrbes, atque oppida concursans, in nomine Iesu, quae semper in ore, & in pectore gerebat, collapsam pietatem, moresque verbo, & exemplo magna ex parte restituit: quo factum est, ut praeclearae ciuitates eum sibi Episcopum a Summo Pontifice postularent. quod ille munus inuicta humilitate constantissime rejecit. Denique vir Dei immensis laboribus exhaustis, multis, magnisque editis miraculis, libris etiam pie doctaeque conscriptis, cum vixisset annos sex ac sexaginta, in vrbe Aquila in Vestinis beato sine quieuit. Quae nouis in dies coruscantem signis, anno post obitum sexto Nicolaus Quintus Pontifex Maximus in Sanctorum numerum retulit.

ꝛ. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, & dixit ad eum. Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gen-

gentibus.

ŷ. Ilte est, qui comtempfit vitam mundi, & peruenit ad cælestia regna. Quia te vidi. Glor. Pat. Quia te vidi.

In tertio Nocturno.

Homila Sancti Hieronymi Presbyteri in Euangeliū, Ecce nos reliquimus omnia, de Cōmuni Abbatum.

Missæ, Os iusti, de Cōmun. Confessoris non Pontific. Oratio propria. Euangel. Ecce nos reliquimus omnia, &c. de Communi Abbatum.

DIE XXV. MAII.

In festo Sanctæ Mariæ Magdalene de Pazzis Virginis, Semiduplex.

Omnia de Cōmuni Virginū, præter Orationē, & Lectiones secūdi Nocturni.

Oratio.

DEUS virginitatis amator, qui Beatā Mariam Magdalenam virginem tuo amore succensam, cælestibus donis decorasti: da, vt quam festiua celebritate veneramus, puritate, & caritate imitemur. Per Dominum nostrum.

Deinde fit commemor. Sancti Urbani Papæ, & Martyris.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iij.

MARIA Magdalena illustriori Pazziorum genere Florētię nata, ferē ab incunabulis iter perfectionis arripuit. Decennis perpetuā virginitatem vouit, susceptoque habitu in Monasterio Sanctæ Mariæ Angelorum Ordinis Carmelitarum, se omnium virtutum exemplar ex-

hibuit. Adeo casta fuit, vt quidquid puritatem ledere potest, penitus ignorauerit. Quinquenniū, Deo iubente, solo pane, & aqua transegit, exceptis diebus Dominicis, quibus cibus quadragesimalibus vescebatur. Corpus suum cilicio, flagellis, frigore, inedia, vigilijs, nuditate, atque omni pœnarum genere cruciabat.

℞. Propter veritatem, & mansuetudinem, & iustitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua, alleluia. ŷ. Specie tua, & pulchritudine tua intende, prosperē procede, & regna. Et deducet.

Lectio v.

TANTO igne diuini amoris aestuabat, vt eo ferendo impar, ingesta aqua pectus refrigerare cogeretur. Extra sensus frequenter rapta, diurnas, & admirabiles extases passa est, in quibus & arcana cælestia penetrauit, & eximijs à Deo gratijs illustrata fuit. His autem munita longum certamen à principibus tenebrarum sustinuit, arida, desolata, ab omnibus derelicta, varijsque tētationibus vexata; Deo sic permittente, vt inuictæ patientiæ, ac profundissimæ humilitatis exemplar præberet. ℞. Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatē: * Propterea vnxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ, alleluia. ŷ. Propter veritatem, & mansuetudinē, & iustitiā. Propterea vnxit te Deus.

Lectio iij.

CHARITATE erga proximum singulariter enituit; nam sæpē noctes ducebat infomnes, vel obeundis Sororum ministerijs, vel inseruiēdo

E infr-

infirmis occupata, quarum aliquādo
ulcera lambens sanauit. Infidelium, &
peccatorum perditionem amarè de-
fiens, se ad quēlibet pro illorum sa-
lute tormenta paratam offerebat.
Multis ante obitum annis, vniuer-
sis cęli delicijs, quibus copiosè af-
fluebat, heroica virtute renuntians,
illud frequenter in ore habebat: Pati,
non mori. Tandem, longa, & grauif-
sima infirmitate exhausta, tranfuit
ad Sponsū die vigesima quinta Maij
anno millesimo sexcentesimo septi-
mo, expleto anno quadragesimo
primo ætatis suæ. Eam multis in vi-
ta, & post mortem miraculis clarā
Clemens Nonus Sanctarum Virgi-
num numero adscripsit: cujus cor-
pus in præsentem diem incorruptū
conseruatur.

R. Afferentur Regi virgines post
eam, proximæ ejus. * Afferentur tibi
in lætitia, & exultatione, alleluia.

ŷ. Specie tua, & pulchritudine tua
intende, prosperè procede, & regna.
Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

In tertio Nocturno.

*Homilia S. Gregorij Papæ in Euāge-
lium.* Simile erit regnum cęlorum
decē virginibus, de Cōmuni Virginū.

*Nona Lectio, & commem. in Laudi-
bus Sancti Urbani Papæ, & Martyris.*
Missæ. Dilexisti iustitiam, &c. *cum O-
ratione propria, & comm. S. Urbani
Papæ, & Mart.*

Vesperæ de S. Philippo Confessore.

*Formula imprimenda die xxxv. Maij
in Martyrologio primo loco, ac legenda
annuntiando Festum S. Mariæ Mag-
dalenæ de Pazzis.*

Florentiæ S. Mariæ Magdalenæ
de Pazzis Ordinis Beatissimæ
Virginis Mariæ de Monte Carmelo,
quam plurimis Dei donis, vitæque
innocentia, ac miraculorum gloria
illustrem Clemens Nonus Sanctarū
Virginum numero adscripsit.

DIE XXVI. MAII.

*In festo S. Philippi Nerij Confessoris
Congregationis Oratorij Fundatoris.*
Duplex.

*Omnia de Communi Confessoris non
Pontificis, præter Orationē, & Lectio-
nes secundi Nocturni.*

Oratio.

Deus, qui Beatum Philippum
Confessorem tuum, Sanctorū
tuorum gloria sublimasti: concede
propitius; vt cujus solennitate læta-
mur, ejus virtutū proficiamus exem-
plo. Per Dominum nostrum.

*Et fit commemoratio S. Mariæ Mag-
dalenæ de Pazzis, & S. Eleutherij Pa-
pæ, & Martyris.*

*Lectioes primi Nocturni de Scriptu-
ra occurrente.*

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Philippus Nerius pijs, honestisq̃
parentibus Florentiæ natus, ab
ip̃a ineunte ætate non obscura de-
dit futuræ sãctitatis indicia. Adoles-
cens, ampla patruī hæreditate dimis-
sa, Romam se contulit; vbi Philoso-
phia, ac sacris Litteris eruditus, to-
tum se Christo dicauit. Ea fuit absti-
nentiã, vt sep̃e jejunos triduum per-
manserit. Vigilijs, & orationibus in-
tentus, septē Urbis Ecclesias frequē-

ter

ter visitans, apud cœmeterium Calisti in cœlestium rerum contemplatione pernoctare consuevit. Sacerdos ex obedientia factus, in animarum salute procuranda totus fuit: & in confessionibus audiendis extremum usque diem perseuerans, innumeros penè filios Christo peperit, quos verbi Dei quotidiano pabulo, Sacramentorum frequentia, orationis assiduitate, aliisque pijs exercitationibus enutriri cupiens, Oratorij Congregationem instituit.

℞. Honestum fecit. 13.

Lectio v.

Charitate Dei vulneratus lægebatur jugiter: tantoque cor ejus æstuabat ardore, ut cum intra fines suos contineri non posset, illius sinu, contractis, atque elatis duabus costulis, mirabiliter Dominus ampliauerit. Sacrum verò faciens, aut feruentius orans, in aera quandoque sublatus, mira vndique luce fulgere visus fuit. Egenos, & pauperes omni charitatis officio prosequabatur: dignus qui & Angelo in specie pauperis elemosynam erogaret, & dum egentibus noctu panem deferret, in foueam lapsus, inde pariter ab Angelo incolumis eriperetur. Humilitati adductus, ab honoribus semper abhorruit, atque Ecclesiasticas dignitates, etiam primarias, non semel vltro delatas, constantissimè recusauit.

℞. Amauit eum 13.

Lectio vj.

Prophetia dono fuit illustris, & in animorum sensibus penetrans mirificè enituit. Virginitatè per-

petuò illibatam seruauit: idque affectus est, ut eos, qui puritatem colerent, ex odore; qui verò secus, ex foetore dignosceret. Absentibus interdum apparuit, iisque periclitantibus opem tulit. Ægrotos plurimos, & morti proximos, sanitati restituit. Mortuū quoque ad vitam reuocauit. Cœlestium spirituum, & ipsius Deiparæ Virginis frequenter fuit apparitione dignatus; ac plurimorum animas splendore circumfusas in cælum conscendere vidit. Denique anno salutis millesimo quingentesimo nonagesimo quinto, octauo Kalendas Junias, in quem diem inciderat Festum Corporis Christi, sacro maxima spiritus exultatione peracto, ceterisque functionibus expletis, post mediam noctem, qua prædixerat hora, octogenarius obdormiuit in Domino. Quem Gregorius Decimus quintus miraculis clarum in Sanctorum numerum retulit.

℞. Iste homo perfecit. 13.

In tertio Nocturno.

Homilia in Euangelium. Sint lūbi vestri præcincti. *ut in Comuni Confessoris non Pontificis.*

Nona Lectio de S. Eleutherio Papa, & Mart. & de eo fit cōmem. in Laudib. Missa. Os iusti, de Comuni Confessor. non Pontif. Oratio Propria, & cōmem. S. Eleutherij Papæ, & Mart.

DIE XIII. JUNIJ.

In festo S. Antonij Cōfessoris. Duplex 2. class. cū oct. Recitandū in Regno Portugallia in die 13. Junij de Mādato S. D. N. Urbani Pp. VIII. à Sac. Rit. Cōgreg. recognitū, & approbatū. Eij Om-

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter ea, quæ hic habentur.

Ad Vesp. Antiph.

Sapientiam ejus narrent populi, & laudem ejus nunciet Ecclesia.

Psal. Dixit Dominus, Cum reliquis de Dominica, & ultimo loco.

Psal. Laudate Dominum omnes gentes. Antiph. Similem illum fecit in gloria Sanctorum, & in verbis suis monstra placavit.

Antiph. Dedit illi in præceptis suis potestatem, & in lege sua lucem dare Israel.

Antiph. Surrexit quasi ignis, & verbum ipsius quasi facula ardebat.

Antiph. Directus est divinitus in penitentiam gentis, & tulit abominaciones impietatis.

Capitulum. Eccl. 50.

Quasi stella matutina in medio nebulæ, & quasi Luna plena in diebus suis lucet, & quasi Sol effulgens, sic ille effulsit in domo Dei.

Hymnus.

Quid Lusitanos deferens,
Migras ad Afros? Sanguinis
Ostrum petis, sed candida
Debentur innocentia.
Alio ingruentes deferent
Venti: beabis Italos:
Tumulo fruuntur exteri,
Nomenque non suo dabunt.
Ah ne Beatis additus
Patriæ sepulchrum præferas:
Quæ fidus ora protulit,
Hæc prima vires sentiat.
Quin tu benigno lumine
Populos utrosque sospitas,
Ex æquo utrosque amplecteris:

Par es fouendis omnibus.

Præsta Pater pijsime,

Patrique compar vnice,

Cum Spiritu Paraclito

Regnans per omne seculum.

Amen.

ÿ. Amavit, & c. & Stolam.

Ad Magnificat. Antiph.

O lingua benedicta, quæ Dominum semper benedixisti, & alios benedicere docuisti, nunc perspicuè cernitur, quanti meriti fueris apud Deum.

Oratio.

Eccliam tuam, Deus, Beati Antonij Confessoris tui solennitas votiua lætificet, vt spiritualibus semper muniatur auxilijs, & gaudijs perfrui mereatur æternis. Per Dominum.

Ad Matutinum, Inuitatorium.

Regem Dominum in confessione Beati Antonij, Venite adoremus.

Psal. Venite. Hymnus.

Quid Lusitanos, vt supra.

In primo Nocturno.

De lib. Sapient. cap. 6. Lectio j.

Melior est sapientia, quam vires, & vir prudens, quam fortis. Clara est, & quæ nunquam marcessit sapientia, & facile videtur ab his, qui diligunt eam, & inuenitur ab his, qui quærunt illam, præoccupat, qui se concupiscunt, vt illis se prior ostendat. Qui de luce vigilauerit ad illam, non laborabit: assidètem enim illam foribus suis inueniet. Cogitare ergo de illa, sensus est consummatus: & qui vigilauerit propter illam, cito erit securus. Quoniam dignos se ipsa circuit quærens, & in vijs suis ostendit

endit se illis hilariter, & in omni
rouidentia occurrit.

℞. Euge serue bone. *Lectio ij. c.7.*

Optaui, & datus est mihi sensus,
& inuocaui, & venit in me
spiritus sapientiæ: & præposui illam
regnis, & sedibus, & diuitias nihil ef-
se duxi in comparatione illius. Nec
comparaui illi lapidem pretiosum:
quoniam omne aurum in compara-
tione illius arena est exigua, & tan-
quam lutum æstimabitur argentum
in conspectu illius. Super salutem,
& speciem dilexi illam, & præposui
pro luce habere illā: quoniam inex-
tinguibile est lumen illius.

℞. Iustus germinabit.

Lectio iij.

Venerunt autē mihi omnia bo-
na pariter cum illa, & innume-
rabilis honestas per manus illius, &
lætatus sum in omnibus: quoniam
antecedebat me ista sapiētia, & igno-
rabam, quoniam horum omniū ma-
ter est. Quam sine fictione didici, &
sine inuidia communico, & honesta-
tem illius non abscondo. Infinitus e-
nim thesaurus est hominibus, quo
qui vsi sunt, participes facti sunt a-
micitia Dei, propter disciplinę dona
commendati. Mihi autē dedit Deus
dicere ex sentētia, & præsumere dig-
na horum, quæ mihi dantur: quoniā
ipse sapientiæ dux est, & sapientium
emendator.

℞. Ilte cognouit.

In secundo Nocturno.

Lectio iij.

Antonius Vlyssiponē in Lusitania honestis ortus parenti-

bus, & ab ijs piē educatus, adolescēs
institutū Canonorum Regulariū
suscepit. Sed cum corpora Beatorum
quinque Martyrum Fratrum Mino-
rum Conimbriam transferrentur,
qui paulo ante apud Marrochiū pro
Christi fide passi erāt, martyrij desi-
derio incensus, ad Frāciscanum Or-
dinem transiuit. Mox eodem ardore
impulsus, ad Saracenos ire perrexit:
sed aduersa valetudine afflictus, &
redire coactus, cum nauis ad Hispani-
æ littora tenderet, ventorum vi in
Siciliam delatus est.

℞. Honestum.

Lectio v.

Arsisium ē Sicilia ad Capitulum
Generale venit: inde in eremū
montis Pauli in Æmilia secessit, vbi
diuinis contemplationibus, jēunijs,
& vigilijs diū vacauit. Postea sacris
Ordinibus initiatus, & ad prædican-
dum Euāgelium missus, dicendi sa-
pientia, & copia tantum profecit, tā-
tamque sui admirationem commo-
uit, vt eum Summus Pontifex ali-
quando concionantem audiens, Ar-
cam testamenti appellarit. In primis
verò hæreses summa vi profligauit,
ideoque perpetuus hereticorū mal-
leus est vocatus.

℞. Amauit eum.

Lectio vj.

Prtmus ex suo Ordine, ob doctri-
næ præstantiam, Bononiæ, & ali-
bi, sacras litteras est interpretatus,
Fratrumque suorum studijs præfuit.
Multis vero peragratis prouincijs,
anno ante obitum Patauium venit,
vbi illustria sanctitatis suę monimē-

E. iij ta

ta reliquit. Denique magnis laboribus pro gloria Dei perfunctus, meritis, & miraculis clarus obdormiuit in Domino, Idibus Junij, anno salutis millesimo ducētesimo trigesimo primo: quem Gregorius Nonus Pontifex Maximus Sanctorum Confessorum numero adscripsit.
 ꝛ. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Euangelij secundum Matthæum.

Lectio vij.

IN illo tēpote: Dixit IESVS Discipulis suis: VOS estis sal terræ: quod si sal euanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

De Homilia Sancti Augustini
 Episcopi.

Ostendit Dominus fatuos esse iudicandos, qui temporalium bonorum vel copiam sectantes, vel inopiam metuentes, amittunt æterna, quæ nec dari possunt ab hominibus, nec auferri. Itaque si sal infatuatum fuerit, in quo salietur? Id est, si vos, per quos condiendi sunt quodāmodo populi, metu persecutionum temporalium amiseritis regna cælorum; qui erunt homines, per quos à vobis error auferatur, cū vos elegerit Deus, per quos errorem auferat cæterorum?

ꝛ. Iste est qui ante Deum.

Lectio viij.

ERgo ad nihilum valet sal infatuatum, nisi vt mittatur foras, & conculcetur ab hominibus, Non itaque calcatur ab hominibus, qui patitur persecutionē: sed qui persecutio-

nem timendo infatuatur. Calcari enim non potest, nisi inferior: sed inferior non est, qui quamuis corpore multa in terra sustineat, corde tamē fixus in cælo est.

ꝛ. In medio Ecclesiæ.

Lectio ix.

VOS estis lumen mundi, quomodo superius dixit sal terræ, sic nunc dicit lumen mundi. Nam neque superius ista terra accipienda est, quam pedibus corporeis calcamus; sed homines, qui in terra habitant, vel etiam peccatores, quorum condiendis, & extinguendis putoribus, Apostolicum saltem Dominus misit: & hic mundum, nō cælum, & terram, sed homines, qui sunt in mūdo, vel diligunt mundum, oportet intelligi, quibus illuminandis Apostoli missi sunt. Nō potest ciuitas abscondi supra montem posita: id est, fundata super insignē, magnamque iustitiam, quam significat etiam ipse mons, in quo disputat Dominus. Te Deum laudamus.

AD LAUDES.

Et per Horas Añæ.

Sapientiam, cum reliquis vt in j. Vesp.

Psalms. Dominus regnauit, cum reliquis de Dominica. Capitulum. Quasi stella, vt supra.

Hymnus.

LÆti sodales plaudite:
 Diem refert Antonius,
 Cæli decus, flos cælitum,
 Et Solis astro pulchrior.
 Hic ille, qui facundia
 Ciues, & vrbes commouet:
 Vertit rebelles Numini

In

In filiorum pectora.
 Hic ille, quam natantium
 Cohors theatrales gradus
 Formans in vndis, audijt,
 Mortalibus prudentior:
 En jure lingua nobilis
 Extincta viuis, rorida,
 Prisca rubens in purpura;
 Et muta adhuc est eloquens.
 Deo Patri sit gloria,
 Ejusque soli Filio,
 Cum Spiritu Paraclito,
 Nunc, & per omne seculum.

Amen. *v. Justum, &c.*

Ad Benedictus, Antiph.

Fauus distillans labia ejus, mel, & lac
 sub lingua ejus. *Oratio.*

Ecclesiam tuam Deus, &c.

Ad Tertiam, Antiph.

Similem illum.

Capit. Quasi stella.

v. Breue. Amauit eum.

Ad Sextam, Antiph.

Dedit illi.

Capitulum. Eccl. 50.

Quasi arcus refulgens inter ne-
 bulas glorię, & quasi flos rosa-
 rum in diebus vernis, & quasi lilia,
 quę sunt in transitu aquę, & quasi
 thus redolens in diebus estatis. *v.*
 Os justii.

Ad Nonam, Antiph.

Directus est.

Capitulum. Eccl. 50.

Quasi vas auri solidum ornatũ
 omni lapide pretioso, quasi o-
 liua pullulans, & cypressus in altitu-
 dinem se extollens.

v. Lex Dei ejus.

In secundis Vesperis, omnia vt in primis

*v. Justũ deduxit Dominus per vias
 rectas. v. Et ostendit illi regnum
 Dei.*

Deinde fit comm. S. Basilij.

Die xiv. Junij.

*Fit de Sãcto Basilio Episcopo, & Cõfes-
 fore: cum commem. Octauę S. Antonij.
 Et in secundis Vesp. fit comm. SS. Viti,
 & Sociorum Martyrum.*

Die xv. Junij.

TERTIA DIE.

Infra Oct. S. Antonij.

*In primo Nocturno leguntur Lectiones
 de Scriptura occurrente.*

In secundo Nocturno.

Sermo Sancti Gregorij Na-
 zianzeni.

Lectio iij.

Alij aliud quidpiam rectę, & cũ
 laude faciunt: nonnulli, etiam
 ex pluribus virtutis generibus quę-
 dam assequuntur. Nemo autem est,
 qui omnia ad summum absoluerit,
 eorum duntaxat, quos nos cognosci-
 mus; verum is apud nos prestantissi-
 mus habetur, qui vel plura comple-
 xus fuerit, vel vnus numeros omnes
 expleuerit. Sed Antonius omnium
 virtutum genera peragrauit.

v. Honestum.

Lectio iij.

Est qui paupertatem laudet, vi-
 tamque simplicem, & superua-
 caneis rebus carentem? Illi vero quid
 vnquam fuit preter corpus, ac ne-
 cessaria carnis integumenta? Diuitiæ
 autē illi erant nihil habere, & crux,
 quam solam tota vita familiarem
 habebat, multisque pecunijs excel-
 lētiorem sibi esse existimabat. Neq;
 enim

enim fieri posse, vt quisquam omnia, etiam si velit, colligat, verum omnia aspernari licere, sicque omnibus rebus præstantiorē, sublimiorēque se præbere.

℞. Amavit eum. *Lectio vj.*

HAc porro mente præditus, atque ita comparatus, auro opus non habuit, nec inani gloria, nec publico illo præconio, Crates Cratetē Thebanū libertate donat; esse enim optimus, non videri studebat. Nec vero in dolio, ac medio foro habitabat, vt ex omnium largitione deliciosius viueret, inopiam in rerum copiam nouo modo conuertens; verū pauper erat, ab omni gloriæ cupiditate alienus, atque omnibus facultatibus, quas vnquam habuit, æquo animo projectis, leuiter, facileque vitæ pelagus transmittebat.

℞. Iste homo.

In secundo Nocturno.

Lectio Sancti Euangelij secundum Mattheum.

Lectio vij.

IN illo tempore: Dixit IESVS Discipulis suis: Vos estis sal terræ: quod si sal euauerit, in quo salietur? Et reliqua.

De Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Non potest ciuitas abscondi supra montem posita, id est fundata super insignem, magnamque iustitiam, quam significat etiam ipse mons, in quo disputat Dominus. Neque accendunt lucernam, & ponunt eam sub modio. Quid putamus, ita esse dictum, sub modio, vt occulta-

tio tantum lucernæ accipienda sit, tanquam si diceret: Nemo accendit lucernam, & occultat illam? An aliquid etiam modius significat, vt hoc sit ponere sub modio, superiora facere corporis commoda, quàm prædicationem veritatis? Vt ideo quisque veritatem non prædicet, dum timet, ne aliquid in rebus corporalibus, & temporalibus molestiæ patiatur.

℞. Iste est, qui.

ET bene modius dicitur, siue propter retributionem mensuræ, qua quisque recipiet, quæ gessit in corpore: vt illic, inquit Apostolus, recipiet vnusquisque, quæ gessit in corpore: & tanquam de hoc modo corporis alio loco dicitur, In qua mensura mensi fueritis, in ea remetietur et vobis. Siue quoniam tēporalia bona, quæ corpore peraguntur, certa dierum mensura, & inchoantur, & transeunt, quam fortasse significat modius: eterna vero, & spiritualia nullo tali fine coercentur.

℞. In medio Eccles.

Nona Lectio legitur de Sanctis Vito, & Socijs Martyribus.

Die xvi. Junij.

QUARTA DIE

Infra Oct. S. Antonij.

In primo Nocturno leguntur Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De sermone Sancti Gregorij

Nazianzeni.

Lectio iij.

PRæclara res est continentia, & paruo contentum viuere, nec a voluptatibus superari, nec ventri-

tan-

tanquam truculento, & sordido domino parere. Quis vnquã tenuiori, ac pariori cibo vltus, pene etiam dicam perinde carnis expers? Nam vëtris ingluuiem, atque ingurgitationem ad eos abjecerat, qui ab hominũ natura ad brutorum naturam magis degenerarũt, quorumque seruilis est vita, atque in terram prona.

ꝛ. Honestum.

Lectio v.

Ipsẽ autem nihil eorum, quæ semel in stomachum trãsmilla, pari postmodum honore sunt, magni ducebat, verum necessarijs tãtum cibis, quandiũ licebat, vitam sustentabat, solasque has voluptates, ac delicias censebat, nempẽ à voluptatibus, ac delicijs abhorrere, nec ob eam causam pluribus postea indigere, sed lilia, & aues, quibus simplex, & natua est pulchritudo, & victus facilis, atque ex tempore quæsitus, ob oculos habere, quẽadmodum Christus meus admonet, qui carnis paupertatem nostra causa subijt, vt nos diuinitatis ipsius opibus affluamus.

ꝛ. Amavit eum.

Lectio vj.

Eximia res est Virginitas, & cælibatus, atque in Angelorum; natureque singularis ordine censerit: vereor enim dicere Christi, qui cum propter nos procreatos procreandus esset, ex Virgine procreatur, virginitatem lege comprobans, vt hinc abducentem, ac mundum contrahentem, vel potius mundum ad mundũ transmittentem, præsentem nimirũ ad futurum. Quis igitur vel virginai-

tatem maiori honore profecutus est, vel carnem legibus frænauit, idque non suo tantũ exemplo, sed etiam per ea, quæ perfecit?

ꝛ. Iste homo:

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Euangelij secundum Matthæum.

Lectio vij.

In illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Vos estis sal terræ: quod si sal euauerit, in quo salietur? Et reliqua,

De Homilia Sancti Augustini
Episcopi.

Sub modio ergo lucernam ponit quisquis lucem bonæ doctrinæ commodis temporalibus obscurat, & tegit. Super candelabrum autem ponit, qui corpus suum ministerio Dei subicit, vt superior sit prædicatio veritatis, & inferior seruitus corporis: per ipsam tamen corporis seruitutem excellentior luceat doctrina, quæ per officia corporalia, id est per vocem, & linguam, & cæteros corporis motus in bonis operibus insinuantur etiam discipulis. Super candelabrum ergo ponit lucernam, cum dicit Apostolus, Non, sic pugno, tanquam aerem cædens, sed castigo corpus meum, & seruituti subicio, ne fortẽ alijs prædicans, ipse reprobis inueniar.

ꝛ. Iste est, qui.

Lectio viij.

Quod vero ait, Vt luceat omnibus, qui in domo sũt, domũ puto dictam habitationem hominũ, id est ipsum mundum, propter id,

F

quod

quod superius ait: Vox estis lux mundi. Aut si domum quisquam vult accipere Ecclesiam, nec hoc est absurdum. Sic luceat, inquit, lumen vestrum coram hominibus, ut videant bona facta vestra, & glorificent patrem vestrum, qui in celis est. Si tantummodo diceret, Sic luceat lumen vestrum coram hominibus, ut videant bona facta vestra, finem constituisse videretur in laudibus hominum, quas quærunt hypocritæ, & qui ambiunt ad honores, & captant inanissimam gloriam.

R. In medio Ecclesiæ.

Lectio ix.

Contra quos dicitur, Si adhuc hominibus placerem, Christi feruus non essem. Et per Prophetam, Qui hominibus placent, confusi sunt, quia Deus nihil fecit illos. Et iterum, Deus confringit ossa eorum, qui hominibus placent. Et rursus Apostolus, Non efficiamur inanis glorię cupidı. Et ipse iterum: Probet autem se ipsum homo, & tunc in semetipso habebit gloriam, & non in altero. Te Deum.

Die xvij. Junij.

QUINTA DIE

Infra Oct. S. Antonij.

In primo Nocturno leguntur Lektionen de Scriptura occurrente,

In secundo Nocturno.

De Sermone Sancti Gregorij Nazianzeni.

Lectio xv.

Siqua vnquam fuit, vel futura est buccina in aerem quam latissime penetrans, aut vox Dei totum orbem complectens, aut vniuersę terrę mo-

tus, nouo quodam, & mirando modo exortus, hæc omnia vocem illius, ac mentem fuisse existimo, tãto omnes superantem, ac post se relinquentem, quanto nos brutis animantibus superiores sumus. Quis seipsum magis spiritui purgavit, atque ita præparavit, ut dignus esset, qui oracula diuina explicaret? Quis rursus scientiæ luce vberius collustratus est, & profunda spiritus prospexit, ac cum Deo, quæ Dei sunt, perquisiuit?

R. Honestum.

Lectio v.

Quis porrò dictionem habuit animi sensa melius interpretantem, ita ut neutro, multorum instar, claudicaret, nempe vel mente sermonis experte, vel sermone mentis inope, verum parem in utroque gloriam obtineret, parque ipse sibi haud dubie esset, vereque integer, atque absolutus? Spiritum quidem Sanctum omnia scrutari, etiam profunda Dei Scriptura testatur, non ut ignorantem, sed ut contemplatione maiorem in modum sese oblectantem. At Antonius omnia, quæ spiritus sunt, inuestigavit, ex eoque mores omnes erudiuit, ac sublimiter loqui docuit, hominumque animos a presentibus rebus distractos, ad futura traduxit.

R. Amavit.

Lectio vj.

Laudatur apud Dauidem Solis pulchritudo, & magnitudo, & cursus, & pernitas, & vis, ac facultas; quippe qui sponsum nitore, gigantem magnitudine referat, ad longe, lateque progrediendo tantã vim habet,

bet, vt ab extremis equabiliter extrema collustret, nec locorum intervallis calor ipsius vlllo modo minuat. Antonio itidem pro pulchritudine virtus fuit, pro magnitudine Theologia, pro cursu perpetuo virtutis agitatio, continuisque incrementorum gradibus ad Deum ferēs, pro viribus denique doctrinę semē, ac distributio.

℞. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Euangelij secundum Mattheum.

Lectio vij.

IN illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Vos estis sal terre. quod si sal euauerit, in quo salietur? Et reliqua.

De Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Non ergo tantum dixit. Vt videant bona opera vestra, sed addidit, Et glorificent Patrē vestrū, qui in cęlis est, vt hoc ipsum, quod homo per bona opera placet hominibus, non ibi finem constituat, vt hominibus placeat, sed referat hoc ad laudem Dei, & propterea placeat hominibus, vt in illo glorificetur Deus. Hoc enim laudantibus expedit, vt non hominem, sed Deum honorent.

℞. Iste est, qui ante.

Lectio viij.

Hoc autem in ipso homine, quę portabat, Dominus ostēdit, vbi admiratę sunt turbę, paralytico sanato, virtutes ejus: sicut in Euāgelio scriptum est. Timuerunt, & glorifi-

cauerunt Deum, qui dedit potestatem talem hominibus. Cujus imitator Apostolus Paulus dicit, Tantum autem audientes erant, quoniam qui aliquando nos persequebatur, nunc euangelizat fidem, quam aliquando vastabat, & in me glorificabant Deū.

℞. In medio Eccl.

Lectio jx.

Docuērat Discipulos Dominus ne propter humanam gloriā boni essent, dicēs: Cauete facere iustitiam vestram corā hominibus, vt videamini ab eis, alioquin mercedē non habebitis apud Patrē vestrū, qui in cęlis est. Sed rursus, ne hoc peruersē intelligentes, hominibus placere metuerēt, minusque prodesent latendo, quod boni essent, demonstrans quo fine innotescere deberent, Luceat, inquit, lumen vestrū coram hominibus, vt videant bona facta vestra, & glorificēt Patrē vestrum, qui in cęlis est. Te Deum.

In ij. Vesp. fit comm. SS. Marci, & Marcelliani Martyrum.

Die xvij. Junij.

S E X T A D I E

Infra oct. S. Antonij.

In primo Nocturno leguntur Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermone S. Gregorij Naziāzeni.

Lectio jv.

Age igitur cum multi viri, tum in veteri, tum in nouo Testamēto pietate illustres extiterint, Legislatores, Militares Duces, Prophetę, Doctores, fortes vsq; ad sāguinis profusionem, cū illis Antonium nostrū

F ij

con-

conferamus, vt hic qualis fuerit percipiamus. Adam hoc honore affectus est, vt Dei manu crearetur, & deliciarum paradiso frueretur, legemque primam acciperet. Attamen ille, ne quid ob primigenij parentis reuerentiam, cōtumeliose dicam, præceptum non seruauit: hic autem & illud accepit, & conseruauit, nec à scientiæ ligno noxam contraxit, & flammeum gladium prætergressus haud dubiè ad paradysum peruenit.

℞. Honestum.

Lectio v.

ENos primus spe ad Dominum inuocandum adductus est: hic autem non solū inuocauit, sed quod inuocatione multo præstantius est, alijs quoque promulgauit. Enoch translatus est, pietatis præmium hac translatione consecutus, vitæque sequentis periculum effugit; hujus autem vita nihil aliud, quam translatio erat; quippe qui perfectè in vita perfecta probatus, & exploratus fuerit. Noe arca commissa est, & secunda mundi femina paruo ligno concredita, & in aquis conseruata; hic autem impietatis diluuium effugit, ciuitatesque salutis arcas effecit, in hereticorum vndis facilè, & leuiter supernatantes.

℞. Amavit.

Lectio vj.

MAgnus Abraham, & Patriarcha, & noui sacrificij sacrificator, eum, quem ex promissione acceperat, beneficij auctori offerens, victimam paratam, & alacrem, atque ad cædem properantem. Atque nec

parua hujus nostri laus est, qui se ipsum Deo obtulit, nec quicquam in ejus locum, tanquam ipsi par (quidnam enim illud esset?) substitutum est, sed plenè, perfectèque litatum. Isaac etiam, antequam in lucem ederetur, promissus est: hic autem seipsū promisit.

℞. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Euangelij secundum Matthæum.

IN illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Vos estis sal terræ: quod si sal euauerit, in quo salietur. Et reliqua.

De Homilia Sancti Augustini
Episcopi.

Postquam Dominus cohortatus est audientes, vt se præpararent ad omnia sustinenda pro veritate, atque iustitia, & non absconderet bonum, quod accepturi erant, sed ea beneuolentia discerent, vt cæteros docerent, non ad laudem suam, sed ad gloriam Dei bona sua opera referentes, incipit eos jam informare, & docere, quid doceant, tanquam si quærenter dicentes: Ecce volumus omnia sustinere pro tuo nomine, & doctrinam tuam non abscondere. Sed quid est hoc ipsum, quod vetas abscondi, & pro quo jubes omnia tolerari?

℞. Iste est.

Lectio viij.

NUnquid aliud dicturus es contra ea, quæ in lege scripta sunt? Non, inquit, Nolite enim putare quoniam veni soluere legem, aut,
Pro-

Prophetas, non veni solvere, sed adimplere. In hac enim sententia sensus duplex est, secundum vtrumque tractandum est. Nam qui dicit, Non veni solvere legem, sed adimplere, aut addendo dicit, quod minus habet, aut faciendo, quod habet. Nam qui addidit, quod minus habet, non vtiq; soluit, quod inuenit, sed magis proficiendo confirmat. Et ideo sequitur, & dicit, Amen dico vobis, donec transeat celum, & terra, jota vnum, aut unus apex non preteribit a lege, donec omnia fiant. Dū enim fiunt etiam illa, quę adduntur ad perfectionem, multo magis fiunt illa, quę præmissa sunt ad inchoationem.

ꝛ. In medio Eccl.

IX. Lect. legitur de SS. Marco, & Marcell. Mart. cum comm. ad Laud.

In secundis Vesp. fit. commemor. SS. Geruasij, & Protasij Mart.

Die xix. Junij.

S E P T I M A D I E

Infra oct. S. Antonij.

In primo Nocturno leguntur Lectio- nes de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Serm. S. Gregorij (Nazianzeni.

Lectio xv.

Iam vero Jacob scalam, & colum- nam eam laudo, quam Deo vnxit ejus preterea cum eo colluctationē, quęcumque tandem illa erat. At hujus quoque non conspectam tantū, sed & transitam, & quotidianis virtutum gradibus conscensam scalam laudo, & columnam, quam Deo non quidem vnxit, sed crexit, impiorum

dogmata ad infamie seipiterne nota inusta habentem: dimicationēque eam quam non aduersus Deum, sed pro Deo suscepit, hereticorum doctrinam profligantem. Joseph dispensator fuit, sed Ægypti solius, nec id sæpius, nec nisi corporeo modo. At hic, & omnium, & semper, & spiritali modo, quod quidem illa frumenti erogatione, mea quidem sententia, longē excellentius, atque augustius ceniendum est.

ꝛ. Honestum.

Lectio v.

MOyses, & Aaron in sacerdotibus ejus. Vtriusque horum æmulus fuit Antonius, gentem hæreticam, non corporeis, sed spiritalibus, & rationalibus plagis excrucias: populum bonorum operum sectatorem ad promissionis terram ducens, tabulisque, quę non confringuntur, sed conseruantur, leges non jam obscuras, & vmbrales, sed prorsus spiritales inscribens: atque adeo in Sancta Sanctorum non semel quotannis, sed sæpius, & vt ita dicam, quotidie ingrediens, atque hinc nobis Sanctam Trinitatem patefaciens: ac postremo non temporarijs aspersioni- bus, sed purificationibus æternis populum purgans.

ꝛ. Amavit.

Lectio vi.

DAuid inter Reges magni nominis, cuius præcipuū decus, & ornamentum est clemētia, & ante regiam dignitatem vis citharę mali spiritus incantatrix. Salomon cordis latitudinem à Deo postula-

F iij

uit,

uit, & impetrauit: eoque sapientiæ, & contemplationis progressus est, vt omnes suæ ætatis nominis celebritate superaret. Antonius autem, nisi me opinio fallit, nec illi clementiæ, nec huic sapientiæ laude quicquam, aut certè minimum concedit: adeo vt dæmonum quoque intemperijs actorum furorem emolliret.

ꝫ. Iste homo.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Euangelij secundum Matthæum.

Lectio vij.

IN illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Vòs estis sal terræ: quod si sal euauerit, in quo salietur? Et reliqua.

De Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Ille legem adimplet, qui ea facit, quæ lex præcipit. Plenitudo enim legis charitas, sicut dicit Apostolus. Istam charitatem Dominus exhibere, & donare dignatus est, mittendo fidelibus suis Spiritum Sanctum. Vnde item dicit idem Apostolus, Charitas Dei diffusa est in cordibus nostris per Spiritum Sanctum, qui datus est nobis. Et ipse Dominus: In hoc sciēt omnes, quia Discipuli mei estis, si vos inuicem diligatis.

ꝫ. Iste est qui.

Lectio viij.

Impletur etiam lux, cum exhibetur, quæ ibi prophetata sunt. Lex enim per Moysen data est, gratia, & veritas per Jesum Christum facta est. Ipsa lex cum impleta est, gratia, & veritas facta est. Gratia pertinet

ad charitatis, Veritas ad prophetiarum plenitudinem. Et quia vtrumque per Christum, ideo non venit soluere legem, aut prophetas, sed adimplere: non vt legi adderentur, quæ deerant, sed vt fierent, quæ scripta erāt, quod ipsa ejus verba testantur: Non enim ait, Jota vnum, aut vnus apex non transibit à lege, donec addantur, quæ defunt, sed donec omnia fiant.

ꝫ. In medio Ecclesiæ.

Nona Lectio legitur de SS. Geruasio, & Protasio Martyribus cum commem. ad Laudes.

Die xx. Junij.

OCTAVA S. ANTONIJ.

Duplex.

Ad Vesperas omnia vt in primis Vesperis Festi, & fit commem. S. Siluerij Papæ, & Mart.

In primo Nocturno leguntur Lectiões de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermone S. Gregorij Naziāzeni.

Lectio jv.

TRanseo nunc ad nouum testamentum; ac cum præclarissimis illius viris, vitæ ipsius rationem conferens ex magistris discipulum honorabo. Quis Præcurfor Jesu? Joannes, vt vox sermonis, & vt lychnus luminis, ante quem, & in ventre exiliij, & ad inferos per Herodis furore transmissus est, vt illic quoque mox venturum prædicaret. Quod si cui durior, atque audacior hæc fortè videatur oratio, illud prius cogitet me in hac comparatione non id agere, vt eorum, qui è mulieribus nascuntur, Maximo Antonium vel antepo-

nam,

nam, vel exæquem, sed vt æmulato-
rem ejus fuisse ostendam, atque ex
ejus forma, & caractere non nihil
circumtulisse.

ꝛ. Honestum.

Lectio v.

AN non enim Philosophiæ il-
lius imaginem præspicue in se
ipso expressit? Ipse quoque in deser-
to habitauit, ipse quoque aspera ve-
ste tectus est, ipse quoque dignus est
habitus, qui Christi præco fieret, &
si non præcursor; atque ad eum e-
grediebantur non solum omnis vi-
cina regio, sed etiam externa, & lon-
ge distita. Ipse quoque inter duo te-
stamenta medijs, illius videlicet lit-
teram abrogans, hujus spiritum pro-
mulgans, ac per externæ, & visibilis
legis antiquationem absconditam
legem implens.

ꝛ. Amavit.

Lectio vi.

PEtri zelum, Pauli contentione,
& acrimoniam prædicationis
imitatus est, illorum inquam clari
nominis virorum, nominisque mu-
tationem affecutorum, atque vtrius-
que fidem; filiorum Zebedæi gran-
diloquentiam, Discipulorum omniũ
frugalitatem, & superfluarum rerum
contemptum, filiusque tonitruũ non
quidem nominatur, sed efficitur, atq;
ad Jesu pectus jacens, illinc vim di-
cendi, & profunda animi sensa tulit.
Nam Stephanus fieri, quanquam ad
id parato esset animo, prohibitus est.

ꝛ. Hæc homo.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Euangelij secundum
Matthæum.

Lectio vij.

IN illo tempore: Dixit Jesus Di-
cipulis suis: Vos estis sal terræ:
quod si sal euauerit, in quo salie-
tur? Et reliqua.

De Homilia Sancti Augustini
Episcopi.

QUicumque ergo soluerit vnum
ex mandatis istis minimis, &
docuerit sic homines, minimus vo-
cabitur in regno cælorum. Quid est,
soluerit? Quid est, docuerit? Soluitur
factis, & docetur verbis. Qui prædi-
cas non furandum, furaris? Soluit er-
go in facto, qui furatur, & quisquis
docet sic, minimus vocabitur in reg-
no cælorum, id est in Ecclesia hujus te-
poris. Qui autem fecerit, & sic do-
cuerit, magnus vocabitur in regno
cælorum. Ex eo quod dixit, hic fece-
rit, cõtra hoc ibi dixit, soluerit, id est,
non fecerit, & docuerit sic. Ille ergo
soluit, qui non fecit.

ꝛ. Iste est qui.

Lectio viij.

Pharisæos cogitabat, cum ista di-
ceret, qui soluebant legem fa-
ctis, & docebant verbis: de quibus a-
lio loco dicit: Quæ dicunt, facite, quæ
autem faciunt, facere nolite: dicunt
enim, & non faciunt. Propterea, &
hic ita sequitur: Dico enim vobis, ni-
si abundauerit iustitia vestra, plus-
quam Scribarum, & Pharisæorum,
non intrabitis regnum cælorum: id
est, nisi vos feceritis, & ita docueri-
tis,

tis, quod illi non faciunt, et sic do-
cent, non intrabitis in regnum celo-
rum. Quā ergo legem docebāt Pha-
risæi, & non faciebant, ipsam dicit
Christus non se venisse soluere, sed
adimplere: quia ipsa pertinet ad ca-
thedram Moyfi, in qua sedētes Pha-
risæi, & docentes, nec facientes, au-
diendi sunt, non imitandi.

℞. In medio Ecclesiæ.

*Nona Lectio legitur de S. Siluerio Pa-
pa, & Mart. cum commem. ad Laudes.*

Reliqua omnia ut in die Festi.

DIE IV. IULIJ.

*In Festo S. Elisabet vid. Reginae Por-
tugallie dupl. recitandū in Regno Por-
tugallie die 4. Iulij de mādato S. D. N.
Urbani VIII. a sac. rituu Congregatione
recognitum, & approbatum.*

*Ad Vesp. Añā. Dum esset Rex, cū re-
liquis de laudibus, & Psalmi de com-
muni non Virginum.*

Capitulum Prou. 31.

Mulierem fortem quis inue-
niet? Procul, & de vltimis fi-
nibus pretium ejus. Cōfidit in ea cor
viri sui, & spolijs non indigebit.

℞. Deo gratias. *Hymnus.*

Domare cordis impetus Elifa-
beth

Fortis, inopsque Deo
Seruire, regno prætulit.

En fulgidis recepta celi sedibus,

Sidereque domus

Ditata sanctis gaudijs.

Nunc regnat inter Cēlites beatior,

Et præmit astra, docens

Quę vera sunt regni bona.

Patri protestas, Filioque gloria,

Perpetuumque decus

Tibi sit alme Spiritus. Amen.

℞. Ora pro nobis Beata Elisabeth.
℞. Ut digni efficiamur promissioni-
bus Christi.

Ad Magnificat.

Antiph. Et nunc reges intelligite, e-
rudimini, qui iudicatis terram.

Oratio.

Clementissime Deus, qui Bea-
tam Elisabeth Regnam, inter
cæteras egregias dotes, bellici furoris
sedandi prerogatiua decorasti: da no-
bis ejus intercessione, post mortalis
vitę, quam suppliciter petimus, pa-
cē, ad æterna gaudia peruenire. Per
Dominum, &c.

Deinde fit com. Octau. Apostol.

Antiph. Petrus Apostolus, & Paulus
Doctor Gentium, ipsi nos docuerunt
legem tuam Domine.

℞. Constitues eos Principes super
omnem terram. ℞. Memores erunt
nominis tui Domine.

Oratio.

Deus, qui hodiernam diem A-
postolorum tuorum Petri, &
Pauli martyrio consecrasti: da Ec-
clesię tuę, eorum in omnibus sequi
preceptum, per quos religionis sup-
sit exordium. Per Dominum, &c.

Ad Matutinum, Inuitatorium.

Laudemus Deum nostrum in san-
ctis operibus Beatę Elisabeth.

Hymnus, ut supra in Vesperis.

In primo Nocturno.

Antiph. Eleuata est magnificentia E-
lisabeth super cęlos.

Psalm. Domine Dominus noster.

Antiph. Veni electa mea, & ponam
in te thronum meum, quia concu-
piuit Rex speciem tuam.

Psal.

Pſalm. Celi enarrant gloriam Dei.
Antiph. Accepit benedictionē à Domino, & misericordiam à Deo ſalutari ſuo. *Pſalm.* Domini eſt terra. *ŷ.* Multæ filiaē congregauerunt diuitias. *℞.* Tu ſupergreſſa eſ vniuerſas.
 De Parabolis Salomonis.

Lectio j. Cap. 36.
Mulierem fortem quis inueniet? Procul, & de vltimis finibus pretium eius. Conſidit in ea cor viri ſui, & ſpolijs non indigebit. Reddet ei bonum, & non malum, omnibus diebus vitæ ſuæ. Quæſiuit lanam, & linum, & operata eſ conſilio manuum ſuarū. Facta eſ quaſi nauis inſtitoris, de longè portās panem ſuum. Et de nocte ſurrexit, deditque prædam domesticis ſuis, & cibaria ancillis ſuis. Conſiderauit agrum, & emit eum, de fructu manuum ſuarum plantauit vineam. Accinxit fortitudine lumbos ſuos, & roborauit brachium ſuum.

℞. Regali exorta progenie triumphat in cælis Eliſabeth, triplici circumdata varietate meritorū. * Nam in terra in triplici vitæ gradu poſteris imitanda virtutum reliquit exemplū. *ŷ.* Virginalē ſtatum, conjugalem, & vidualem inoffenſo pede cucurrit. Nam in terra, &c.

Lectio ij.

Guſtauit, & vidit, quia bona eſ negotiatio eius: non extinguetur in nocte lucerna eius. Manum ſuam miſit ad fortia, & digiti eius apprehenderunt fuſum. Manum ſuā aperuit inopi, & palmas ſuas extendit ad pauperem. Non timebit

domui ſuæ à frigoribus niuis: omnes enim domestici eius veſtiti ſunt duplicibus. Stragulatam veſtem fecit ſibi: byſſus, & purpura indumentum eius. Nobilis in portis vir eius, quando ſederit cum ſenatoribus terræ. Sindonem fecit, & vendidit, & cingulum tradidit Chananæo.

℞. Os ſuum aperuit ſapientiæ: * Et lex clementiæ in lingua eius. *ŷ.* Quoniam præueniſti eam in benedictionibus dulcedinis. Et lex.

Lectio iij.

Fortitudo, & decor indumentū eius, & ridebit in die nouiſſimo. Os ſuum aperuit ſapientiæ, & lex clementiæ in lingua eius. Conſiderauit ſemitas domus ſuæ, & panem otioſa non comedit. Surrexerunt filij eius, & beatiffimam prædicauerunt: vir eius & laudauit eam. Multæ filiaē congregauerunt diuitias; tu ſupergreſſa eſ vniuerſas. Fallax gratia, & vana eſ pulchritudo: mulier timens Dominum ipſa laudabitur. Date ei de fructu manuum ſuarum, & laudent eam in portis opera eius.

℞. Deſiderium animæ eius tribuiſti ei: * Et voluntate labiorum eius nō fraudati eam. *ŷ.* Scuto bonæ voluntatis tuæ coronaſti eam Domine. Et voluntate. Gloria Patri. Et voluntate.

In ſecundo Nocturno.

Antiph. Propter veritatem, & manſuetudinem, & iuſtitiam deducet te mirabiliter dextera tua.

Pſalm. Eructauit. *Antiph.* Arcum cõteret, & confringet arma; & ſcuta

G com-

comburet igni. *Psalm.* Deus noster refugium.
Antiph. Iustitia, & misericordia plena
 est dextera tua. *Psalm.* Magnus Do-
 minus. *Y.* Virga tua, & baculus tuus.
R. Ipsa me consolata sunt.

Lectio iv.

Elisabetham Aragonie Regibus
 mortam, Christi anno millesimo
 ducentesimo septuagesimo primo,
 in præsagium futuræ sanctimonie,
 parentes, præter morem, relicto ma-
 tris, auieque nomine, à magna ejus
 matertera, Thuringie domina, San-
 cta Elisabetha, in Baptismo nomina-
 tam voluere. Vbi nata est, statim
 patuit, quam felix Regum, Regno-
 rumque esset futura pacatrix: nata-
 litia enim ejus lætitia, perniciosas a-
 ui, patrisque dissensiones in concor-
 dian conuertit. Pater verò crescen-
 tis postea filie admiratus indolem,
 affirmabat fore, vt vna Elisabetha
 reliquas Aragoniorum Regum san-
 guine creatas feminas virtute longè
 superaret. Sic cælestem ipsius vitam
 in contemnendo corporis ornatu, in
 fugiendis voluptatibus, in jejunijs
 frequentandis, in diuinis precibus
 assidue recitandis, in charitatis ope-
 ribus exercendis, veneratus, rerum
 suarum, regni que felicitatem, vnus
 filie meritis referebat accepta. Tan-
 dem vbique nota, & à multis Prin-
 cipibus exoptata, Dionysio Lusita-
 nie Regi Christianis cæremonijs ri-
 tè est in matrimonium collocata.

R. Audi filia, & vide, & inclina au-
 rem tuam, & obliuiscere populum
 tuum, & domum patris tui. * Et cõ-

cupiscet Rex decorè tuum. *Y.* Spe-
 cie tua, & pulchritudine tua inten-
 de, prosperè procede, & regna. Et
 concupiscet.

Lectio v.

Iuncta conjugio, non minorem
 excolendis virtutibus, quam libe-
 ris educandis, operam dabat, viro
 placere studens, sed magis Deo. Me-
 diam ferè anni partem solo pane to-
 lerabat, & aqua: quæ in quodam ip-
 sius morbo diuinitus versa est in vi-
 num, cum id à medicis præscriptum
 bibere recusasset. Pauperis femine
 vlcus horrendum exosculata de re-
 pentè sanauit. Pecunias pauperibus
 distribuendas, vt Regem laterent,
 hiberno tempore in rolas conuertit.
 Virginem cæcam à natiuitate illu-
 minauit, multos alios solo Crucis
 signo à grauissimis morbis liberauit;
 plurima id genus miracula patrauit.
 Monasteria, Collegia, & Tèpla non
 modo extruxit, sed etiam magnificè
 dotauit. In Regum discordijs com-
 ponèdis admirabilis fuit: in priuatis,
 publicisque mortalium subleuandis
 calamitatibus indefessa.

R. Manum suam misit ad fortia: *
 Manum suam aperuit inopi, & pal-
 mas suas extendit ad pauperem. *Y.*
 Disperfit, dedit pauperibus: iustitia
 ejus manet in sæculum sæculi. Ma-
 num suam.

Lectio vi.

Defuncto Rege Dionysio sicut
 virginibus in prima ætate, in
 matrimonio conjugibus, ita viduis
 in solitudine, fuit omnium virtutū
 exemplar. Illicò enim religiosis San-
 ctæ

Etæ Claræ vestibus induta, regio funeri constanter interfuit: ac paulò post Compostellam proficiscens, multa ex holoserico, argento, auro, gemmisque donaria pro Regis anima obtulit. Inde reuerfa domum, quidquid sibi charū, aut pretiosum supererat, in sacros, ac pios vsus conuertit: absoluendoque suo verè regio Conimbricensi virginum cœnobio, & alendis pauperibus, & protegendis viduis, defendendis pupillis, miseris omnibus iuuandis intenta, non sibi, sed Deo, & mortalium omnium cōmodis viuebat. Reges duos filiū, & generum pacificatura, Stremotiū nobile oppidum veniens, morbo ex itinere contracto, ibidem à Virgine Deipara visitata, sanctissimè obijt, anno millesimo trecentesimo trigesimo sexto, die quarta Julij. Post mortem multis miraculis claruit, præsertim suauissimo corporis jam per annos ferè trecentos incorrupti odore: semper etiam Reginae Sanctæ cognomento celebris. Tandem anno Jubilæi, & nostræ salutis millesimo sextentesimo vigesimo quinto, totius Christiani orbis cōcursu, & applausu, ab Urbano Octauo ritè inter Sanctos adscripta est.

℞. Regnum mundi, & omnem ornatum sæculi contempsi propter amorem Domini mei Jesu Christi: * Quem vidi, quem amaui, in quem credidi, quem dilexi. ʒ. Eructauit cor meum verbum bonum, dico ego opera mea Regi. Quem vidi. Gloria Patri. Quem vidi.

In tertio Nocturno.

Antiph. Confessio, & pulchritudo in conspectu ejus: sanctitas, & magnificentia in sanctificatione ejus. *Psal.* Cantate j. *Antiph.* Annuntiauerunt cæli iustitiam ejus, & viderunt omnes populi gloriam ejus. *Psal.* Dominus tēgnauit, exultet. *Antiph.* Judicauit in iustitia, & populos in æquitate. *Psal.* Cantate ij.

ʒ. Ignis ante ipsam præcedet. ℞. Et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Lectio Sancti Euangelij secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 13.

In illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum cælorum thesauro abscondito in agro. Et reliqua.

Homilia S. Gregorij Papæ.

Homilia I I. in Euang.

Cælorum regnum, fratres charissimi, id circò terrenis rebus simile dicitur, vt ex his, quæ animus nouit, surgat ad incognita, quæ non nouit: quatenus exemplo visibilium se ad inuisibilia rapiat, & per ea, quæ vsu didicit, quasi cōfricatus incalecat: vt per hoc, quod scit notum diligere, discat & incognita amare. Ecce enim regnum cælorum thesauro abscondito in agro comparatur; quem qui inuenit homo, abscondit, & præ gaudio illius vadit, & vendit vniuersa, quæ habet, & emit agrū illum.

℞. Os suum aperuit sapiētie, & lex clementiæ in lingua ejus: considerauit semitas domus suæ, * Et loque-

G ij batur

batur de testimonijs Domini. *ŷ.*
Gustauit, & vidit, quia bona est ne-
gotiatio ejus; non extinguetur in
nocte lucerna ejus. Et loquebatur.

Lectio viij.

QUa in re hoc quoque notan-
dum est, quod inuentus the-
saurus absconditur, vt feruetur: quia
studium cælestis desiderij à malig-
nis spiritibus custodire non sufficit,
qui hoc ab humanis laudibus non
abscondit. In præsentī etenim vita,
quasi in via sumus, qua ad patriam
pergimus: maligni autē spiritus iter
nostrum quasi quidam latrunculi
obsident. Deprædari ergo desiderat,
qui thesaurū publicè portat in via.
Hoc autem dico, non vt proximi
opera nostra bona non videant, cum
scriptum sit: Videant opera vestra
bona, & glorificent Patrem vestrum,
qui in cœlis est, sed vt per hoc, quod
agimus, laudes exterius non quæra-
mus. Sic autem sit opus in publico,
quatenus intentio maneat in occul-
to: vt & de bono opere proximis
præbeamus exemplum, & tamen
per intētionem, qua Deo soli place-
re quærimus, semper optemus secre-
tum.

& Inuocaui, & venit in me spiritus
sapientiæ, & præposui illam regnis,
& sedibus: * Et diuitias nihil esse
dixi in comparatione illius. *ŷ.* Me-
lior est enim sapientia cunctis opi-
bus pretio pretiosissimis. Et diuitias.
Gloria Patri. Et diuitias.

Lectio ix.

Thesaurus autem cæleste est de-
sideriū: ager verò, in quo the-

saurus absconditur, disciplina studij
cælestis. Quem profecto agrum ven-
ditis omnibus comparat, qui volup-
tatibus carnis renuntians, cuncta sua
terrena desideria per disciplinæ cæ-
lestis custodiam calcatur, vt nihil jam,
quod caro blanditur, libeat: nihil,
quod carnalem vitam trucidat, spi-
ritus perhorrescat.

Te Deum laudamus.

A D L A U D E S

& per Horas. *Añā.*

DUM esset Rex in accubitu
suo, nardus mea dedit odorem
suauitatis. *Psalm.* Dominus regnauit.
Antiph. Et concupiscet Rex decorem
tuum, quia ipse est Dominus Deus
tuus. *Antiph.* Potens in opere, & ser-
mone leniuit iracundiam Domini,
& conciliauit cor patris ad filium.
Antiph. Quasi arcus refulgens inter
nebulas gloriæ, & quasi flos rosarū
in diebus vernis. *Antiph.* Quasi stella
matutina in medio nebule, & quasi
luna plena in diebus suis.

Capitulum. Prou. 13.

Mulierem fortem quis inue-
niet? Procul, & de vltimis fi-
nibus pretium ejus. Confidit in ea
cor viri sui, & spolijs non indigebit.

Hymnus.

OPes, decusque regium relique-
ras
Elisabeth, Dei dicata numini:
Recepta nunc bearis inter An-
gelos,
Libens ab hostium tuere nos do-
lis.

Præi, viamque dux salutis indica:
Sequemur. O sit vna mens fideiū,

Odor

Odor bonus sit omnis actio, tuis
Id innuit rosis operta charitas.

Beata charitas in arce siderum
Potens locare nos per omne seculum:

Patrique, Filioque summa gloria,
Tibique laus perennis, Alme Spiritus. Amen.

ŷ. Meritis, & precibus Beatæ Elisabeth. R. Propitius esto Domine populo tuo.

Ad Benedictus, Antiph.

Tu gloria Jerusale, tu lætitia Israel,
tu honorificentia populi tui. *Oratio.*

Clementissime Deus, &c. *ut supra.*

Deinde fit com. octau. Apost. Antiph.

Gloriosi Principes. ŷ. In omnē terrā.

Oratio, ut supra.

Ad Tertiam, Antiph. Et concupiscet.

Capit. Mulierem fortem, *ut sup.*

R. Specie tua. ŷ. Adjuuabit.

Ad Sextam Antiph. Potens in opere.

Capitulum. Prou. 3. 1.

MANUM suam aperuit inopi, &
palmas suas extendit ad pauperem.
Non timebit domui suæ à frigidibus niuis. R. Adjuuabit eam.
ŷ. Elegit eam.

Ad Nonā, Antiph. Quasi stella matutina.

Capitulum. Prou. 3. 1.

MULTÆ filiæ congregauerunt
diuitias: tu supergressa es vniuersas.
Fallax gratia, & vana est pulchritudo:
mulier timens Dominum, ipsa laudabitur.

R. Elegit eam. ŷ. Diffusa est gratia.

In secundis Vesperis.

Antiph. Dum esset Rex, *ut in Laud.*

Psalm. de com. non Virg. & à Capit. de

Octau. Apost.

Pro Comm. S. Elisabeth.

Antiph. Elisabeth pacis, & patriæ mater, in celo triumphans, dona nobis pacem. ŷ. Ora pro nobis Beata Elisabeth.

R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi. *Oratio.* Clementissime Deus, &c. *ut supra.*

Missā. Cognoui Domine, &c. *de Comuni nec Virg. nec Mart. Oratio propria: ut supra.*

DIE XII. JULII.

In festo S. Ioannis Gualberti Abbatis, Semidup. ad libitum.

Omnia de Comuni Cōfessoris non Pōtificis: præter ea quæ hic sunt propria.

Oratio.

INtercessio nos, quæsumus Domine, Beati Joannis Gualberti Abbatis commendet: ut quod nostris meritis nõ valemus, ejus patrocinio assequamur. Per Dominum.

In primis Vesperis, & Laudibus fit commemorat. Sanctorum Naboris, & Felicis Mart.

Lectioes primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio jv.

IOANNES Gualbertus Florentiæ nobili genere ortus, dum patri obsequens rem militarem sequitur, Vgo vnicus ejus frater occiditur à consanguineo: quem cum solum, & inermem Sancto Parasceues die Joannes armis, ac militibus stipatus obuium haberet, vbi neuter alterum poterat declinare, ob Sanctæ Crucis

G iij reue-

reuerentiam, quam homicida supplex, mortē jamjam subiturus, brachijs signabat, vitam ei clemēter indulget. Hoste in fratrem recepto, proximum Sancti Miniatis templum oraturus ingreditur: vbi adoratam Crucifixi imaginem, caput sibi flectere conspicit. Quo mirabili facto permotus Joannes, Deo exinde, etiā inuito patre, militare decernit; atque ibidem proprijs sibi manibus comam totondit, ac monasticū habitum induit: adeoque pijs, ac religiosijs virtutibus breuē coruscet, vt multis se perfectionis specimen; ac normam præberet; ita vt ejusdem loci Abbate defuncto, communi omnium voto in Superiorem eligeretur. At Dei famulus cupiēs subesse potius quam præesse, ad maiora diuina voluntate seruatus, ad Camaldulensis eremi incolam Romualdum proficiscitur; à quo cælicum sui instituti vaticinium accipit: tum suum Ordinem sub regula Sancti Benedicti apud Vmbrosam vallem instituit.

ꝛ. Honestum fecit. 13.

Lectio v.

DEinde plurimis ad eum ob eius sanctitatis famam vndiq; conuolantibus, vna cum ijs in socijs adscitis, ad hæreticam, & simoniacā prauitatem extirpandam, & Apostolicam fidem propagandam, sedulo incumbit; innumera propterea in se, & suis incōmoda expertus. Nam vt eum, ejusq; socios aduersarij perdant, noctu Sancti Saluij coenobium repente aggrediuntur, templum in-

cedunt, ædes demoliuntur, & monachos omnes lethali vulnere faciāt, quos vir Dei vnico Crucis signo incolumes protinus reddit, & Petro ejus monacho per inmensum, ardentissimumque ignem illæso mirabiliter transeunte, optatam sibi, & suis tranquillitatem obtinet: inde simoniacam labem ab Hetruria expulit, ac in tota Italia fidē pristinae integritati restituit.

ꝛ. Amavit eum Dominus. 13.

Lectio vj.

MULTA funditus erexit monasteria; eademque, & alia ædificijs, ac regulari obseruantia instaurata, sanctis legibus cōmuniuit. Ad egenos alendos sacram suppellectilē vendidit: ad improbos coercendos elementa sibi famulari conspexit: ad dæmones comprimendos Crucem quasi ensē adhibuit. Demum abstinentijs, vigilijs, jejunijs, orationibus, carnis macerationibus, ac senio confectus, dum infirma valetudine grauaretur, Dauidica illa verba per sepe repetebat: Sitiuit anima mea ad Deum fontem viuum, quando veniam, & apparebo ante faciem Dei? Jamque morti proximus, conuocatos discipulos ad fraternam concordiam cohortatur, & in breuiculo, cui consepeliri voluit, iussit hæc scribi: Ego Joannes credo, & confiteor Fidem, quam Sancti Apostoli prædicauerunt, & Sancti Patres in quatuor Concilijs confirmauerunt. Tandem triduo Angelorum obsequio dignatus, septuagesimum octauum annum agens, apud Passinianū, vbi sum-

summa veneratione colitur, migravit ad Dominum, anno salutis millesimo septuagesimo tertio, quarto Idus Julij. Quem Celestinus tertius innumeris miraculis clarum in Sanctorum numerum retulit.

℞. Ille homo perfecit. 13.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelij secundum Mattheum.

Lectio vij. Cap. 5.

IN illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Audistis, quia dictum est: antiquis: Diliges proximum tuum, & odio habebis inimicum tuum. Et reliqua.

Homilia Sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 1. Comment. in cap. 5.

Matthaei.

EGO autem dico vobis: Diligite inimicos vestros: benefacite his, qui oderunt vos. Multi praecepta Dei imbecillitate sua, non Sanctorum viribus aestimantes, putant esse impossibilia, quae praecepta sunt, & dicunt sufficere virtutibus, non odisse inimicos; caeterum diligere, plus praecipitur, quam humana natura patiatur. Sciendum est ergo, Christum non impossibilia praecipere, sed perfecta. Quae fecit David in Saul, & in Absalon: Stephanus quoque Martyr pro inimicis lapidantibus deprecatus est: & Paulus anathema cupit esse pro persecutoribus suis. Haec autem Jesus & docuit, & fecit, dicens: Pater ignosce illis: quod enim faciunt, nesciunt.

℞. Ille est, qui ante Deum. 30.

Lectio vij.

IN reliquis operibus bonis interdum potest aliquis qualemcumque excusationem pertendere: ad habendam vero dilectionem nullus se poterit excusare. Potest mihi aliquis dicere, non possum jejunare: numquid potest dicere, non possum amare? Potest aliquis dicere, virginitatem non possum servare; non possum res totas vendere, & pauperibus erogare: numquid potest dicere, non possum diligere inimicos?

℞. Sint lumbi vestri praecincti, & lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur a nuptijs, alleluia. Vigilate ergo, quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit, Et vos similes. Gloria Patri. Et vos similes.

Lectio ix.

NON enim ibi aut pedes laborant currendo, aures audiendo, aut manus operando laxantur, ut nos per ipsam, excusationem liberare conemur. Non nobis dicitur: *Ite ad Orientem, & quaerite charitatem: navigate ad Occidentem, & inuenietis dilectionem.* Intus in nostro corde est, ubi redire jubemur, dicente Propheta: *Redite praevariatores ad cor.* Non enim in longinquis regionibus inuenitur, quod a nobis petitur.

Te Deum laudamus.

Missae, Os justis, de Communi Abbatum.

Euangelium.

Sequentia S. Euangelij secundum
Matthæum. Cap. 5. f.

IN illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Audistis quia dictum est antiquis: Diliges proximū tuū, & odio habebis inimicum tuū. Ego autē dico vobis: Diligite inimicos vestros, benefacite his, qui oderunt vos, & orate pro persecutibus, & calūniantibus vos: vt sitis filij Patris vestri, qui in cælis est, qui solem suū oriri facit super bonos, & malos, & pluit super iustos, & iniustos. Si enim diligitis eos, qui vos diligunt, quam mercedem habebitis? Nonne & publicani hoc faciunt? Et si salutaueritis fratres vestros tantū, quid amplius facitis? Nonne & ethnici hoc faciunt? Estote ergo vos perfecti, sicut & Pater vester cælestis perfectus est.

In festo S. Bonauenturæ die xiiij. Julij, omissa nona Lectione S. Hērici, ejus loco legitur Lectio nona de eadem Homilia S. Ioannis Chrysoffomi, quæ habetur in ejus die festo xxvij. Ianuar. & incipit. Ne igitur putetis, &c.

DIE XV. JULIJ.

In festo S. Henrici Imperatoris Confessoris: Semidup.

Omnia dicuntur de Communi Confessoris non Pontificis, præter Orationem propriā, & Lectiones secundi Nocturni.

In Hymno ad Matut. & in secundis Vesperis dicatur: Hac die lætus meruit supremos Laudis honores.

Oratio.

DEus, qui hodierna die Beatum Henricum Confessorem tuū e terreni culmine imperij ad regnū æternū transtulisti: te supplices exoramus; vt sicut illum, gratiæ tuæ vbertate præuentum, illecebras sæculi superare fecisti; ita nos facias, ejus imitatione, mundi hujus blandimenta vitare, & ad te puris mentibus peruenire. Per Dominum nostrū Jesum Christum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iij.

HENRICUS, cognomento Pius, e Duce Bauariæ Rex Germaniæ, ac postmodum Romanorum Imperator, temporalis Regni nō cōtensus angustijs, pro adipiscenda immortalitatis corona sedulam æterno Regi exhibuit seruitutem. Adepto enim Imperio, religioni amplificandæ studiose incumbens, Ecclesias ab infidelibus destructas magnificentius reparauit, plurimisque largitionibus, & prædijs locupletauit, Monasteria, aliaque loca pia vel ipse ædificauit, vel assignatis redditibus auxit. Episcopatum Bambergensem, hæreditarijs opibus fundatum, Beato Petro, Romanoque Pontifici vectigalem fecit. Benedictum Octauum, à quo Imperij coronam acceperat, profugum excepit, suæque Sedi restituit.

Honestum fecit illum. 13.

Lectio v.
IN Casinēsi monasterio graui de-
 tentus infirmitate, à Sancto Be-
 nedicto insigni miraculo sanatus
 est. Romanam Ecclesiam amplif-
 simo diplomate muneratus; eidem
 tuendæ bellū aduersus Græcos sus-
 cepit, & Apuliam, diu ab illis posses-
 sam recuperauit. Nihil sine precibus
 aggredi solitus, Angelum Domini,
 Sāctosque Martyres tutelares pro se
 pugnantes ante aciem interdum vi-
 dit. Diuina autem protectus ope,
 barbaras nationes precibus magis,
 quam armis expugnauit. Pannoni-
 am adhuc infidelem, tradita Stephano
 Regi sorore sua in vxorem, eoque
 baptizato, ad Christi fidem perdu-
 xit. Virginitatem, raro exēplo, ma-
 trimonio junxit, Sanctamque Cu-
 negundam conjugem suam, propin-
 quis ejus, morti proximus, illibatam
 restituit.

ꝛ. Amavit eum Dominus. 13.

Lectio vj.
DEnique rebus omnibus, quæ
 ad Imperij honorem, & utili-
 tatem pertinebant, summa pruden-
 tia dispositis, & illustribus per Gal-
 liam, Italiam, Germaniam religio-
 sæ munificentæ vestigijs passim re-
 lictis, postquam heroicæ virtutis su-
 auissimum odorem longè, lateque
 diffuderat; sanctitate quam scepro
 clarior, ad regni cælestis præmia cō-
 summatis vitæ laboribus, à Domino
 vocatus est, anno salutis millesimo
 vigesimo quarto. Cujus corpus in
 Ecclesia Beatorum Apostolorū Pe-
 tri, & Pauli Bambergæ caoditum

fuit; itatimque ad ejus tumulum
 multa miracula, Deo ipsum glorifi-
 cante, patrata sunt; quibus postea ri-
 tē probatis, Eugenius Tertius San-
 ctorum numero illum adscripsit.

ꝛ. Ilte homo perfecit omnia. 13.

*In tertio Nocturno, Homilia S. Gre-
 gorij Papæ in Euangelium. Sint lumbi
 vestri præcincti, &c. de Communi
 Conf. non Pontif.*

*Missæ, Os iusti, de Communi Conf.
 non Pontif. Oratio propria, ut supra.*

DIE XXXI. IULIJ.

*In Festo S. Ignatij Societatis Iesu Fū-
 datoris, & Confessoris Duplex.*

*Omnia de Communi Conf. non Pō-
 tificis præter ea, quæ sequuntur.*

Oratio.

DEus, qui ad maiorem tui no-
 minis gloriam propagandam,
 nouo per Beatū Ignatium subsidio
 militantem Ecclesiam roborasti: cō-
 cede, vt ejus auxilio, & imitatione
 certantes in terris, coronari cum ipso
 mereamur in cœlis. Qui viuis, & re-
 gnas cum Deo Patre, &c.

*In primo Nocturno Lektionen de Scri-
 ptura occurrente.*

In secundo Nocturno.

Lectio jv.

IGnatus natione Hispanus, no-
 bili genere Loyolæ in Cantabria
 natus, primo Catholici Regis au-
 lam, deinde militiam secutus est. In
 propugnatione Pampelonensi acce-
 pto vulnere grauius decumbens, ex
 fortuita piorum librorū lectione, ad
 Christi, Sanctorumque sectanda ve-
 stiga mirebiliter exarsit. Ad Mōtem

Serratum profectus, ante Aram Beate Virginis suspensis armis noctem excubans, sacrae militiae tyrocinium posuit. Inde, ut erat indutus sacco, traditis antea medico pretiosis vestibus, Manresam secessit; ubi emedicato pane, & ~~apud~~ ^{an} religiosos victitans, exceptisque diebus Dominicis jejunas, aspera catena, cilicioque carnem domans, humi cubans, & ferreis se flagellis cruentans; per annum commoratus est, claris admodum illustrationibus a Deo recreatus, ut postea dicere solitus sit: Si sacrae Litterae non extaret, se tamen pro Fide mori paratum ex ijs solum, quae sibi Manresae patefecerat Dominus. Quo tempore, homo litterarum plane rudis, admirabilem illum composuit Exercitiorum librum, Sedis Apostolicae iudicio, & omnium utilitate comprobatum.

¶. Honestum fecit. 13.

Lectio v.

VT vero se ad animarum lucrarite formaret, subsidium litterarum, a Grammatica inter pueros exorsus, adhibere statuit. Cumque nihil interim omitteret de studio alienae salutis, mirum est, quas ubique locorum arumnas, ac ludibria deuorauerit, asperrima quaeque, & vincula, & verbera paene ad mortem usque perpeffus: quibus tamen longe plura pro Domini sui gloria semper expetebat. Lutetiae Parisiorum adjunctis sibi ex illa Academia variarum nationum socijs noue, qui omnes Artium Magisterijs, & Theologiae gradibus insignes erant, ibidem

in Monte Martyrum prima Ordinis fundamenta jecit: quem postea Romae instituens, ad tria consueta, quarto addito de Missionibus voto, Sedi Apostolicae arctius adstrinxit: & Paulus Tertius primo recepit, confirmavitque: mox alij Pontifices, ac Tridentina Synodus probauere. Ipse autem missio ad praedicandum Indis Euangelium Sancto Francisco Xauerio, alijsque in alias mundi plagas ad Religionem propagandam disseminatis, ethicae superstitioni, haeresique bellum indixit, eo successu continuatum, ut constans fuerit omnium sensu, etiam Pontificio confirmatus oraculo, Deum sicut alios alijs temporibus Sanctos viros, ita Luthero, ejusdemque temporis haereticis, Ignatium, & institutam ab eo Societatem objecisse.

¶. Amavit eum. 13.

Lectio vi

SEd in primis inter Catholicos instaurare pietatem curae fuit. Templorum nitor, Catechismi traditio, Concionum, ac Sacramentorum frequentia ab ipso incrementum accipere. Ipse apertis ubique locorum ad iuuentutem erudiendam in litteris, ac pietate gymnasijs: erectis Romae Germanorum collegio, male nuptarum, & periclitantium puellarum coenobijs; vtriusque sexus tam Orphanorum, quam Catechumenorum domibus; alijsque pietatis operibus, indefessus lucratis Deo animis instabat, auditus aliquando dicere: Si optio daretur, malle se Beatitudinis incertum viuere, & interim Deo inseruire, & proximorum saluti, quam

cer-

*Iagua
Vignis
et
omnibus
H. m.*

certum ejusdem glorię statim mori. In demones mirum exercuit imperium. Vultum ejus cęlesti luce radiantem Sanctus Philippus Nerijs, alijque conspexere. Denique ętatis anno sexagesimo quinto, ad Domini sui amplexum, cujus maiorem gloriam in ore semper habuerat, sęper in omnibus quęsierat, emigravit. Quę Gregorius Decimus Quintus, magnis in Ecclesiam meritis, & miraculis illustrem, Sanctorum factis adscripsit.

ꝛ. Iste homo. 13.

In tertio Nocturno.

Homilia S. Gregorij Papę in Euangelium. Sint lumbi vestri pęcincti, de Comm. Confess. non Pontific.

Missæ, Os justi, de Communi Confess. non Pontif. Oratio propria, vt supra.

DIE VII. AVGVSTI.

In Festo S. Caietani Confessoris, Clericorũ Regulariũ Fũdatoris. Semiduplex.

Et ab omnibus vtriusque sexus Christi fidelibus, qui ad Horas Canonicas tenentur de pęccepto recitandum. Die septima Augusti.

Omnia de Cõmuni Cõfessoris nõ Põtificis pęceter ea, quę hic habētur propria.

In secundis Vesperis Transfigurationis Domini Nostri Iesu Christi pro comm. S. Caietani. Antiphona.

Querite primũ Regnum Dei, & Justitiam ejus, & hęc omnia adjicientur vobis.

Oratio.

DEus, qui Beato Caietano Confessori tuo Apostolicam viuendi formam imitari tribuisti, da

nobis ejus intercessione; & exemplos in te semper confidere, & sola Cęlestia desiderare. Per Dominum nostrum, &c.

Deinde fit Commemoratio. S. Donati Ep. & Martyr. Lęctiones primi Noct. de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lęctio iij.

CAietanus nobili Thienęa gente Vicentię ortus, statim à Matre Deiparę Virgini oblatus est. Mira à teneris annis morũ innocentia in eo eluxit, adeò vt Sanctus ab omnibus nuncuparetur. Juris vtriusque Lauream Patauij adeptus, Romam profectus est; vbi inter Pręlatos à Julio II. collocatus, & Sacerdotio initatus; tanto Diuini amoris æstu succensus est, vt relicta Aula se totum Deo męcipauerit. Nosocomijs, proprio ære fundatis, etiam morbo pestilenti laborantibus, suis ipse manibus inferuiebat. Proximorum salutis assidua cura incũbebat, dictus propterea Venator Animarum.

ꝛ. Honestum fecit. 13.

Lęctio v.

Collapsam Ecclesiasticorũ disciplinam ad formam Apostolicę vitę instaurare desiderans: Ordinem Clericorum Regularium instituit, qui abdicata rerum omnium terrenarum sollicitudine ne redditus possiderēt, nec vitę subsidia à Fidelibus peterēt, sed solis Eleemosynis sponte oblatis viuerent. Itaque approbante Clemente Septimo ad Aram maximam Basilicę Vaticanę vnã cum Joanne Petro Carafa E-

piscopo Rheatino, qui postea Paulus IV. Pontifex Maximus fuit, & alijs duobus eximie pietatis Viris, vota solennia emisit. In Urbis direptione à militibus crudelissimaè vexatus, vt pecuniam proderet, quam dudù in cælestes thesauros manus pauperù deportauerant; verbera, tormenta, & carceres inuicta patientia sustinuit. In suscepto vitæ instituto constantissime perseverauit, soli Diuinę Providentię inhærens, quam sibi nunquam defuisse, aliquando miracula comprobarunt.

ꝛ. Amavit eum. 13.

Lectio vij.

Diuini cultus studium, Nitore Domus Dei, Sacrorum Rituù obseruantiam, & Sanctissimæ Eucharistię frequentiore vsum maximè promouit. Hæresum monstra, & latebras non semel detexit, ac profligauit. Orationem ad octo passim horas jugibus lachrymis protrahabat; sepe in extasim raptus, ac prophetiæ dono illustris. Romæ nocte Natalia ad præsepe Domini Infantem Jesum accipere meruit à Deipara in vlnas suas. Corpus integras noctes interdum verberationibus affligebat; nec vnquam adduci potuit, vt vitæ asperitatem emolliret: testatus in cinere, & cilicio velle se mori. Denique ex animi dolore concepto morbo; quod offendi plebis seditione Deum videret, cælesti visione recreatus, Neapoli migravit in Cælum: ibique Corpus eius in Ecclesia Sancti Pauli magna Religione colitur: **Quem multis**

miraculis in vita, & post mortē gloriosū Clemens Decimus Pontifex Maximus Sāctorū numero adscripsit. ꝛ. Iste homo. 13.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Euangelij secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 8.

In illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Nemo potest duobus Dominis seruire. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Lib. 2. de Serm. Domini in Mōte: c. 14.

Nemo potest duobus Dominis seruire. Ad hanc ipsam intentionem referendum est, quod consequenter exponit, dicens: aut enim vnum odio habebit, & alterum diliget, aut alterum patietur, & alterum contemnet. Quę verba diligenter consideranda sunt: nam, qui sint duo Domini, deinceps ostendit, cum dicit: Non potestis Deo seruire, & mammonę. Mammona apud Hebræos Diuitiæ appellari dicuntur. Congruit, & Punicum nomen: nam lucrum Punicę mammon dicitur. Sed qui seruit, qui rebus istis terrenis merito suę peruersitatis præpositus, magistratus hujus sæculi à Domino dicitur. Aut enim vnum odio habebit homo, & alterum diliget, id est Deum: aut alterum patietur, & alterum contemnet. Patietur enim durum, & perniciosum Dominum, quisquis seruit mammonę: sua enim cupiditate implicatus subditur Diabolo, & non eum diligit. Qui enim est, qui diligit diabolum? sed tamen patietur. ꝛ. Iste est qui, &c. 13.

Lect.

Lectio viij.

IDeo, inquit, dico vobis, non habere sollicitudinem animæ vestræ, quid edatis, neque corpori vestro, quid induatis: ne forte, quanuis jam superflua non quærantur, propter ipsa necessaria cor duplicetur; & ad ipsa conquirenda nostra detorqueatur intentio, cum aliquid quasi misericorditer operamur: id est, vt cū consulere alicui videri volumus; nostrū emolumentum ibi potius, quam illius vtilitatem attendamus. Et ideo nobis non videamur peccare, quia non superflua, sed necessaria sunt, quæ consequi volumus.

ꝛ. Sint lumbi vestri, &c. 13.

Lectio ix. de S. Donato.

Donatus parentibus propter Jesu Christi Fidē interfectis, Aretium in Etruriam cum Hilarino Monacho ex fuga se contulit: cuius etiam Urbis Episcopus creatus est: Vbi cum à Quadratio Præfecto in Juliani persecutione vterq; Idola venerari juberetur, negantibus illis se tam nefarium scelus commissuros, Hilarinus in oculis, Quadratio tandiu fustibus cæsus est; dum efflaret animam. Donatus vehementer & ipse cruciatus, gladio percussus est. Quorum corpora à Christianis propè eam Urbem honorificè sepulta sunt.

Te Deum, &c.

In Laudibus ad Benedictus, Antiphon.
Nolite solliciti esse, dicentes: Quid manducabimus, aut quid bibemus? Scit enim Pater vester, quid vobis necesse sit,

Et fit cōm. S. Donati Episc. & Mart.
In 2. vesp. à Cap. de SS. Cyriaco. Largo, & Smaragdo Mart. cōm. S. Gaudenti. Antiph.

Quærite primum Regnum Dei, & Iustitiam ejus, hæc omnia adjicientur vobis.

Missæ de Comm. Cōfess. non Pontif. Os justi, &c. Oratio propria. Secūda S. Donati Episc. & Mart. Tertia. A cunctis.

Euangelium. Nemo potest duobus Dominis seruire. *Pro ut in Dom. xiv. post Pentecost.*

DIE XII. AVGVSTI.

Sanctæ Claræ Virginis. Duplex.
Omnia dicuntur de Communi Virginū.

Oratio.

EXaudi nos Deus salutaris noster: vt sicut de B. Claræ Virginis tuæ festiuitate gaudemus, ita piæ deuotionis erudiamur affectu. Per Dominum nostrum, &c.

Et fit commemor. Octauæ S. Laurentij.
In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iij.

CLara nobilis virgo; Assisij nata in Vmbria, Sanctum Franciscum ciuem suum imitata, facultatibus suis in pauperes erogatis, quemadmodum illa Fratrum, sic ipsa Sacrarum Sororum Collegium instituit; cum quibus in Ecclesia Sancti Damiani vixit admirabili Sanctitate. Quæ Sarracenis Assisium obsidentibus, & Monasterium, cui illa præerat inuadere conantibus, ægra se ad portam afferri voluit, vnaque vas, in quo Sanctissimum Eucharistiæ Sa-

H iij cramen.

cramentum erat inclusum: ibique oravit in hunc modum. Ne tradas Domine, bestijs animas confitentes tibi, & custodi famulas tuas, quas pretioso sanguine redemisti. In cujus oratione ea vox audita est: Ego sepe vos custodiam. Sarraceni autem partim se fugæ mandarunt; partim qui murum ascenderant, capti oculis præcipites ceciderunt. Ipsa Virgo paulo post jejunijs, orationibus, vigilijsque confecta, cum duos, & quadraginta annos summe cum laude Monasterium gubernasset, multaq; edidisset miracula: pridie Idus Augusti, Sacra Eucharistia sumpta, animam Deo reddidit, Innocentio Quarto Summo Põtifice: qui ægrota-ntem Virginem inuifit, eique suppliciter petenti indulgentiam impertiu-uit. Quam postea Alexander IV. inter Sanctas Virgines retulit.

ꝫ. Propter veritatem
Ex libro Sancti Cypriani Episc. &
Mart. de discipl. & habitu Virgi-
num.

Lectio. v. Cap. 2.

NVnc nobis ad Virgines sermo est, quarum quod sublimior gloria est, maior & cura est. Flos est ille Ecclesiastici germinis, decus, atque ornamentum gratiæ spiritualis, læta indoles, laudis, & honoris opus integrum, atque incorruptum, Dei imago respondens ad sanctimoniam Domini, illustrior portio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis largiter floret Ecclesiæ matris gloriosa fecunditas: quâtoque plus copiosa virginitas numero suo ad-

dit, tanto plus gaudium matris au-
gescit. Ad has loquimur, has adhor-
tamur affectione potius, quam po-
testate: nõ quod extremi, & humi-
litate nostræ admodum cõscij aliquid
ad censuram licentiæ vindicemus: sed
quod ad sollicitudinem magis cau-
ti, plus de Diaboli infestatione ti-
meamus.

ꝫ. Dilexisti iustitiam.

Lectio. vj.

NEque inanis hæc cautio est, &
vana formido, quæ ad salutis
viam consulit, quæ Dominica, & vi-
talia præcepta custodit, vt quæ se
Christo dicauerint, à carnali concu-
piscencia recedentes, tam carne, quã
mente se Deo vouerint, confument
opus suum magno præmio destina-
tum. nec ornari jam, aut placere cui-
quam, nisi Domino suo studeant, à
quo & mercedem virginitatis expe-
ctant, dicente ipso: Non omnes capiunt
verbum, sed illi, quibus datum est.
Sunt enim spadones, qui ex vtero
matris sic nati sunt: & sunt spado-
nes, qui coacti sunt ab hominibus:
& sunt spadones, qui se ipsos castra-
uerunt propter Regnum Cælorum.
ꝫ. Afferentur Regi. 34.

*In tertio Nocturno. Homilia S. Grego-
rij Papa in Euangel. Simile est Regnũ
Cælorum, vt in Communi Virginum
primo loco.*

*In Laudibus fit commemoratio Octa-
uæ Sancti Laurentij, & in Vesperis
commemoratio ejusdem, & Sancto-
rum, Hippolyti, & Cassian. Mart.*

DIE XXIII. AVGVSTI.

*In Festo S. Philippi Benitij Conf.
Ord. Seruorum B. M. V. Semiduplex.*

*Omnia de comm. Confess non Pontif.
præter Lect. secundi Nocturn. Die 22.
Augusti comm. Sancti Philippi Beni-
tij.*

Oratio.

A Dêsto Dómine supplicatió-
bus nostris, quas in Beáti Phi-
lippi Benitij Confessóris tui solen-
nitáte deférimus: vt qui nostræ ju-
stitiæ fidúciã non habémus, ejus,
qui tibi plácuít, præcibus adjuué-
mur. Per Dóminum nostrum, &c.

In secundo Nocturno.

Lectio jv.

Philippus ex nobili Benitio-
rum familia Florentiæ natus,
Parisijs Medicinæ operam dedit:
reuersus in Patriam, cum frequens
Ecclesiam Seruorum visitaret, qua
die ea verba ex Actibus Apostolo-
rum, Philippe accede, & adijunge te
ad currum istum, legebantur, actus
in extasim, in aureo curru, quæ ovis,
& leo trahebant, Sanctissimam Dei
Genitricem Angelis comitantibus,
insidentem vidit: á qua sequenti no-
cte Seruos suos adire iussus, Bonfili-
um, vnum ex septem Ordinis Fun-
datoribus Priorem adit, oratque ab
eo inter Conuersos recipi. Receptus
vitan aliquandiù in Monto Senario
in spelunca solitariam duxit. Factus
Sacerdos, & postea Prior Generalis,
licet inuitus, hujusmodi munus de-
cem, & octo annos ita ministravit, vt

in Italia, & alibi multis extructis
Monasterijs, Ordinem maximé pro-
pagarit. Visitando, & prædicando
Emdam vsque Frisiæ Orientalis Vr-
bem peruenit, multis ab hæresi, &
alijs vitijs per diuersa loca conuersis.
Dissidentium paci, & errantium stu-
duit emendationi. Pistorij, & Floren-
tiæ seditionibus inter Guelphos, &
Ghibellinos sedatis. Foroliuensibus,
quod á Martino IV. Pont. Max. de-
fecissent, inter concionandum repre-
hensis, ab illis verberibus affectus
est: ex quibus Peregrinus, vnus ex
percussoribus eandem Religionem
ingressus, mira sanctitate claruit.

Lectio v.

PLura viuens edidit miracula.
Ad curiam pergens leprosum
nudum ad Camilianum agri Senen-
sis vicum propria veste indutum sta-
tim á lepra mundauit: quo miraculo
peruulgato dum Viterbij, Clemen-
te IV. è viuis sublato Cardinales de
successore deligendo dissiderent, nõ-
nullis Philippum ad Pontificatum
proponentibus, ipse fugiens apud
Montem Tuniatum delituit: vbi
balneis (quæ adhuc S. Philippi no-
minantur) morbos sanandi virtutem
impetrauit. Arretij Fratibus fame
penè confectis, dum ille ad imagi-
nem Sanctiss. Dei Genitricis orat,
ecce duo cophini candidissimorum
panum pleni ad Monasterij januam
diuinitus delati. Cum in Germani-
am prædicandi Euangelij causa á
Rodulpho Imperatore inuitatus pro-
ficisceretur, apud Lauinum agri Bo-
noniensis annem, sub arboris vm-
bram

bram ob æstum diuersatus, nonnullis Deum blasphemantibus, diuinam prædixit vltionem; quæ illos statim, ac ab eis recessit, de Cœlo tactos, igneque cōsumptos secuta est. Ex Germania rediens, nemusque inextricabile ingressus, cum locij inedia triduo afflicti vltius progredi non possent, ipse ad Orationem confugiens, panem, & aquam, quibus recrearentur, inuenit.

Lectio vj.

T Vdertum veniens, meretricibus sibi in via ausis illudere sic persuasit, vt in Monasterio apud Carfulam reclusæ, perpetuam pœnitentiam egerint. In Urbis ingressu totam Ciuitatem sibi, tanquam patri obuiam habuit, Ecclesiam ingressus, cum quasi diuinans, illa verba, hæc requies mea, pronunciaffet, paulò post in Festo Assumptionis B. M. Virginis in morbum incidit: ex quo octauo die Fratres ad obseruantiam hortatus, sacrisque munitus XI. Kal. Sept. Anno salutis 1275: animam Deo reddidit, multis miraculis subsecutis: nam mulier manibus, pedibusque contracta, vt sacrum attigit corpus, domum incolumis remeavit. Cæcus ad ejus tumultum deductus visum illicò recepit. Puer à lupo stragulatus ad vitam reuocatur. Mulier, quæ & miracula negare, & seruum Dei irridere præsumperat, muta effecta, resipiscens, veniam precatur, loquendi recuperat facultatem. Vnicus viduæ filius, ex diutino morbo defunctus, dum illa Philippi opem implorat, rediuius sur-

git, illum sibi succurrisse testatus, stupentibus, qui, vt matrem solarētur, aduenerant. Quare Leo X. Pont. Max. cognita Viri sanctitate, cum illum grauiissimis curis impeditus in Sanctorum numero referre non potuisset, vt in toto Ordine ritu duplici coleretur, indulgit. Paulus V. Lectiones ex ejus vita probauit. Tudentibusque ejus ita colendi potestatem fecit: quod, & Urbanus VIII. Florētinae ditionis Episcopis in Statu Veteri concessit.

In tertio Nocturno.

*Lectio Sancti Euangelij secundum
Lucam.*

I N illo tempore dixit Jesus Discipulis suis: Nolite timere pusillus grex, &c. cum Homil. Venerabilis Bedæ Presbyteri.

In secundis Vesperis totum Officium fit de S. Bartholomæo.

Sine commemorat. Sancti Philippi, ubi celebratur die vigesima quarta.

DIE XXX. AVGVSTI.

In Festo S. Rosæ à S. Maria, Virginis Limanæ. Duplex.

Pro omnibus locis, in quibus ex indulto Sanctæ Sedis Apostolicæ concessum est.

Omnia de Communi Virginum, præter Orationem, & Lectiones secundi Nocturni.

Oratio.

B Onorum omnium largitor, omnipotens Deus, qui Beatā Rosam cælestis gratiæ rore præuētā, virginitatis, & patientiæ decore Indis florescere voluisti: da nobis famulis

mulis tuis ; vt in odorem suauitatis
ejus currentes , Christi bonus odor
effici mereamur. Per eundem Dñm
nostrum.

*Et fit commem. SS. Felicis, & Ada-
ti Martyrum.*

*Lectioes primi Nocturni de Scriptu-
ra p̄currente.*

In secundo Nocturno.

Lectio iij.

PRimus Americæ Meridionalis
flos sãctitatis Virgo Rosa, Chri-
stianis parentibus Limæ progenita,
mox ab incunabulis claruit futuræ
sãctimonix indicijs ; nam vultus in-
fantis mirabiliter in rosæ effigiem
transfiguratus, huic nomini occasio-
nem dedit : cui postea Virgo Dei-
para cognomen adjecit, jubens vo-
cari deinceps Rosam à Sancta Ma-
ria. Quinquennis votum perpetuæ
virginitatis emisit. Adultior, ne à
parentibus ad nuptias cogere-
tur, clam sibi venustissimam capitis
cæsariem præscidit. Jejunijs supra
humanum modum addicta ; inte-
gras Quadragesimas transegit pane
abstinens, ac dietam solis quinque
granulis mali citrini victitans.

ꝛ. Propter veritatem. 33.

Lectio iij.

HAbitu Tertij Ordinis Sancti
Dominici assumpto, pristinas
vitæ austeritates duplicauit : oblon-
go, asperrimoque cilicio sparsim mi-
nuscultas acus inuexit : sub velo coro-
nam densis aculeis introrsus obar-
matam interdium, noctuque gestauit.
Sanctæ Catharinæ Senensis ardua
præmens vestigia, catena ferrea, tri-

plici nexu circumducta, lumbos
cinxit. Lectulum sibi è truncis
nodosis composuit, horumque va-
cuas commissuras fragminibus te-
starum impleuit. Cellulam sibi
angustissimam struxit in extremo
horti angulo, vbi cælestium con-
templationi dedita, crebris disci-
plinis, inedia, vigilijs corpuscu-
lum extenuans, at spiritu vegeta-
ta, laruas dæmonum, frequenti
certamine victrix, impauide pro-
triuuit, ac superauit.

ꝛ. Dilexisti. 33.

Lectio iij.

ÆGritudinum tormentis, do-
mesticorum insultibus, lin-
guarum moribus dire agitata, non-
dum satis pro merito se affligi
querebatur. Per quindecim an-
nos, ad plusculas horas desolatio-
ne spiritus, & ariditate miserrime
contabescens, forti animo tulit
agones omni morte amariore.
Exinde coepit supernis abundare
delicijs, illustrari visionibus, colli-
quescere Seraphicis ardoribus. An-
gelo tutelari, Sanctæ Catharinæ Se-
nensi, Virgini Deiparæ inter assiduas
apparitiones mirè familiaris, à
Christo has voces audire meruit :
Rosa cordis mei tu mihi Spōsa esto.
Denique Spōsi hujus paradiso fæli-
citer inuectam, plurimisque ante,
& post obitum miraculis coruscantem,
Clemens Decimus Pontifex Maxi-
mus Sanctarum Virginum catalo-
go ritu solenni adscripsit.

ꝛ. Afferentur. 34.

In tertio Nocturno Homilia S. Gregorij

*Papæ in Euangeliũ. Simile erit regnũ
celorum decem Virginibus, de Com-
muni Virginum: cum nona Lectione, &
cõmem. in Laudibus Sanctorum Felicis
& Adacti Martyrũ, vt in Breuiario.
Missa, Dilexisti iustitiam, de eodẽ Cõ-
muni, prima Oratio propria, vt suprã.*

DIE XXXI. AVGVSTI.

*In Festo Sancti Raymundi Nonnati
Cõfessoris, Ordinis B. Mariæ de Merce-
de, Redẽptionis Captiuorum, & S. R. E.
Cardinalis Diaconi Tituli S. Eustachij.*

Semiduplex ad libitum.

*In Hymno ad Vesp. & Matut. dicatur.
Hac die letus meruit supremos
Laudis honores.*

Oratio.

DEus, qui in liberãdis fidelibus
tuis ab impiorum captiuitate,
Beatum Raymundum Nonnatum
Confessorem tuum mirabilem ef-
fecisti: ejus nobis intercessione con-
cede, vt à peccatorum vinculis abso-
luti, quæ tibi sunt placita, liberis mē-
tibus exequamur. Per Dominum
nostrum.

*Lectiones primi Nocturni. Beatus vir,
qui inuentus est sine macula, &c. vt
in Communione Confessoris non Pontificis.*

In secundo Nocturno.

Lectio jv.

RAymundus, Nonnatus cog-
nomento dictus, quia præter
communem naturę legem è mor-
tuæ matris dislecto latete in lucem
eductus fuit, Portelli in Cathalonia
pijs, & nobilibus parentibus ortus,
ab ipsa infãtia futuræ sanctitatis in-
dicia dedit. Nam puerilia oblecta-

menta, mundique illecebrss respu-
ens, ita pietati operam dabat, vt om-
nes in puero adultam virtutem ad-
mirarentur. Crescente verò etate,
litterarum studijs incubit: sed mox
jubente patre vitam ruri agens, fa-
cellum Sancti Nicolai in Portelli fi-
nibus situm crebrò adibat, vt sacram
Deiparę imaginem, quæ in eo sum-
ma fidelium veneratione etiam nũc
colitur, visitaret: ibi effusus in pre-
ces, ipsam Dei parentem, vt se in fi-
lium adoptare, viamque salutis, ac
scientiam Sanctorum edocere dig-
naretur, enixè deprecabatur.

Æ. Honestum fecit. 13.

Lectio v.

NEc defuit votis ejus benignis-
sima Virgo; ab ipsa enim in-
tellexit, gratissimum sibi fore; si Re-
ligionem, sub titulo de Mercede, seu
de Misericordia, Redemptionis Cap-
tiuorum, ea suggerente nuper fun-
datam, ingrederetur. Qua monitio-
ne percepta, Barchinonam statim
profectus, illud tam præcellentis er-
ga proximum charitatis institutum
amplexus est. Regulari igitur mili-
tiæ adscriptus, virginitatem, quam
pridem Beatæ Virgini consecraue-
rat, perpetuò coluit, ceterisque vir-
tutibus enituit, charitate præsertim
erga Christianos, qui sub potestate
Paganorum miseram in captiuitate
vitam degebant. Hos vt redimeret,
in Africam missus, cum jam multos
à seruitute liberasset, ne, consumpta
pecunia, alijs item in proximo ab-
negandæ Fidei discrimine cõstitutis
deesset, se ipsum pignori dedit. Sed
cum

cum ardentissimo salutis animarum desiderio succensus, plures Mahometanos suis concionibus ad Christum conuerteret, in arctam custodiam à barbaris coniectus, varijsque supplicijs cruciatus, mox labijs perforatis, & sera ferrea clausis, crudele martirium diù sustinuit.

ꝛ. Amavit eum. 13.

Lectio vj.

OB hæc, & alia fortiter gesta, sanctitatis ejus fama longè lateque diffusa est: qua permotus Gregorius Nonus, in amplissimum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium collegium Raymundum adscripsit: sed vir Dei in ea dignitate ab omni pompa abhorrens, religiosæ humilitatis tenacissimus semper fuit. Romam verò pergens, statim ac Cardonam peruenit, extremo morbo confectus, Ecclesiasticis Sacramentis muniri summis precibus postulauit. Cumque morbus ingrauesceret, & Sacerdos diutius tardaret, Angelorum ministerio, sub specie Religiosorum sui Ordinis apparentium, salutari Viatico refectus fuit. Quo sumpto, & gratijs Deo peractis, migravit ad Dominum Dominica vltima Augusti, anno millesimo ducentesimo quadragesimo. Mortui corpus, cum circa locum sepulturæ contentio orta esset, arcæ inclusum, & mulæ cæcæ impositum, ad facellum Sancti Nicolai Dei nutu delatum fuit, vt ibi tumularetur, vbi prima jecerat sanctioris vitæ fundamenta. Illic constructo sui Ordinis Cœnobio, à confluentibus vo-

ti causa ex vniuersa Catalonia fidelibus populis honoratur, varijs miraculis, & signis gloriosus.

ꝛ. Ilte homo. 13.

In tertio Nocturno.

Homilia S. Gregorij Papæ in Euangelium. Sint lumbi vestri præcincti, de Communi Confess. non Pontificis.

Missæ, Os iusti, de Communi Confessoris non Pontif. Oratio propria.

DIE XVII. SEPTEMBRIS.

In Festo Nominis Beatissimæ Virginis Mariæ. Duplex maius, in omnibus Regnis Hispaniarum Regi subiectis; ex concessione S.D.N. Clementis Decimi.

AD VESPERAS.

Antiph. Missus est Angelus Gabriel ad Virginem desponsatam Joseph: & nomen Virginis Maria. *Ps. lxxv.* Dixit Dominus, cū reliquis de B. Maria. *Antiph.* A Solis ortu vsque ad occasum laudabile nomen Domini, & Mariæ Matris ejus. *Antiph.* Ave Maria, gratia plena; Dominus tecum: Benedicta tu in mulieribus.

Antiph. Permaneat, & magnificetur nomen tuum vsque in sempiternū, ò Maria.

Antiph. Lauda Ierusalem Dominum, lauda inclytum nomen Mariæ.

Capitulum. Jud. 13.

Benedicta es tu filia à Domino Deo excelso præ omnibus mulieribus super terram: quia hodie nomen tuum ita magnificauit, vt non recedat laus tua de ore hominum, qui memores fuerint virtutis Domini in æternum.

Hymnus.

Ave maris stella,
 Dei mater alma,
 Atque semper Virgo,
 Felix cęli porta.
 Sumens illud Ave,
 Gabrielis ore,
 Funda nos in pace,
 Mutans Heuę nomen.
 Solue vincla reis,
 Profer lumen cęcis,
 Mala nostra pelle,
 Bona cuncta posce.
 Monstra te esse matrem,
 Sumat per te preces,
 Qui pro nobis natus,
 Tulit esset tuus.
 Virgo singularis,
 Inter omnes mitis,
 Nos culpis solutos,
 Mites fac, & castos.
 Vitam presta puram,
 Iter para tutum,
 Vt videntes Jesum,
 Semper colletemur.
 Sit laus Deo Patri,
 Summo Christo decus,
 Spiritui Sancto,
 Trinus honor vnus. Amen.
 y. Sit nomen Marię benedictum.
 r. Ex hoc nunc, & vsque in seculũ.

Ad Magnificat.

Antiph. Marię nomen cunctas illustrat Ecclesias: cui fecit magna, qui potens est, & sanctum nomen eius.

Oratio.

Deus, qui gloriosam matrem tuam nominari Mariam voluisti: concede, quęsumus, vt qui dulce Marię nomen implorant, perpe-

tuum sentiāt tuę benedictionis effectum. Qui viuís, & regnas, &c.

Deinde fit Commem. Sanctorum Cornelij, & Cypriani Põtificũ, & Martyrũ.

Ad Matutinum, Imnitiarium.

Aue Maria, gratia plena: * Dominus tecum. Aue Maria.

Psalms. Venite exultemus.

Hymnus.

Quem terra, pontus, sidera,
 Colunt, adorant, predicant,
 Trinam regentem machinam
 Claustrum Marię bajulat.
 Cui Luna, Sol, & omnia
 Deferuiunt per tempora;
 Perfusa cęli gratia,
 Gestant puellę viscera.
 Beata Mater munere,
 Cujus supernus Artifex
 Mundum pugillo continens,
 Ventris sub arca clausus est.
 Beata cęli nuntio,
 Fecunda Sancto Spiritu,
 Desideratus gentibus
 Cujus per aluum fusus est.
 Jesu, tibi fit gloria,
 Qui natus es de Virgine,
 Cum Patre, & almo Spiritu,
 In sempiterna sæcula. Amen.

Antiph. In vniuersa terra admirabile est nomen tuum Maria.

Psalms. Domine Dominus noster, cum reliquis, vt in Officio eius paruo.

Antiph. In omnem terram diffusa est laus nominis Marię. *Psalms.*

Cęli enarrant. *Antiph.* Super maria & flumina fudauit Mariam, & dedit illi nomē virtutum Rex glorię.

Psalms. Domini est terra. *Antiph.* Magnificate Mariã Virginẽ mecum.

r. Et

re. Et exaltemus nomen eius in æternū.

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. 15.

Sumpfit Maria Prophetissa soror Aaron tympanum in manu sua: egressæque sunt omnes mulieres post eam cum tympanis, & choris, quibus præcinebat, dicens: Cantemus Domino, gloriosè enim magnificatus est, equum, & ascensorem eius dejecit in mare.

re. Laudemus nomen sacrum, atque insigne Mariæ: * Mundo nam peperit Virgo salutis opem.

ÿ. Lætentur cæli de tali nomine, & orbis. Mundo.

Sectio ij.

Tvlit autem Moyse Israel de Mari Rubro, & egressi sunt in desertum Sur. Ambulaueruntq; tribus diebus per solitudinem, & non inueniebant aquam. Et venerunt in Mara, nec poterant bibere aquas de Mara, eo quod essent amaræ: vnde & congruum loco nomen imposuit, vocans illum Mara, id est, amaritudinem.

re. Benedictum sit nomen Mariæ: * Cujus manus tornatiles plene hyacinthis. ÿ. Implorantibus Mariæ nomen, Maria præsto adest. Cujus.

Lectio iij.

ET murmuravit populus contra Moysem, dicens: Quid bibemus? At ille clamavit ad Dominum. Qui ostendit ei lignum, quod cum misisset in aquas, in dulcedinè versæ sunt. Ibi constituit ei præcepta, atque judicia, & ibi tentavit eum, dicens: Si audieris vocem Domini Dei tui, & quod rectum est coram

eo feceris, & obedieris mandatis eius, custodierisque omnia præcepta illius, cunctum languorem, quem posui in Ægypto, non inducam super te: ego enim Dominus sanator tuus.

re. Salutemus Mariam pro nobis Filium exorantem: * Et illi dicamus: Ave Maria, gratia plena: Dominus tecum. ÿ. Hæc est Gedeonis vellus, quæ leuissima orationis cōpressionè larga exhibet gratiarum stillicidia. Et illi dicamus. Gloria Patri. Et illi dicamus.

In secundo Nocturno.

Antiph. Speciosum Mariæ nomē deprecantur omnes diuites plebis, cuius decorem concupiuit Rex. *Psalms.* Eructavit cor meum, &c.

Antiph. Refugium est in tribulationibus Marię nomen omnibus illud inuocantibus. *Psalms.* Deus noster refugium. *Antiph.* Maria ciuitas Dei sancta: gloriola dicta sunt de nomine sancto tuo.

Psalms. Fundamenta eius. ÿ. Repletur os meum laude Mariæ.

re. Vt cantè gloriam nomini sancto eius.

Sermo S. Epiphaniij Episcopi.

Apud Surium, tom. 6. de vitis Sanct. die 8. Decemb.

Lectio iij.

Beata Anna grauida effecta, cælum, & thronum cherubicum peperit Sanctam Puellam Mariam, illa enim reperitur esse cælum, templum, & thronus; quia Mariam interpretari solemus Dominam, atque etiam spem. Peperit enim Do-

I iij minum,

minum, qui est spes totius mundi, nempe Christum. Rursum nomen illud Maria interpretatur, myrrha maris: myrrham verò dicet aliquis (quod ego etiam aio) de immortalitate, eo quòd paritura esset gemmā immortalem in mari, hoc est in mūdo: mare autem dicet vniuersū mūdo: mare autem dicet vniuersū mūdo, cui Virgo serenitatem, & tranquillitatem contulit, dum portum peperit Christum.

℞. Benedicta tu à Domino Deo tuo in omni tabernaculo Jacob: * Quoniam in omni gente, quæ audierit nomen tuum, magnificabitur super te Deus. ŷ. Tu gloria Ierusalem, tu lætitia Israel, tu Maria honorificentia populi nostri. Quoniam.

Lectio v.

Rursum itaque præclare Puelle Mariæ beatum nomen interpretatur, illustrata, vt pote quæ illustrata sit à Filio Dei, & cūctos usque ad terminos terræ credētes Trinitati illuminauerit. Sancta enim puella Virgo Maria est sponsa Trinitatis, & thesaurus dispensationis planè arcanus, cui Gabriel inquit: Ave gratia plena, Dominus tecum, Subiunxit Gabriel: Et Pater misit arrhabonem de cælo Spiritum Sanctum, preparauit Virginem Vnigenito Filio, cælesti Sponso, quam Pater dilexit, filius inhabitauit, Spiritus Sanctus percipiuit.

℞. Melius est bonum nomen, quam diuitiæ multæ: * Turris fortissima Mariæ nomen. ŷ. Propugnaculum est omnibus, qui ad illud confugiūt. Turris fortissima.

Lectio vj.

Ipsa est enim sponsa, & thalamus, & ex ea Sponsus procedit Christus, virgineum indumentum, iuxta suauē Dauidis Prophetæ cantionem: In Sole posuit tabernaculum suum, & ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo. O Sponsi desiderium summæ puritatis! propriam ancillam propensiore affectu constituit sponsam, & matrem.

℞. Nomen sanctum meum notum faciam in medio populi mei: * Et scient, quia ego Maria. ŷ. Delitiæ meæ esse cum filiis hominum. Et scient, quia ego Maria. Gloria Patri, Et scient.

In tertio Nocturno.

Antiph. Nuntiate inter Gentes gloriam Mariæ: in omnibus populis mirabilia nominis ejus.

Psalms. Cantate Domino j. *Antiph.* Annuntiauerunt cæli nomen Mariæ & viderunt omnes populi gloriam ejus. *Psalms.* Dominus regnavit exultet.

Antiph. Notum fecit Dominus sacrū Mariæ nomen, & in conspectu gentium reuelauit virtutem nominis ejus. *Psalms.* Cantate Domino ij.

ŷ. Ave Maria, gratia plena.

℞. Dominus tecum.

Lectio Sancti Euangelij secundum Lucam.

Lectio vij.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel à Deo in ciuitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Ioseph, de domo Dauid,

&